



49

10.V.94

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΑΘΗΝΑ
4 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1991

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
184

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΝΟΜΟΙ

1975. Εισοδος-έξοδος, παραμονή, εργασία, απέλαση αλλοδαπών, διαδικασία αναγνώρισης αλλοδαπών προσφύγων και άλλες διατάξεις. 1

1976. Αντικατάσταση και συμπλήρωση διατάξεων της συνταξιοδοτικής νομοθεσίας, μεταρρύθμιση του συνταξιοδοτικού καθεστώτος των αγωνιστών Εθνικής Αντίστασης και άλλες διατάξεις. 2

Νο...
ΝΟΜΟΣ ΑΡΙΘ. 1975

Εισοδος-έξοδος, παραμονή, εργασία, απέλαση αλλοδαπών, διαδικασία αναγνώρισης αλλοδαπών προσφύγων και άλλες διατάξεις.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Εκδίδομε τον ακόλουθο νόμο που φέρει τη Βουλή:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α'

ΕΝΝΟΙΑ ΟΡΩΝ - ΕΚΤΑΣΗ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

Άρθρο 1

Έννοια όρων

1. Για την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος νόμου:

α. Άλλοδαπός είναι κάθε πρόσωπο που δεν έχει την ελληνική ιθαγένεια ή πρόσωπο που δεν έχει ιθαγένεια (ανθαγενής).

β. Πρόσωπα, που διαμένουν στην Ελλάδα και έχουν περισσότερες από μία ιθαγένειας, από τις οποίες η μία είναι ελληνική, λογίζονται ως ημεδαποί και έχουν τις υποχρεώσεις και τα δικαιώματα του Έλληνα πολίτη.

2. Πρόσωπα, που επικαλούνται περισσότερες ιθαγένειες, υποχρεούνται να δηλώσουν στην αρμόδια αστυνομική αρχή την ιθαγένεια της προτίμησής τους και να επιδείξουν χανονικό ταξιδιωτικό έγγραφο της χώρας, της οποίας την ιθαγένεια επικαλούνται.

Άρθρο 2

Έκταση εφαρμογής

Οι διατάξεις του παρόντος νόμου δεν έχουν εφαρμογή επί προσώπων, των οποίων η εισοδος και έξοδος, καθώς και η εν γένει κίνηση, διαμονή, εγκατάσταση και απασχόληση επί του ελληνικού εδάφους ρυθμίζονται από κανόνες του κοινοτικού δικαίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β'

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ ΜΕΘΟΡΙΑΚΩΝ ΔΙΑΒΑΣΕΩΝ

Άρθρο 3

Σημεία εισόδου - εξόδου

1. Η εισοδος στο ελληνικό έδαφος και η έξοδος από αυτό γίνεται με από τις ελεγχόμενες μεθοριακές διαβάσεις.

2. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση των Υπουργών Εξωτερικών, Εθνικής Άμυνας, Οικονομικών και Δημόσιας Τάξης, καθόζονται οι αερολιμένες, οι λιμένες και τα σημεία στα σύνορα της Χώρας, i των οποίων επιτρέπεται η εισοδος και η έξοδος προσώπων.

3. Η εισοδος και η έξοδος εκτός των μεθοριακών διαβάσεων της προγύμνης παραγράφου απαγορεύεται, εκτός αν τούτο επιτραπεί, κατά πεπτωση, για εξαιρετικούς λόγους, με απόφαση του Υπουργού Δημόσιας Τάξης, που καθορίζει και τον τρόπο διενέργειας του ελέγχου.

Άρθρο 4

1. Κάθε άτομο, που με μηχανής έλεγχος φορά ή εξέρχεται από αυτό, υπόβαθρο άφιξη και την αναχώρησή του, με εξαίρεση μεταναστεύοντα στο ελληνικό ένταξη, κατά περιπτώσεις συμβάσεις.

2. Ο έλεγχος των προσώπων, που με οποιονδήποτε τρόπο υπόβαθρο ελληνικό έδαφος ή εξέρχονται από αυτό, ανήκει στην αποκλειστική μοδιότητα του Υπουργού Δημόσιας Τάξης και ενεργείται από τις κατών πους αστυνομικές υπηρεσίες.

3. Με την επιφύλαξη των διατάξεων της πολυμερούς συμβάσεως της νομικής καταστάσεως των προσφύγων, που χυρώθηκε με τη 3989/1959 (ΦΕΚ 201Α') και του πρωτοχόλου του σχετικού προς θεστώς των προσφύγων, που χυρώθηκε με τον α.ν. 389/1968 (25Α'), τιμωρείται με ποινή φυλάκιστον τουλάχιστον τριών μηνών επιχειρεί να εξέλθει από το ελληνικό έδαφος ή όποιος εισέρχεται σ' αυτής τις νόμιμες διατυπώσεις.

4. Στην περιπετώση εισόδου αλλοδαπού στο ελληνικό έδαφος ή εξόδου από αυτό χωρίς τις νόμιμες διατυπώσεις, ο εισαγγελέας πλημμελείς υπέρτα της έγκριση του εισαγγελέα εφετών, στον οποίο αναφέρεται σχ χωρίς χρονοτριβή, μπορεί να απόσχει από την ποινική διώξη για τη συτήν, όπότε γνωστοποιεί αμέσως την απόφασή του συτή στο διοικητικό διάνυμης που διαπίστωσε την παράνομη εισόδη ή έξοδο, πή νου αυτός με απόφασή του να επαναπροωθεί τον αλλοδαπό αμέσως προέλευσης ή καταγωγής του. Η έγκριση του εισαγγελέα μπορεί να δοθεί και με τηλεφωνικό σήμα. Αν δεν καταστεί δυνατή επαναπροώθηση του αλλοδαπού, ο διοικητής της δημόσιας δύναμης συντάξει σχετική έκθεση, παραπέμπει τον αλλοδαπό αυτόν στην διοικητική αρχή για απέλαση, σύμφωνα με το άρθρο 27 του παρ αρχή αυτή, αν η απέλαση δεν πραγματοποιηθεί εντός τριών (3) γνωστοποιεί τούτο στον αρμόδιο εισαγγελέα πλημμελειοδικών. Σ πτωση αυτήν ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών μπορεί να ανακα απόφασή του για αποχή από την ποινική διώξη, ύστερα από έγκρι σαγγελέα εφετών, εφ' ον δεν έχει παρέλθει ένα (1) έτος από την παράνομης εισόδου το αλλοδαπό στη Χώρα.

3. Άδεια παραμονής, σύμφωνα με τις προϋποθέσεις του παρόντος άρθρου, χορηγείται και προκειμένου περί αλλοδαπού, του οποίου έχει εγχριθεί η είσοδος για μεταπτυχιακές σπουδές σε ελληνικό ανώτατο εκπαιδευτικό ίδρυμα. Η διάρκεια παραμονής στην περίπτωση αυτή δεν μπορεί να υπερβεί τον προβλεπόμενο χρόνο σπουδών, αυξανόμενο κατά το ήμισυ.

4. Για τη χορήγηση ή ανανέωση της άδειας παραμονής λόγω σπουδών, λαμβάνεται υπόψη ιδιαιτερά η επιμέλεια και πρόδοση, ο χρόνος φοίτησης σε κάθε έτος σπουδών, η εξ ίδιων επαρκής κάλυψη των δαπανών διαβίωσης, φοίτησης και ιατροφαρμακευτικής περιθαλφής και η μη ύπαρξη σοβαρών λόγων, αφορώντων τη δημόσια τάξη και ασφάλεια και τη δημόσια υγεία.

5. Αλλοδαπός, που παρακολουθεί μαθήματα σε σχολή της ημεδαπής, χωρίς να έχει τύχει της κατά την παρ. 1 του παρόντος άδειας παραμονής για σπουδές, υποχρεούται σε άμεση αναχώρηση, εκτός αν εντός μηνός από την ισχύ του παρόντος παρουσιασθεί στην αρμόδια αρχή καταγραφής αλλοδαπών και υποβάλει σχετική αίτηση σύμφωνα με τις προϋποθέσεις της προηγούμενης παραγράφου.

Άρθρο 16

Προσφυγές

1. Κατά της απόφασης, που αρνείται τη χορήγηση ή ανανέωση άδειας παραμονής ή ανακαλεί τυχόν χορηγηθείσα, ο ενδιαφερόμενος δικαιούται να προσφύγει, εντός πέντε (5) εργασίμων ημερών από της κοινοποίησης, ενώπιον του Γρουπρόγραμματος Δημόσιας Τάξης, ο οποίος αποφασίζει σχετικά εντός τριάντα (30) ημερών.

2. Η προθεσμία προς άσκηση προσφυγής και η προσφυγή επιτρέπουν την παραμονή στη Χώρα, εκτός αν ο Γρουπρόγραμματος Δημόσιας Τάξης κρίνει αντιθέτως, για σοβαρούς λόγους δημόσιου ή κοινωνικού συμφέροντος.

3. Η διαμονή εν όψει άσκησης προσφυγής και εξέταση αυτής, καθώς και η διαμονή εν όψει εξέτασης αίτησης, για χορήγηση ή ανανέωση άδειας παραμονής, στις περιπτώσεις των άρθρων 12 και 15, θεωρείται προσωρινή και ο ενδιαφερόμενος δεν αποκτά κανένα επί πλέον δικαίωμα από αυτήν.

4. Σε περίπτωση αποδοχής του αιτήματος παραμονής, τα δικαιώματα και υποχρεώσεις που απορρέουν από αυτήν ανατρέχουν στο χρόνο υποβολής της αίτησης, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά στην απόφαση. Σε περίπτωση απόρριψης της αίτησης τάσσεται στον αλλοδαπό προθεσμία προς αναχώρηση, η οποία δεν μπορεί να υπερβεί τις δεκαπέντε (15) ημέρες.

Άρθρο 17

Άδεια παραμονής ομογενών

1. Αλλοδαπός, που επικαλείται την ιδιότητα του ομογενούς, υποχρεούται να δηλώσει τούτο κατά την παρουσίασή του στην αρμόδια προς καταγραφή αστυνομική αρχή, προσκομίζοντας και τα επίσημα έγγραφα, που αποδεικνύουν τον ισχυρισμό του.

2. Σε οποιαδήποτε περίπτωση αμφισβήτησης ή αμφιβολίας ως προς την ιδιότητα του αλλοδαπού ως ομογενή, κατά περίπτωση, αποφασίζει ο Γρουπρόγραμματος Δημόσιας Τάξης αυτεπάγγελτα ή υπέρ του αιτήση του ενδιαφερομένου, αφού εξετάσει τα σχετικά στοιχεία.

3. Κατά τη διάρκεια της ανωτέρω εξέτασης ο Γρουπρόγραμματος Δημόσιας Τάξης δύναται, εφ' ίσον κρίνει τούτο ως επιβαλλόμενο χάριν του δημόσιου συμφέροντος, να διατάξει την άμεση αναχώρηση του αλλοδαπού, ο οποίος δεν δικαιούται να επανέλθει μέχρι να εκδοθεί η οριστική απόφαση.

4. Με κοινή απόφαση των Γρουπρόγραμματος Δημόσιας Τάξης καθορίζονται οι προϋποθέσεις, η διάρκεια και η διαδικασία παροχής δικαιώματος εισόδου, διαμονής και εργασίας των ομογενών.

Άρθρο 18

Υποχρεώσεις κατόχου άδειας παραμονής

1. Αλλοδαπός, κάτοχος άδειας παραμονής από τις αναφερίμενες στα άρθρα 13-15, που εξέρχεται προσωρινά από το ελληνικό έδαφος, δικαιούται επανεισόδου, εφ' ίσον από την έξοδο του δεν έχει παρέλθει διάστημα μεγαλύτερο των δύο (2) μηνών και η άδεια του εξακολουθεί να ισχύει. Μετά την πάροδο των δύο (2) μηνών η επανεισόδους του αλλοδαπού υπόκειται στη διαδικασία της αρχικής προέγκρισης.

2. Η κατά το άρθρο 12 άδεια παραμονής βραχείας διάρκειας παύει να ισχύει, αν ο κάτοχος εξέλθει από το ελληνικό έδαφος και παραδίδεται αυτή κατά την αναχώρηση του στην υπηρεσία που ενεργεί τον έλεγχο εξόδου. Η διαμονή εν όψει εξέτασης αιτήματος και η προθεσμία προς αναχώρηση, σύμφωνα με τις παραγράφους 3 και 4 του άρθρου 16 του παρόντος, δεν δημιουργεί δικαιώματα επανεισόδου για τον αλλοδαπό, που εξέρχεται χωρίς το ελληνικό έδαφος.

3. Αλλοδαπός, κάτοχος οποιασδήποτε άδειας παραμονής, πλητωσης της παρ. 3 του άρθρου 13 του παρόντος, οφείλει να αν χωρίς άλλη ειδοποίηση μέχρι την ημερομηνία λήξης της ισχύος της άδειας παρατάσης αυτής, εκτός αν δεκαπέντε (15) τουλάχιστον της εκπνοής της άδειας υποβάλει αίτηση για παράταση αυτής.

4. Αίτηση παράτασης άδειας παραμονής βραχείας διάρκειας μεγαλύτερη από τον καθοριζόμενο στο άρθρο 12 παρ. 3 είναι απαραίτητη.

5. Αλλοδαπός, στον οποίο δεν εγκρίθηκε παραμονή ή ανανέωσης άδειας παραμονής του, υποχρεούται να εγκαταλείψει αμέσως τον έδαφος, χωρίς άλλες διατυπώσεις.

Άρθρο 19

Σκοπός άδειών παραμονής

Η άδεια παραμονής αλλοδαπού παρέχεται, σύμφωνα με το α ενδιαφερομένου για την εξυπηρέτηση συγχειριμένου σκοπού, ο ογγάρεται σε αυτή. Η επίκληση ενώπιον οποιασδήποτε αρχής κα αδειας παραμονής, για επίτευξη σκοπού διάφορου εκείνου, για τον ρηγήθηκε, είναι απαραίτητη.

Άρθρο 20 Προϋποθέσεις και διαδικασία παραμονής Με απέ Υπουργού Δημόσιας Τάξης καθορίζονται τη διαδικασία και κάθε γκάια λεπτομέρεια, για τη χορήγηση, ανανέωση και ανάληση της παραμονής, επιφυλασσομένης της διάταξης της παραγράφου 3 της παρόντος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε'

ΑΔΕΙΕΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΑΛΛΟΔΑΠΩΝ

Άρθρο 21

Προϋποθέσεις χορήγησης άδειας εργασίας

1. Για την έγκριση έλευσης αλλοδαπού, προς κάλυψη κενής θησαυρούς ή την έγκριση αλλαγής εργοδοτή, λαμβάνεται υπόψη η δύναται λυφής αυτής από ανέργους και άλλων γεωγραφικών διαμερισμάτων χωρών, προτιμώμενων των τημεδαπών και κοινοτικών υπηκόων. γενών και των αλλοδαπών, που έχουν χαρακτηρισθεί από τις ελλήνες κέντρους πρόσφυτες και διατίθενται νόμιμα στο ελληνικό έδαφος.

2. Με κοινή απόφαση των Γρουπρόγραμματος Δημόσιας Τάξης και γηγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων καθορίζοται η διαδικασία για τη χορήγηση, ανανέωση και σανάδειας εργασίας σε αλλοδαπούς, η επιβολή χρηματικής εγγύησης καλύπτει τα έξοδα τυχόν επαναπατρισμού, σε βάρος των καλούντων, προβλέπει διαφορετικά.

3. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 του παρόντος δεν εφ ζταν διεθνής σύμβαση μεταξύ Ελλάδος και της χώρας ιθαγενείας διαπού προβλέπει διαφορετικά.

4. Η κατά τον παρόντα νόμο άδεια εργασίας δεν απαλλάσσει αυτής τυχόν άλλων υποχρεώσεων, που απορρέουν από άλλες

Άρθρο 22

Προέγκριση εισόδου αλλοδαπού για εργασία

1. Αλλοδαπός, ο οποίος έρχεται στην Ελλάδα για εργασία, υπ ονταν έχει κατά τον έλεγχο της εισόδου τα έγγραφα εκείνα που ονταν διέχει τύχει της σχετικής προέγκρισης των αρμόδιων από

2. Η προέγκριση παρέχεται από τον Γρουπρόγραμματος Δημόσιας Τάξης και διοτημένη από αυτήν αρχή, υπό τους όρους, τις προϋποθέσεις και σαία, που καθορίζονται σύμφωνα με την παρ. 2 του προηγούμενου

3. Από τη διαδικασία της προέγκρισης εξαιρούνται:

α. Το αλλοδαπό προσωπικό που ανήκει σε εταιρίες των α.ν. (ΦΕΚ 132/Α') και 378/1968 (ΦΕΚ 82/Α'), καθώς και σε ει του αναπτυξιακού ν.δ. 2687/1953 (ΦΕΚ 317/Α') και απασχολείται στην παραγράφου

β. Αλλοδαπό τεχνικού απασχολούμενοι σε βιομηχανίες ή μετο τους όρους του α.ν. 448/1968 (ΦΕΚ 130 Α').

γ. Αλλοδαπού αθλητές, που προσλαμβάνονται από αθλητικά συλλόγους στα πλαίσια δικαιώματος πρόσληψης έξων αθλητών βλέπει ρητά νόμος και μέχρι συμπλήρωσης του καθορισμένου σ' μού αθλητών.

δ. Οι κατά τις ισχύουσες διατάξεις χαρακτηριζόμενοι ως π

4. Δύναται, για λόγους δημόσιας τάξης, ασφάλειας ή δημιόσια προστασίας του δημόσιου συμφέροντος, να αναπταλεί την παρ. 2 του παρόντος :

Την αναπτολή την ανάληση αποφασίζει ο Γρουπρόγραμματος Δημόσιας Τάξης

5. Ο Γρουπρόγραμματος Δημόσιας Τάξης δύναται σε κάθε περίπτωση ρούς λόγους δημόσιας τάξης ή ασφάλειας, ή μην επιτρέπει την ανάκαλει τυχόν χορηγηθείσα άδεια παραμονής για εργασία του :

εκτός αν για λόγους ασφαλείας ή γενικότερου συμφέροντος οι Υπουργοί Εξωτερικών και Δημόσιας Τάξης αποφασίσουν την καθιέρωση αυτής για διερχόμενους επιβάτες ορισμένων πτήσεων ή δρομολογίων πλοιών.

3. Ο αλλοδαπός που παραμένει στη ζώνη διερχομένων υποχρεούται να αναχωρήσει σε πρώτη ευκαιρία, διαφορετικά απομακρύνεται, επιβιβαζόμενος αεροσκάφους ή πλοίου, με φροντίδα της οικείας αστυνομικής υπηρεσίας ελέγχου διαβατηρίων, η οποία δικαιούται να ζητήσει τη συνδρομή των αρμόδιων αερολιμενικών ή λιμενικών αρχών. Δύναται επίσης να εφαρμοσθούν και οι διατάξεις του άρθρου 10 του παρόντος.

4. Κάθε πρόσωπο που παραμένει στη ζώνη διερχομένων δεν απαλλάσσεται από οποιονδήποτε άλλο έλεγχο, που κρίνεται αναγκαίος από τις αρμόδιες αστυνομικές, τελωνειακές ή λιμενικές αρχές και τυχόν διαπιστώμενες αξιόποινες πράξεις εκδικάζονται κατά τις κείμενες διατάξεις.

Άρθρο 9

Ειδικές περιπτώσεις εισόδου αλλοδαπών

1. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Δημόσιας Τάξης και Οικονομικών και του κατά περίπτωση συναρμόδιου Υπουργού Μεταφορών και Επικοινωνιών ή Εμπορικής Ναυτιλίας, δύναται, αφού ληφθούν υπόψη και οι ανάγκες ασφάλειας της Χώρας, να καθορίζονται:

α. Η απλούστερη διαδικασία του ελέγχου προσώπων, που μετέχουν περιγραφικού πλου (χρουσζέρας) ή επιβαίνουν πλοίων αναψυχής ή αεροσκάφων, ειδικά ναυλωμένων.

β. Ο προϋποντας και η διαδικασία εισόδου-εξόδου των υπό ναυτολόγηση ή απόλυτη αλλοδαπών ναυτικών.

2. Ο Υπουργός Δημόσιας Τάξης δύναται να επιτρέπει την είσοδο αλλοδαπού, παρά την υπάρξη απαγορευτικού λόγου, από τους αναφερόμενους στο άρθρο 6 του παρόντος, εφ' όσον τούτο επιβάλλεται για σπουδαίους λόγους δημόσιου συμφέροντος ή ανωτέρας βίας ή διευκόλυνσης της κίνησης ελληνικού πλοίου, η οποία δεν μπορεί να εξυπηρετηθεί με άλλο τρόπο.

Άρθρο 10

Ανεπιθύμητοι αλλοδαποί – Ευθύνες μεταφορέων.

Αλλοδαπός, στον οποίο δεν επιτρέπεται η είσοδος στη Χώρα, οφείλει να αναχωρήσει αμελλητή, άλλως επαναπρωθείται αιμέσως στη χώρα προέλευσης ή στη τρίτη χώρα, όπου μπορεί να επιτραπεί η είσοδος, με ευθύνη και διαπάνες του ίδιου ή του μεταφορέα, οι οποίοι ισχυρεούνται και στην καταβολή κάθε άλλης αναγκαίας δαπάνης που απαιτείται μέχρι την αναχώρησή του. Στους ανωτέρω μεταφορείς, όταν αρνούνται την εκπλήρωση των υποχρεώσεων αυτών, επιβάλλεται, με απόφαση του οικείου νομάρχη, πρόστιμο εκατό χιλιάδων (100.000) έως ενός εκατομμυρίου (1.000.000) δραχμών, για κάθε μεταφερόμενο άτομο. Με την ίδια απόφαση τα χρηματοποιηθέντα μεταφορικά μέσα κρατούνται και αποδίδονται σε αυτούς μετά την εκπλήρωση των ανωτέρω υποχρεώσεων και την καταβολή του επιβληθέντος προστίμου ή την προσκόμιση εγγυητικής επιστολής αναγνωρισμένης τράπεζας που καλύπτει το ποσό των ανωτέρω υποχρεώσεων τους και του επιβληθέντος προστίμου.

Άρθρο 11

Κατάλογος ανεπιθύμητων αλλοδαπών

1. Η αρμόδια υπηρεσία του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης καταρτίζει και τηρεί κατάλογο ανεπιθύμητων αλλοδαπών. Τα κριτήρια και η διαδικασία εγγραφής και διαγραφής αλλοδαπών από τον κατάλογο αυτόν καθορίζονται με κοινή απόφαση των Υπουργών Εξωτερικών, Δικαιοσύνης και Δημόσιας Τάξης.

2. Αλλοδαπός ευρισκόμενος στο ελληνικό έδαφος, αφότου εγγραφεί στον κατάλογο ανεπιθύμητων, υποχρεούται να εγκαταλείψει τη Χώρα, μέσα σε προθεσμία που ορίζεται κάθε φορά από τον Υπουργό Δημόσιας Τάξης. Σε περίπτωση μη συμμόρφωσής του ο αλλοδαπός απελαύνεται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ' ΠΑΡΑΜΟΝΗ ΑΛΛΟΔΑΠΩΝ

Άρθρο 12

Άδειες παραμονής βραχείας διάρκειας

1. Αλλοδαπός άνω των δεκαοχτώ (18) ετών, ο οποίος εισήλθε στην Ελλάδα για τουρισμό ή για λόγους διάφορους από εκείνους που αναφέρονται στα άρθρα 13 έως 16 του παρόντος και προτίθεται να παρατείνει τη διαμονή του για σύντομο χρόνο στο ελληνικό έδαφος, υποχρεούται να υποβάλει αυτοπροσώπως σχετική αίτηση στην αρμόδια αστυνομική υπηρεσία του τόπου διαμονής του, δεκαπέντε (15) τουλάχιστον ημέρες πριν από τη λήξη του χρόνου προσωρινής διαμονής του, που προβλέπεται από τις διατάξεις του άρθρου 7 του παρόντος.

2. Επί της ανωτέρω αιτήσεως αποφαίνεται ειδικά εξουσιοδοτητον Υπουργό Δημόσιας Τάξης αστυνομική υπηρεσία, η οποία δύναται ρηγήσεις άδεια παραμονής βραχείας διάρκειας μέχρι τρεις (3) μήνες χρονής ή μη της άδειας αυτής λαμβάνονται υπόψη, ιδίως, ο σε παραμονής, η υπάρξη ή μη επαρκών μέσων συντήρησης, η εγκυριά της διάρκειας ισχύος του κατεχόμενου ταξίδιωτικού εγγράφου, η ύπτιος εγγυησης επανεισόδου στη χώρα προέλευσης ή ιθαγένειας, η πρίκαρδα παραμονής και η συνδρομή άλλων λόγων, αφορώντων στη τάξη και ασφάλεια της χώρας, στη δημόσια υγεία και στο κοινωνικό σύμφερον γενικότερα.

3. Παράταση της άδειας αυτής μέχρι τριάντα (30) ημέρες δύναται εικαιρετικής και απρόβλεπτους λόγους, να χυριγγίσει από τον Δημόσιας Τάξης.

Άρθρο 13

Άδεια παραμονής για εργασία

1. Στον αλλοδαπό, ο οποίος εισήλθε στην Ελλάδα κατόπιν πριν τις εργασία ή ασκηση επαγγέλματος ή άλλης οικονομικής δραστηριότητας επειγόντως αδεια παραμονής ετήσιας διάρκειας, που δύναται να οι ται κατ' έτος και μέχρι πέντε (5) έτη, εφ' όσον δεν υπήρχε με υπουργό αλλοδαπού μεταβολή των λόγων της αρχικής έγκρισης εισόδου εύλογη αιτία.

2. Μετά τη συμπλήρωση του 5ου έτους παραμονής από την ημέρα αρχικής εισόδου, εφ' όσον δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις και 4 του παρόντος, ο αλλοδαπός υποχρεούται να εγκαταλείπει το ελληνικό έδαφος, διαφορετικά απελαύνεται.

3. Αλλοδαπός, που προτίθεται να συνεχίσει, υπό τις προϋποθέσεις παρ. 1 του παρόντος, την παραμονή και εργασία στην Ελλάδα και 5ετίας από την αρχική του εισόδου, υποχρεούται να υποβάλει σχετικά στην αρμόδια αστυνομική αρχή δύο (2) τουλάχιστο μήνες πριν απλήρωση του 5ου έτους. Για την παράταση της παραμονής απί Υπουργός Δημόσιας Τάξης, μετά από σύμφωνη γνώμη του Υπογείας, η οποία δίδεται εφ' όσον συντρέχουν οι προϋποθέσεις του παρόντος.

4. Η τυχόν χορηγούμενη άδεια παραμονής πέραν της 5ετίας είναι διάρκειας και ανανεώνεται με τις προϋποθέσεις της παρ. 1 του Μετά 15ετή συνολική νόμιμη παραμονή και κοινωνική ασφάλιση κύριας ασφάλισης, επί εκατόν είκοσι (120) μήνες, δύναται να στον αλλοδαπό από τον Υπουργό Δημόσιας Τάξης άδεια παραμονής διάρκειας. Για τη χορηγηση άδειας αόριστης διάρκειας, δεν ζεταί ο διανυθείσις χρόνος σπουδών σε οποιαδήποτε σχολή της ημέρας παρόντος.

Άρθρο 14

Άδεια παραμονής μελών οικογένειας

1. Αλλοδαπός, του οποίου έχει εγκριθεί άδεια παραμονής σύντομης παρ. 4 του άρθρου 13 του παρόντος, δύναται να ζητήσει της οικογενειακής συνένωσης, την έλευση και εγκατάσταση των μελών της οικογένειάς του, εφ' όσον συντρέχουν οι πρωτοπορίες με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρό Υπουργών Εξωτερικών, Εργασίας και Δημόσιας Τάξης.

2. Ως μέλη οικογένειας θεωρούνται ο σύζυγος και τα κάτω έτους της ηλικίας άγαμα τέκνα του και οι γονείς του, εφ' όσον προτίθεται η έτης του αλλοδαπού συνοικούσαν και συντηρούνταν από τον ίδιο

3. Στους ανωτέρω χορηγείται ειδική άδεια παραμονής, η οποία θεί, όσον αφορά την ισχύ και την ανανέωση ή ανακλήση, την άδειας παραμονής του προσώπου, από το οποίο και προσχλήθη.

4. Μέλος της οικογένειας αλλοδαπού δύναται να τύχει, από τη ωσής του, αυτοτελούς δικαιώματος παραμονής, κατόπιν από Υπουργό Δημόσιας Τάξης, εφ' όσον διαθέτει επαρκείς πόρους, λυψή των αναγκών στέγασης και συντήρησης αυτού, με την επιδιάταξης της προηγουμένης παραγράφου.

Άρθρο 15

Άδεια παραμονής για σπουδές.

1. Σε αλλοδαπό, ο οποίος έχει σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις για φοίτηση σε σχολή της ημέρας παραμονής, παρέχεται ειδική θεωρητική ή και άδεια παραμονής ετήσιας ισχύος, η οποία ανανεώνεται κατ' έτος χριστούντων γενικής αποφοιτήσεως.

2. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Εξωτερικών, Εθνικής Περιφερειακών και Δημόσιας Τάξης, που θα εκδοθεί εντός έτους ισχύος του παρόντος νόμου, καθορίζονται οι προϋποθέσεις παραμονής που τοιτούν σε ελληνικά εκπαιδευτικά ιδρύματα, το ανά νικό όριο των σε κάθε έτος σπουδών, καθώς και ο χρόνος παραμονής για σπουδές.

ναται να επιτραπει η εκ νέου είσιοδος στον απελαυνόμενο, ως και αν η τυχόν άσκηση προσφυγής συνεπάγεται αναστολή εκτέλεσης αυτής.

4. Κατά της απόφασης, του Αρχηγού δικαιούται ο αλλοδαπός να προσφύγει, εντός ανατρεπτικής προθεσμίας 3 ημερών από της κοινοποίησεως της, ενώπιον του Υπουργού Δημόσιας Τάξης, ο οποίος αποφασίζει εντός 20 ημερών από την άσκηση, της προσφυγής.

5. Προκειμένου για απέλαση αλλοδαπού κατόχου άδειας παραμονής 2ετούς τουλάχιστον ισχύος ή αλλοδαπού μέλους οικογένειας ημεδαπού, ο Υπουργός αποφοιτεί, ύστερα από γνώμη επιτροπής, αποτελούμενης από τον Πάρεδρο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους στο Υπουργείο Δημόσιας Τάξης, ως πρόεδρο και ως μέλη ένα διπλωματικό υπάλληλο του Υπουργείου Εξωτερικών και έναν ανώτερο αξιωματικό της Διεύθυνσης Κρατικής Ασφαλείας του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης, ο οποίος ορίζονται με τους αναπληρωτές τους από τους οικείους υπουργούς. Η συγχρήτηση της ανωτέρω επιτροπής γίνεται με απόφαση του Υπουργού Δημόσιας Τάξης. Ενώπιον της επιτροπής καλείται να εκθέσει τις απόψεις του και ο ενδιαφερόμενος, αυτοπροσώπως.

6. Με απόφαση του Υπουργού Δημόσιας Τάξης δύναται, για τη λόγους δημόσιου συμφέροντος και εφ' όσον ο υπό απέλαση εκ των εν γένει περιστάσεων κρίνεται ύποπτος φυγής ή επικινδυνος για τη δημόσια τάξη, να διαταχθεί η κράτηση του μέχρις ότου καταστεί δυνατή η απομάκρυνση του από το ελληνικό έδαφος.

7. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Εξωτερικών, Δικαιοσύνης και Δημόσιας Τάξης καθορίζονται οι αναγκαίες λεπτομέρειες για την εκτέλεση των αποφάσεων απέλασης, που εκδίδονται σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος νόμου, καθώς και εκείνων που διατάσσονται με απόφασης ποινικών δικαστηρίων, σύμφωνα με το άρθρο 74 του Ποινικού Κώδικα.

Άρθρο 28

Απαγορεύσεις απέλασεων

Απαγορεύεται η απέλαση, εφ' όσον ο αλλοδαπός:

1. Είναι ανήλικος και η γονική του οικογένεια διαμένει στην Ελλάδα.
2. Είναι μητέρα ημεδαπού ανηλίκου με τον οποίο συγχατοκεί και διατρέφει ή γονέας ημεδαπού ανηλίκου, ο οποίος έχει τη γονική μέριμνα.
3. Έχει υπερβεί το 80^ο έτος της ηλικίας του και δεν συντρέχει λόγος που να αφορά την εθνική αισφάλεια της χώρας.

Άρθρο 29

Δαπάνες απέλασης

1. Η δαπάνη απέλασης καλύπτεται εκ των χρημάτων του απελαυνομένου, εφ' όσον διαθέτει το απαιτούμενο ποσό, άλλως βαρύνει το Δημόσιο εξ ολοκλήρου ή κατά το μέρος που ελλείπει.

2. Σε περίπτωση που η είσιοδος ή η παραμονή του αλλοδαπού έχει επιτραπει κατόπιν εγγυήσεως τρίτου προσώπου, τα έξοδα απέλασης, συμπεριλαμβανομένης και της δαπάνης διυκτροφής, βαρύνουν εις ολόκληρον τόσο τον απελαυνόμενο, όσο και τον εγγυητή.

3. Εργοδότης, ο οποίος απασχολεί αλλοδαπό χωρίς άδεια εργασίας, βαρύνεται με τα έξοδα της απέλασής τοι.

4. Οι ανωτέρω δαπάνες καταβάλλονται αμέσως ή εισπράττονται ως δημόσιο έσοδο, σύμφωνα με τις διατάξεις που διέπουν την είσπραξη δημοσίων εσόδων. Στην περίπτωση αυτήν οι δαπάνες επιστρέφονται στον προϋπολογισμό του φορέα από τον οποίο καταβλήθηκαν. Τίτλο για την είσπραξη αποτελεί η δήλωση εγγύησης ή η πράξη βεβαίωσης της παραβάσης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Η'

ΓΕΝΙΚΕΣ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ

Άρθρο 30

Υποχρεώσεις παρεχόντων διαμονής

Οι διευθυντές ξενοδοχείων, παραθεριστικών κέντρων, κλινικών και θεραπευτηρίων, οι εκμισθωτές ακινήτων, καθώς και αυτοί που παρέχουν με οποιονδήποτε τρόπο διαμονή σε αλλοδαπό, υποχρεούνται να εντηλεύωσουν αμέσως την αρμόδια αστυνομική αρχή, τόσο για την άφιξη όσο και για την αναχώρησή του, υποβάλλοντας και σχετικό δελτίο, σύμφωνα με τα οριζόμενα με απόφαση του Υπουργού Δημόσιας Τάξης. Ο αλλοδαπός υποχρεούται να παρέχει στα ανωτέρω πρόσωπα κάθε πληροφορία απαραίτητη για τη συμπλήρωση του δελτίου άφιξης ή αναχώρησης.

Άρθρο 31

Υποχρεώσεις υπηρεσιών και αλλήλων

1. Οι διευθυντές φυλακών και κρατητηρίων υποχρεούνται να:

- α. Παραλαμβάνουν και φυλάσσουν τα έγχτηρια ή λοιπά αποδεικτικά

της ταυτότητας των κρατουμένων αλλοδαπών έγγραφα, τα οποία δουν σ' αυτούς κατά την απόλυτη τους.

β. Ειδοποιούν αμέσως, σε περίπτωση εισόδου αλλοδαπού που ταξιδιωτικού εγγράφου, την αρμόδια αστυνομική αρχή και παρέχουν την κάθε αναγκαία συνδρομή για τον εφοδιασμό του με σχετικό έγγραφο.

γ. Ειδοποιούν πρό πέντε (5) τουλάχιστον ημερών την αρμόδια μική αρχή για την επιχείμενη απόλυτη ή μεταγωγή από τις φυλακές που κρατούμενον.

2. Οι υπηρεσίες του δημόσιου τομέα, καθώς και τα νομικά πριμοσύνη ή ιδιωτικού δικαίου, υποχρεούνται να μη δέχονται για την παρατάση των αλλοδαπών που βρίσκεται στο ελληνικό έδαφος, αν δεν είναι άδειας παραμονής ή δεν είναι σε θέση να αποδειχεί ότι παραμένει στην Ελλάδα.

3. Από την ανωτέρω υποχρέωση εξαιρούνται τα θεραπευτήρια και κές, προκειμένου περί αλλοδαπών που εισάγονται έκτακτα για νοσητούς.

Άρθρο 32

Υποχρεώσεις αλλοδαπών

1. Ο αλλοδαπός, κατά τη διάρκεια της διαμονής του στην Ελλάδα χρεούται να δηλώσει εντός μηνός στην αρμόδια αστυνομική αρχή διαμονής του:

α. Την αλλαγή κατοικίας του.

β. Της μεταβολή της αστικής του κατάστασης, ιδίως δε την πτηκούστητας, τη σύναψη ή διάλυση γάμου ή τη γέννηση τέκνου.

γ. Την αλλαγή του διαβατηρίου του και την απώλεια αυτού ή παραμονής του.

2. Αλλοδαποί, κάτω του 18ου έτους της ηλικίας τους, δηλώνονται αρμόδιες αστυνομικές αρχές καταγραφής αλλοδαπών από αυτόν τη γονική μέριμνα ή τον κηδεμόνα τους και σε περίπτωση έλλειπης επεισόδιου που τους παρέχει διαμονή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Θ'

ΠΟΙΝΙΚΕΣ ΚΑΙ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΕΣ ΚΥΡΩΣΕΙΣ

Άρθρο 33

1. Πλοιαρχοί ή κυβερνήτες οποιουδήποτε πλοίου, πλωτού μέσου πλάνου και γενικά οδηγοί καθέ είδους μεταφορικού μέσου, που ο από το εξωτερικό στην Ελλάδα αλλοδαπού, οι οποίοι σύμφωνα τάξεις της κείμενης νομοθεσίας δεν έχουν δικαιώματα εισόδου σε έδαφος ή στους οποίους έχει απαγορευθεί η είσοδος για οποιαδήποτε κατοικία και αυτοί που τους προωθούν στο εσωτερικό της χώρας νούν τη μεταφορά ή προώθηση τους ή εξασφαλίζουν σ' αυτούς κα απόκρυψη, τιμωρούνται με φυλάκιση τουλάχιστον ενός (1) έτους ματική ποινή εκατό (100.000) χιλιάδων έων ενός εκκι (1.000.000) δραχμών για κάθε μεταφέρομενο αλλοδαπό. Με τένες τιμωρούνται και οι συμμετέχοντες στις ανωτέρω αξιόποιν Θεωρείται επιβαρυντική περίπτωση και επιβάλλεται φυλάκιση δύο (2) ετών και χρηματική ποινή πεντακοσίων χιλιάδων (500 πέντε εκατομμυρίων (5.000.000) δραχμών, αν η μεταφορά ενεργάγγελμα ή με σκοπό το παράνομο κέρδος ή αν ο υπαίτιος είναι ή δημόσιος υπάλληλος ή ασκεί το επάγγελμα του τουριστικού ή ή ταξιδιωτικού πράκτηρα. Μεταφορικά μέσα, που χρησιμοποιήθη μεταφορά προσώπων, κατασχούνται και δημιεύονται με απόφαση στηρίου, εκτός εάν ο ιδιοκτήτης δεν ήταν αυτούργος ή συμμ

2. Τα ανωτέρω πρόσωπα, καθώς και οι ιδιοκτήτες των μετασών, υποχρεούνται, ανεξάρτητα από την ποινική ευθύνη, εις ολόκληρα συντήρησης και επανόδου των ανωτέρω προσώπων στο Στην περίπτωση αυτήν εφαρμόζονται, αναλόγως, οι διατάξεις τ' β' και γ' του άρθρου 10 και της παραγράφου 4 του άρθρου 2^ο ντος. Την ίδια υποχρέωση έχουν και οι ογκούργοι των έπειρων που αποδειχθήκαν τον επαλλοδαπού, σε περίπτωση παραβίασης των όρων εισόδου ή παρατάσης της τοποθήτης.

3. Αυτοί που διευκολύνουν την είσοδο στο ελληνικό έδαφος χωρίς να υποβληθεί στον έλεγχο του άρθρου 4 του παρόντος, με φυλάκιση τουλάχιστον τριών (3) μηνών και με χρηματική ποινή εκατό χιλιάδων (100.000) δραχμών.

4. Πλοιαρχοί ή κυβερνήτες οποιουδήποτε πλοίου, πλωτού με πλάνου και γενικά οδηγοί καθέ είδους μεταφορικού μέσου υπό μη δέχονται για μεταφορά και να λαμβάνουν κάθε μέτρο, που τη μεταφορά στο εξωτερικό προσώπων, που δεν είναι εφοδιασμένα ταξιδιωτικά έγγραφα ή που δεν έχουν υποστεί αστυνομικό έλεγχο. Οι παραβάτες τιμωρούνται σύμφωνα με της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου. Η ανωτέρω αξιόποινη

6. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Εργασίας και Δημόσιας Τάξης καθορίζονται και άλλες κατηγορίες ατόμων που εξαριστούνται από την υποχρέωση τήρησης της διαδικασίας προέτριασης ή απαλλάσσονται από την υποχρέωση εφοδιασμού με άδεια εργασίας.

7. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Εξωτερικών, Εργασίας και Δημόσιας Τάξης καθορίζεται ο ανώτατος αριθμός αδειών παροχής εξαρτημένης εργασίας που χορηγούνται κάθε έτος σε αλλοδαπούς, κατά υπηκοότητα, επάγγελμα και χρονική διάρκεια στις διάφορες περιοχές της Χώρας. Κατότι το στάδιο της κατάτισης της ανωτέρω απόφασης ο Υπουργός Εργασίας ζητά τις έγγραφες προτάσεις του Ο.Α.Ε.Δ. του συνδικαλιστικού οργάνου των εργαζομένων και των εργοδοτών.

Άρθρο 23

Χορήγηση άδειας εργασίας

1. Η άσκηση οποιουδήποτε επαγγέλματος ή η ανάληψη οποιασδήποτε εργασίας από αλλοδαπό στο ελληνικό έδαφος απαγορεύεται, εκτός αν ο ενδιαφερόμενος έχει εφοδιασθεί με σχετική άδεια από τον Υπουργό Εργασίας ή άλλη εξουσιοδοτημένη από αυτόν αρχή. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Δημόσιας Τάξης και Εργασίας δύναται να εξουσιοδοτούνται υπηρεσίες του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης να χορηγούν άδειες εργασίας, για ορισμένες κατηγορίες επαγγελμάτων.

2. Αλλοδαπός εισερχόμενος στο ελληνικό έδαφος, σύμφωνα με τις διατάξεις του προηγούμενου άρθρου, υποχρεούται όπως εντός μηνός από την άφιξη του παρουσιασθεί στην αρμόδια αστυνομική αρχή του τόπου διαμονής του, μαζί με τον εργοδότη του, και υποβάλει τα απαιτούμενα δικαιολογητικά για την έκδοση άδειας εργασίας.

3. Η άδεια εργασίας ισχύει για ορισμένη χρονική περίοδο και χορηγείται για συγκεκριμένο εργοδότη, είδος απασχόλησης και τόπο εργασίας. Μεταβολή ενός από τους ανωτέρω όρους, χωρίς την προηγούμενη έγκριση του Υπουργού Εργασίας ή εξουσιοδοτημένης από αυτόν αρχής, συνεπάγεται την ανάληση της άδειας εργασίας. Η έγκριση χορηγείται με τις προϋποθέσεις του άρθρου 21 του παρόντος.

4. Η άδεια εργασίας δύναται να ανανεώνεται ύστερα από αίτηση του ενδιαφερομένου και του εργοδότη, εφ' όσον πληρούνται οι προϋποθέσεις της αρχικής έγκρισης.

5. Η άδεια εργασίας ή η ανανέωσή της παρέχεται, εφ' όσον προηγηθεί χορήγηση άδειας παραμονής για εργασία κατά το άρθρο 13 του παρόντος, με την οποία συμπίπτει από πλευράς χρονικής ισχύος. Η άδεια εργασίας ή η ανανέωσή της δεν επιτρέπεται να λήγει σε μεταγενέστερο χρόνο από το χρόνο λήξης της άδειας παραμονής.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΣΤ'

ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ

Άρθρο 24

Λαναγνώριση και περίθαλψη προσφύγων

1. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση των Υπουργών Εξωτερικών και Δημόσιας Τάξης, καθορίζονται:

α. Η διαδικασία εξέτασης αίτησης αλλοδαπού για την αναγνώρισή του ως πρόσφυγα και ανάληψης της αναγνώρισης, σύμφωνα με την έννοια του άρθρου 1 της Σύμβασης της Γενεύης της 28-7-1951, που κυρώθηκε με το ν.δ. 3989/1959 (ΦΕΚ 209 Α'), και του Πρωτοκόλλου της Νέας Υόρκης της 31-1-1967, που κυρώθηκε με τον α.ν. 389/1968 (ΦΕΚ 125 Α').

β. Ο τρόπος συνεργασίας και ενημέρωσης της Υπατης Αρμοστίας Προσφύγων του ΟΗΕ, στα πλαίσια των υποχρεώσεων που καθορίζονται από την ανωτέρω Σύμβαση και Πρωτόχολο.

2. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση των Υπουργών Δημόσιας Τάξης και Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Λασφαλίσεων, καθορίζονται:

α. Η ίδρυση, διοικητική υπαγωγή και λειτουργία κέντρων περιθαλψής προσφύγων.

β. Οι προϋποθέσεις και η διαδικασία παροχής ιατροφαρμακευτικής και νοσοκομειακής περιθαλψής ή οποιασδήποτε άλλης κοινωνικής συνδρομής σε άτομα, που έχουν αναγνωρισθεί από την αρμόδια ελληνική αρχή ως πρόσφυγες ή έχουν υποβάλει αίτηση για την αναγνώριση, για την αντιμετώπιση επειγουσών και σοβαρών καταστάσεων ανάγκης.

3. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση των Υπουργών Δημόσιας Τάξης και Εργασίας, καθορίζονται οι προϋποθέσεις και η διαδικασία παροχής άδειας εργασίας ή άλλης βοήθειας για την επαγγελματική αποκατάσταση των προσφύγων.

4. Οι δαπάνες, που απαιτούνται για την εφαρμογή των διατάξεων της παρ. 2 του παρόντος άρθρου, βαρύνουν τον προϋπολογισμό του Υπουργείου Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Λασφαλίσεων.

Άρθρο 25

Διαδικασία αναγνώρισης προσφύγων

1. Αίτηση αλλοδαπού για την αναγνώρισή του ως πρόσφυγα είναι απαραίτητη, αν:

α. Δεν υποβλήθηει αμέσως κατά την άφιξη του στο μείοριακό σημείο ελέγχου ή σε περίπτωση παράνομης εισόδου στην πλησιέστερη δημόσια αρχή, στην οποία παρουσιάζεται ή από την οποία αποκαλύπτεται.

β. Δεν προέρχεται απευθείας από χώρα όπου απελείται η ζωή ή η ελευθερία του, κατά την έννοια του άρθρου 1 της Σύμβασης της Γενεύης.

2. Κατ' εξαίρεση, είναι δυνατή η υποβολή αίτησης αναγνώρισης της προσφυγής ιδιότητας και σε αλλοδαπούς που διαμένουν ή οπωδήποτε ευρισκούνται στο ελληνικό έδαφος, αν ο κίνδυνος που απειλεί τη ζωή ή την ελευθερία τους ανακύψει σε χρόνο μεταγενέστερο της εισόδου και η αίτηση υποβάλλεται αμέσως μόλις τα σχετικά γεγονότα γίνουν γνωστά στον αιτούντα, με οποιονδήποτε τρόπο.

3. Αίτηση αλλοδαπού, που υποβάλλεται κατά τρόπο έκδηλα καταχρηστικό, ιδιαίτερα προς εξυπηρέτηση σκοπών μετανάστευσης ή ματαίωσης νόμιμα διαταχθείσης απομάκρυνσής του από το ελληνικό έδαφος, απορρίπτεται με απόφαση του Υπουργού Δημόσιας Τάξης δυναμένου να διατάξει και την άμεση απέλαση του αιτούντος. Κατά της απόφασης αυτής δεν επιτρέπεται προσφυγή.

4. Αλλοδαπός, στον οποίο δεν αναγνωρίζεται η ιδιότητα του πρόσφυγη του οποίου η αναγνώριση ανακαλείται, υπάγεται, ως προς την περαιτέρω παραμονή του στο ελληνικό έδαφος, στις διατάξεις που ισχύουν για τους λοιπούς αλλοδαπούς.

5. Οι λεπτομέρειες για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου καθορίζονται με κοινή απόφαση των Υπουργών Εξωτερικών, Δημόσιας Τάξης και του κατά περίπτωση συναρμόδιου υπουργού.

6. Ο Υπουργός Δημόσιας Τάξης δύναται, σε εξαιρετικές περιπτώσεις, να επιτρέψει, για ανθρωπιστικούς ιδιαίτερα λόγους, την παραμονή υπό ανοχή αλλοδαπού, του οποίου έχει απορριφθεί τελείωδικα αίτημα αναγνώρισής του ως πρόσφυγα, μέχρις όπου καταστεί δυνατή η αναγνώρησή του από τη χώρα.

7. Η διαμονή εν όφει εξέτασης αίτησης για την αναγνώριση αλλοδαπού ως πρόσφυγα και τη ρυχόν κατά την προηγούμενη παράγραφο παραμονή θεωρούνται προσωρινές και ο ενδιαφερόμενος δεν αποκτά κανένα επιπλέον δικαίωμα από αυτές.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ζ'

ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΙ – ΑΠΕΛΑΣΕΙΣ

Άρθρο 26

Περιορισμοί

1. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση των Υπουργών Εξωτερικών, Εθνικής Άμυνας και Δημόσιας Τάξης, δύναται να απαγορεύεται η διαμονή ή η εγκατάσταση αλλοδαπών–αλλογενών σε ορισμένες γεωγραφικές περιοχές της χώρας.

2. Ο Υπουργός Δημόσιας Τάξης δύναται να επιβάλει σε συγκεκριμένο αλλοδαπό, για λόγους δημόσιου συμφέροντος, περιορισμούς που αναφέρονται ιδιώς στην εγκατάσταση, διαμονή, μετάβαση σε ορισμένους τόπους, άσκηση ορισμένου επαγγέλματος ή υποχρέωση εμφανίσεων του στις αστυνομικές αρχές.

Άρθρο 27

Διοικητική απέλαση

1. Η διοικητική απέλαση αλλοδαπού με την επιφύλαξη των διεθνών υποχρεώσεων της Χώρας μας είναι δυνατή, αν:

α. Καταδικαστεί σε κάθειρξη ή φυλάκιση και εφ' όσον η απέλασή του δεν διατάχθηκε από το αρμόδιο δικαστήριο.

β. Παραβεί τις διατάξεις του παρόντος.

γ. Η παρουσία στο ελληνικό έδαφος κρίνεται επικίνδυνη για τη δημόσια τάξη ή ασφάλεια της Χώρας ή τη δημόσια υγεία.

δ. Εμφανίζεται ενώπιον των ελληνικών αρχών με διαφορετική κάθε φορά ιθαγένεια.

2. Η διατασόμενη διοικητική απέλαση εκτελείται αμέσως μετά την έκτιση της ποινής ή της απόλυτης του καταδίκασθεντος.

3. Η απέλαση διατάσσεται απόφαση του Αρχηγού της Ελληνικής Αστυνομίας, υποχρεουμένως στον υπό απέλαση προθεσμία τουλάχιστον την ίδια απόφαση καθορίζεται.

4. Οι προσφύγες, που απαιτούνται για την εφαρμογή των διατάξεων της παρ. 2 του παρόντος άρθρου, βαρύνουν τον προϋπολογισμό του Υπουργείου Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Λασφαλίσεων.

ρείται τετελεσμένη, προχειμένου μεν για θαλάσσια και εναέρια μεταφορικά μέσα, εφ' όσον το πρόσωπο, που επιβιβάσθηκε λάθρα βρίσκεται μέσα σ' αυτά κατά την έναρξη του προτού του απόπλου ή της απογειώσεως ελέγχου από τα αρμόδια χρατικά όργανα ή μετά την άπαρση του πλοίου ή την απογείωση του αεροπλάνου, προκειμένου δε για άλλα μεταφορικά μέσα, εφ' όσον το πρόσωπο που αναχωρεί λάθρα βρίσκεται μέσα σ' αυτά κατά τον τελευταίο έλεγχο εξόδου ή πλησίον των συνόρων. Οι διατάξεις της παραγράφου 2 του παρόντος, εφαρμόζονται αναλόγως και στην προχειμένη περίπτωση.

5. Το πρόσωπο, το οποίο επιχειρεί, κατά τα ανωτέρω, να εξέλθει του εληνικού εδάφους χωρίς τις νόμιμες διατυπώσεις, τιμωρείται σύμφωνα με την παραγράφο 3 του άρθρου 4 του παρόντος. Θεωρείται επιβαρυντική περίπτωση και επιβάλλονται οι ποινές του εδαφίου β' της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, αν το πρόσωπο που επιχειρεί να αναχωρήσει λάθρα καταζητείται από τις δικαστικές ή αστυνομικές αρχές ή υπέχει στρατολογικές, φορολογικές ή συναλλαγματικές ή πάσης φύσεως άλλες υποχρεώσεις προς το Δημόσιο.

6. Τα πρόσωπα του εδαφίου α' της παραγράφου 1 του ίδιου ισχύος αυτών στην Ελλάδα υποχρεούνται², παρόντος άρθρου κατάπλου του πλωτού μέσου ή την άφιξη του αεροπλάνου ή του άλλου μεταφορικού μέσου, παραδίδουν στις υπηρεσίες της³ ου αστυνομικού ελέγχου διαβατών εξαντλητικού που προστίθιονται⁴ στην Ελλάδα και αντίστροφα. Με απόφαση του Γιουργού⁵ Δημόσιας, γίλαξης καθορίζεται ο τρόπος σύνταξης των ανωτέρω δελτίων ή καταστάσεων, καθώς και τα στοιχεία που αναφέρονται⁶ αυτά.

7. Αυτός που απεκτείνει αλλοδαπό, με οποιονδήποτε τρόπο, χωρίς άδεια εργασίας τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον τριών (3) μηνών και χρηματική ποινή τουλάχιστον εκατό χιλιάδων (100.000) δραχμών.

Σε περίπτωση υποτροπής, επιβάλλεται φυλάκιση τουλάχιστον έξι (6) μηνών και χρηματική ποινή τουλάχιστον τριακοσίων χιλιάδων (300.000) δραχμών.

Με ποινή φυλάκισης και χρηματική ποινή τιμωρείται και ο αλλοδαπός, ο οποίος χωρίς άδεια εργασίας παρέχει εκτριπτική εργασία ή ασκεί επάγγελμα ή οποιοδήποτε άλλο επιτήδευμα.

Στους εργοδότες που απασχολούν αλλοδαπούς χωρίς άδεια δύναται να επιβάλλεται και διοικητικό πρόστιμο, από τριάντα χιλιάδες (30.000) μέχρι διακόσιες χιλιάδες (200.000) δραχμές. Τα αρμόδια όργανα επιβολής, ο τρόπος εισπράξης και διαχείρισης αυτού, η αναπροσαρμογή του και κάθε αναγκαία λεπτομέρεια, καθορίζονται με κοινή απόφαση των Γιουργών Οικονομικών, Εργασίας και Δημόσιας Τάξης.

Για την επιβολή του προστίμου αυτού ο εργοδότης έχει δικαιώματα να ασκήσει ανακοπή στο ειρηνοδικείο του τόπου της εργασίας κατά της απόφασης. Το ειρηνοδικείο δικάζει με τη διαδικασία του άρθρου 663 και επ. του Κώδικα Πολιτικής Δικαιονομίας.

8. Σε περίπτωση καταδίκης του υπαίτιου, για παραβίαση των διατάξεων της προηγούμενης παραγράφου, ο Γιουργός Δημόσιας Τάξης δύναται, εκτιμώντας και τις εν γένει περιστάσεις, να διατάξει το κλείσιμο του καταστήματος ή επιχείρησης για χρονικό διάστημα από ένα (1) μέχρι έξι (6) μήνες.

9. Αυτός που διευκολύνει την παράνομη παραμονή αλλοδαπού ή δυσχεράνει τις έρευνες των αστυνομικών αρχών για τον εντοπισμό, σύλληψη και απέλαση του τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον τριών (3) μηνών και με χρηματική ποινή τουλάχιστον εκατό χιλιάδων (100.000) δραχμών.

10. Άλλοδαπος, που παραμένει στο ελληνικό έδαφος για χρονικό διάστημα μέχρι τριάντα (30) ημερών από τη λήξη της άδειας παραμονής ή του κατά το άρθρο 7 του παρόντος δικαιούμενου χρόνου επιτρεπόμενης διαμονής, υποχρεούται κατά την αναχωρηση σε καταβολή τέλους διπλάσιου του αντιστοιχούντος για τη χορήγηση άδειας παραμονής.

Εάν ο χρόνος της παράνομης παραμονής είναι μεγαλύτερος των τριάντα (30) ημερών, επιβάλλεται πρόστιμο από πενήντα χιλιάδες (50.000) μέχρι διακόσιες χιλιάδες (200.000) δραχμές.

Ο τρόπος καταβολής και διαχείρισης του ανωτέρω τέλους ή προστίμου και κάθε αναγκαία λεπτομέρεια καθορίζονται με κοινή απόφαση των Γιουργών Εξωτερικών, Οικονομικών και Δημόσιας Τάξης.

11. Οι παραβάτες των διατάξεων του παρόντος νόμου και των προεδρικών διαταγμάτων και αποφάσεων, που εκδίδονται σε εκτέλεση αυτού, τιμωρούνται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 458 του Ποινικού Κώδικα, αν δεν τιμωρούνται, βαρύτερα με άλλη διάταξη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ ΤΕΛΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 34

Τέλη και ένστημα

1. Το τέλος χαρτοσήμου επί των χορηγούμενων γνωμών παραμονής και

εργασίας, αν για λόγους αμοιβαιότητας δεν προβλέπεται διαφορετικά, ορίζεται ως ακολούθως:

α. Για τις άδειες βραχείας διάρκειας σε 5.000 έτη δραχμές.

β. Για τις άδειες επήσιμες διάρκειας σε 10.000 δραχμές.

γ. Για τις άδειες διάρκειας 2 ετών και άνω σε 15.000 δραχμές.

Το τέλος χαρτοσήμου⁷ γε καμιά περίπτωση δεν μπορεί να είναι κατώτερο του αντίστοιχου σε δραχμές πουσών, που καταβάλλεται από τους Έλληνες υπηκόους στην Χώρα⁸ του αλλοδαπού.

Στις περιπτώσεις, της παραγράφου 4 του άρθρου 7 του παρόντος, το τέλος χαρτοσήμου⁹ είναι ίσο με το καταβληθέν για την αρχική χορήγηση της προστίμου¹⁰ την οποία θεωρήσεται.

2. Στις συνατέρω άδειες επιχολλάται ένστημα Ελληνικής Αστυνομίας, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 7 του άρθρου 38 του ν. 1884/1990 (ΦΕΚ 81 Α').

3. Το πρόστιμα, που προβλέπονται από τον παρόντα νόμο, αναπροσαρμόζονται με κοινή απόφαση των Γιουργών Εξωτερικών, Οικονομικών και Δημόσιας Τάξης.

Άρθρο 35

Ρύθμιση λεπτομερειών

Οι λεπτομέρειες για την εφαρμογή του παρόντος νόμου, εφ' όσον δεν προβλέπεται βιώθμιση κατ' άλλο τρόπο, ρυθμίζονται με κοινές αποφάσεις του Γιουργού¹¹ Δημόσιας Τάξης και του κατά περίπτωση συναρμόδιου υπουργού.

Άρθρο 36

Καταργούμενες και διατηρούμενες διατάξεις

Από της ισχύος του παρόντος νόμου καταργείται ο ν. 4310/1929 (ΦΕΚ 287 Α') «Περί εγκαταστάσεων και κινήσεως αλλοδαπών εν Ελλάδι, αστυνομικού ελέγχου, διαβατηρίων, απελάσεων και εκτοπίσεων», όπως τροποποιήθηκε μεταγενέστερα και κάθε άλλη διάταξη, γενική ή ειδική, που αντικείται στις διατάξεις του παρόντος ή ρυθμίζει θέματα που αποτελούν αντικείμενο αυτού. Η διάταξη του άρθρου 11 του από 8/12 Μαρτίου 1931 προεδρικού διατάγματος (ΦΕΚ 58 Α') διατηρείται σε ισχύ.

Μέχρι να εκδοθούν τα προεδρικά διατάγματα και οι υπουργικές αποφάσεις, που προβλέπονται από τις διατάξεις του παρόντος, εξακολουθούν να εφαρμόζονται οι αντίστοιχες σχετικές διατάξεις που ρυθμίζουν τα συναφή θέματα, εφ' όσον δεν αντικείνεται στον παρόντα νόμο.

Άρθρο 37

Στην παραγράφο 1 του άρθρου 9 του ν. 1586/1986 (ΦΕΚ 37 Α') «Βαθμολογική διάρκεια των θέσεων του Δημοσίου, ν.ν.δ.δ. και των ο.τ.α. και άλλες διατάξεις, προστίθεται εδάφιο β', ως ακολούθως:

β. Ειδικά στα ασφαλιστικά ταμεία του προσωπικού της Ελληνικής Αστυνομίας (Τ.Α.Α.Χ., Τ.Α.Ο.Χ., Ε.Τ.Ε.Χ., Ε.Τ.Υ.Α.Π., Τ.Α.Υ.Α.Π., Κ.Υ.Υ.Α.Π.) μπορεί να τοποθετούνται ακολούθως στις διατάξεις του παρόντος, εξακολουθούνται οι αντίστοιχες σχετικές διατάξεις που ρυθμίζουν τα συναφή θέματα, εφ' όσον δεν αντικείνεται στον παρόντα νόμο.

Άρθρο 38

1. Στην παραγράφο 5 του άρθρου 3 του ν. 1797/1988 (ΦΕΚ 164 Α') «Προμήθειες του δημόσιου τομέα και ρυθμίσεις συναφών θεμάτων», προστίθεται εδάφιο ζ', ως εξής:

ζ'. Προμηθειές ή επισκευές που προορίζονται για τις ανάγκες της Ελληνικής Αστυνομίας και αφορούν οπλισμό, πυρομαχικά, ελικόπτερα, τεθωρακισμένα, επιβατικά και λοιπά οχήματά, δίκυκλα, εξοπλισμό H/Y, τηλεπικονιωνικό υλικό, επιστημονικά και ιατρικά όργανα, εξοπλισμό εργαστηρίων υπηρεσιών εγκληματολογικών ερευνών, είδη ένδυσης, εξάρτυσης και υπόδησης και κάθε είδους εξαρτήματα και ανταλλακτικά των παραπάνω καθώς και τα εργαλεία συντήρησης, επισκευής και λειτουργίας τους».

2. Οι προμηθειές των παραπάνω ειδών εξαριούνται από την ένταξη του στο ενιαίο πρόγραμμα προμηθειών, καθώς και την τελική έγκριση που προβλέπονται από τα άρθρα 2 και 6 του ν. 1797/1988, αντιστοίχως.

3. Η εκτέλεση των παραπάνω προμηθειών γίνεται σύμφωνα με τον Κονιορικό Προμηθειών Δημοσίου (Κ.Π.Δ.) και οι προβλεπόμενες από αυτή αρμοδιότητες ασκούνται από το Γιουργείο Δημόσιας Τάξης.

4. Η ισχύς των παραπάνω διατάξεων αρχίζει την 1-1-1992.

Άρθρο 39

Οι διατάξεις του άρθρου 27 του ν. 1911/1990 (ΦΕΚ 166 Α') τίθενται σε εφαρμογή με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση της Γιουργών Εθνικής Αμυνας και Δημόσιας Τάξης.

Αρθρο 40

1. Η παράγραφος 11 του άρθρου 89 του από 9.12.1948/21.1.1949 βασιλικού διατάγματος «Περί Κανονισμού Εσωτερικής Υπηρεσίας Πυροβολιστικού Σώματος» (ΦΕΚ 21 Α') αντικαθίσταται ως εξής:

«11. Μετά την κύρωση και δημοσίευση στην Εγκεφάλη της Κυβερνήσεως των πινάκων επιτυχόντων, ο Υπουργός Δημόσιων Τάξης, ανάλογα με τις παρουσιαζόμενες κάθε φορά ανάγκες, κατατάσσει επί απόφασή του, η οποία δημοσιεύεται περιληπτικά στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, ονομαστικά τον απαιτούμενο για κατάταξη αριθμό υποψηφίων κ.τ.λ τη σειρά επιτυχίας τους στον οικείο πίνακα. Ο Υπουργός Δημόσιας Τάξης δύναται στα μίζοντας εκ νέου τις υπάρχουσες ανάγκες και για άλλους λόγους, που αφορούν στο συμφέρον της υπηρεσίας να μην προβάίνει στην κατάταξη των επιτυχόντων ακόμη και αν έχει ολοκληρωθεί η προγενέστερη της κατατάξεως νόμιμη διαδικασία.» 2. Η διάταξη της προηγούμενης παραγράφου εφαρμόζεται αναδρομικά από 1.1.1989.

Αρθρο 41

Διαγράμματα που συνοδεύουν αποφάσεις του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων ή των νομαρχών ή των δημοτικών ή κοινωνικών συμβουλίων και δεν έχουν δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως σύμφωνα με τις διατάξεις της 4/15883/1988 (ΦΕΚ 142 Β') κοινής υπουργικής απόφασης, αποστέλλονται για δημοσίευση στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως μαζί με τα κείμενα των πιο πάνω αποφάσεων και οι αποφάσεις αυτές έχουν αναδρομική ισχύ, που ανατρέχει στο χρόνο της δημοσίευσης το πρώτο στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αρθρο 42

Αναγνώριση Δήμου Παραποτάμου

1. Οι κοινότητες Δράμεστης και Παραποτάμου της Επαρχίας Θυάμιδος του Νομού Θεσπρωτίας ενώνονται και αναγνωρίζονται σε δήμο με το όνομα «Δήμος Παραποτάμου» και έδρα το συνοικισμό «Παραπόταμος, ο» της συνενούμενης κοινότητας Παραποτάμου.

2. Οι εκλογές για την ανάδειξη των αρχών στο συνιστώμενο δήμο γίνονται σε δύο μήνες από την αναγνώρισή της. Η εγκατάσταση των αρχών του νέου δήμου γίνεται μέσα σε τρεις μήνες από τη διενέργεια των εκλογών και σε ημέρα που ορίζεται από το νομάρχη.

3. Στο Δήμο Παραποτάμου εντάσσεται το προσωπικό των συνενούμενων δύο κοινοτήτων, ως και το προσωπικό που προσλήφθηκε στο συσταθέντα με το π.δ. 66/1990, που ακυρώθηκε από το Συμβούλιο Επικρατείας με την 2124/1991 απόφασή του.

4. Όλες οι εκτελεστές πράξεις των οργάνων του συσταθέντος με το π.δ. 66/1990 Δήμου, οι οποίες εκδόθηκαν μέχρι της κοινοποίησης της δικαστικής απόφασης θεωρούνται εκδοθείσες υπό νομίμου οργάνου.

Αρθρο 43

Έναρξη ισχύος

Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει μετά έξι (6) μήνες από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτός εάν ορίζεται διαφορετικά σε επί μέρους διατάξεις, πλην των άρθρων 37, 39 και επόμενα, των οποίων η ισχύς αρχίζει από τη δημοσίευσή τους στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Παραγγέλλουμε τη δημοσίευση του παρόντος στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και την εκτέλεσή του ως Νόμου της Κράτους.

Αθήνα, 21 Νοεμβρίου 1991

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΗΣ
ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ
ΣΩΤ. ΚΟΥΒΕΛΑΣ
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ
ΑΝΤ. ΣΑΜΑΡΑΣ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΙΩ. ΠΑΛΑΙΟΚΡΑΣΣΑΣ
ΥΓΕΙΑΣ ΠΡΟΝΟΙΑΣ &
ΤΥΝΗΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ
ΣΟΥΥΡΛΑΣ
ΕΜΠΟΡΙΟΥ
ΑΡ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΙΑΣ
ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ, ΧΑΙ
ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ
ΑΧ. ΚΑΡΑΜΑΝΗΣ

ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ
ΙΩ. ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ
ΝΙΚ. ΚΛΕΙΤΟΣ
ΕΡΓΑΣΙΑΣ
ΑΡ. ΚΑΛΑΝΤΖΑΚΟΣ
ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ
ΜΙΧ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤ
ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΗΣ
Θ. ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ, ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ
ΚΑΙ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΟΥ
Α. ΑΝΔΡΙΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

Θεωρήθηκε και τέθηκε η Μεγάλη Συραγίδα της Κράτους

Αθήνα, 22 Νοεμβρίου 1991

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΜΙΧ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

ΝΟΜΟΣ ΑΡΙΘ. 1976

Αντικατάσταση και συμπλήρωση διατάξεων της συνταξιοδομού μοθεσίας, μεταρρύθμιση των συνταξιοδοτικών καθεστώτων αγωνιστών Εθνικής Αντίστασης και άλλες διατάξεις.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Εκδίδομε τον ακόλουθο νόμο που φήμισε η Βουλή:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α'

Συντάξεις Δημοσίου

Αρθρο 1

Δικαιώματα σύνταξης υπαλλήλων

1. Το δεύτερο εδάφιο της περ. α' της παρ. 1 του άρθρου 1 της Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων (π. δ. 1041/1979 ΦΕΚ αντικαθίσταται ως εξής:

«Για τις γυναίκες υπαλλήλους, οι οποίες έχουν προσληφθεί στην 31 Δεκεμβρίου 1982 και είναι χήρες με άγαμα παιδιά ή διαζει άγαμα παιδιά ή άγαμες μητέρες με άγαμα παιδιά, ή έγγαμες, αρ πλήρης πραγματική συντάξιμη υπηρεσία».

2. Τα εδάφια δεύτερο και τρίτο της περ. α της παρ. 1 του άρθρου 1 της Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων αντικαθίστανται

«Για τις γυναίκες στρατιωτικούς γενικά, οι οποίες έχουν κατασταθεί στην 31 Δεκεμβρίου 1982 και είναι χήρες με άγαμα παιδιά ή νεαρούς με άγαμα παιδιά ή άγαμες μητέρες με άγαμα παιδιά ή έγγαμες με άγαμα παιδιά ή έγγαμες πλήρης πραγματική συντάξιμη υπηρεσία».

3. Η παρ. 1 του άρθρου 1 του ν. 1902/1979 (ΦΕΚ 138 Α') σταταί, από τότε που ισχυει, από την ακόλουθη διάταξη, η οποίη των άνδρων υπαλλήλων, οι οποίοι τουλάχιστον παιδιά και είναι χήροι ή διαζευγμένοι, εφ' όσον, οι με δικαστική απόφαση έχουν την επιμέλεια των ανήλικων ή ανιών, αρκει εικοσαετής πλήρης πραγματική συντάξιμη υπηρεσία της από το χρόνο πρόσληψής τους».

4. Μετά το δεύτερο εδάφιο της περ. α' της παρ. 1 του άρθρου 1 της Στρατιωτικών Συντάξεων, όπως αυτό αναγράφεται, προστίθεται τρίτο εδάφιο ως εξής:

«Κατ' εξαίρεση για τις γυναίκες υπαλλήλους, οι οποίες έχουν κατασταθεί στην 31 Δεκεμβρίου 1982 και είναι χήρες και για τους άνδρες στρατιωτικούς γενικά, οι οποίοι έχουν κατασταθεί στην 31 Δεκεμβρίου 1982 και είναι χήροι ή διαζευγμένοι, εφ' όσον, οι με δικαστική απόφαση έχουν την επιμέλεια των ανήλικων ή ανιών, αρκει εικοσαετής πλήρης πραγματική συντάξιμη υπηρεσία της από την επιμέλεια της ισχύος της πρόσληψής τους».

διευθυντού και συνταξιοδοτήθηκαν με βάση τις αποδοχές του βαθμού αυτού.

γ) Υπαλλήλων του Κ.Ε.Π.Ε., που έχουν συνταξιοδοτηθεί με βάση το βαθμό του γενικού διευθυντή ή αναπληρωτή γενικού διευθυντή κατά την αντιστοιχία του ν. 223/1975 (ΦΕΚ 266 Α'), καθώς και επί γενικών επιστημονικών διευθυντών και επιστημονικών ερευνητών α' τάξεως, που εκήλθαν ή εξέρχονται της υπηρεσίας για τους οποίους εφαρμόζεται η παραπάνω αντιστοιχία.

4. Η αληθής έννοια της διάταξης του τελευταίου εδαφίου της παρ. 16 του άρθρου 9 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων, όπως συμπληρώθηκε με το άρθρο 7 του ν. 1902/1990 είναι ότι η σύνταξη των τέως αναπληρωτών γενικών διευθυντών αναπροσαρμόζεται με βάση το βασικό μισθό του 1ου μισθολογικού κλιμακίου προσαυξημένο κατά 40%, καθώς και με το επίδομα χρόνου υπηρεσίας τους που αντιστοιχεί στον αυξημένο αυτόν μισθό και τα έτη υπηρεσίας τους.

5. Υποθέσεις συντάξεων που, από της ενάρξεως ισχύος του ν. 1902/1990, έχουν χριθεί αντιθέτω με τις διατάξεις του άρθρου αυτού, καθώς και των άρθρων 1 και 2 του παρόντος νόμου επανακρίνονται μετά από αίτηση των ενδιαφερομένων ή και οίκοθεν από τα αρμόδια συνταξιοδοτικά όργανα με βάση τις διατάξεις του νόμου αυτού.

6. Σε περίπτωση αναστολής καταβολής της σύνταξης κατά τις διατάξεις του άρθρου 2 του παρόντος:

α) Δικαιούται ο υπάλληλος να εισπράξει το εφάπαξ βοήθημα, κατά το χρόνο αποχώρησής του, από το Ταμείο Πρόνοιας Δημοσίων Υπαλλήλων ή άλλο φορέα Πρόνοιας στον οποίο είναι ασφαλισμένος, εφ' όσον πληροί και τις λοιπές προϋποθέσεις του καταστατικού του οικείου φορέα για την κανονική συνταξιοδότησή του.

β) Αναστέλλεται και η καταβολή της επικουρικής σύνταξης από τα ταμεία αρωγής δημοσίων υπαλλήλων και λοιπά επικουρικά ταμεία, καθώς και το μέρισμα των μετοχικών ταμείων μέχρι την έναρξη καταβολής της κύριας σύνταξης, οπότε καταβάλλεται αναπροσαρμοσμένη με όλες τις αυξησεις, που έχουν στο μεταξύ χορηγηθεί.

γ) Ο αποχωρών υπάλληλος και τα προστατευόμενα μέλη της οικογένειάς του, εάν το επιθυμούν, μπορούν να συνεχίζουν την ασφάλισή τους για υγειονομική περιθώρη στον ίδιο φορέα, εφ' όσον δεν υπαχθεί εξ ίδιου δικαιώματος στην ασφάλιση άλλου φορέα ή κλάδου υγείας. Για τη συνέχιση της ασφάλισης καταβάλλεται από τον αποχωρούντα υπάλληλο η εισφορά ασφαλισμένου του κλάδου υγείας, την οποία καταβάλλει ο εν ενεργεία υπάλληλος με την ίδια υπηρεσιακή κατάσταση.

Ο τρόπος και ο χρόνος, καθώς και κάθε άλλη λεπτομέρεια καταβολής της εισφοράς καθορίζεται με απόφαση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

7. Στο άρθρο 9 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων (π. δ. 1041/1979) προστίθεται παράγραφος 17 με το ακόλουθο περιεχόμενο:

«17. Η σύνταξη των δικαστικών υπαλλήλων, που απολύθηκαν με τις διατάξεις του άρθρου 9 του ν. 1816/1988 (ΦΕΚ 251 Α') και κατείχαν κατά την έξοδό τους από την υπηρεσία τη θέση του γραμματέα της Εισαγγελίας του Αρείου Πάγου και του γραμματέα του Συμβουλίου της Επικρατείας με βαθμό γραμματέα Αρείου Πάγου, αναπροσαρμόζεται με βάση το μισθό του 1ου μισθολογικού κλιμακίου του ν. 1505/1984 (ΦΕΚ 194 Α') προσαυξημένο κατά 30%, καθώς και με το επίδομα χρόνου υπηρεσίας, που αντιστοιχεί στο νέο αυξημένο αυτόν μισθό και στα έτη της πραγματικής υπηρεσίας τους».

Η διάταξη της παρ. 2 του άρθρου 7 του ν. 1902/1990 έχει εφαρμογή και για την αναπροσαρμογή των συντάξεων της παραγράφου αυτής.

Άρθρο 4

Ανώτατα όρια συντάξεων

1. Στο τέλος της παρ. 3 του άρθρου 5 του ν. 1902/1990 προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Στον κατά το προηγούμενο εδάφιο χρόνο για χορήγηση της προσαύξησης υπολογίζεται και ο χρόνος κάθε υπηρεσίας, που πράγματι παρέχεται εφ' όσον αναγνωρίζεται ως συντάξιμος, ανεξάρτητα από το αν λαμβάνεται υπόψη για τη βαθμολογική ή μισθολογική έξιληξη.

Οι διατάξεις της παραγράφου αυτής εφαρμόζονται για όσους εξέρχονται της υπηρεσίας από την έναρξη της ισχύος της».

2. Στο τέλος της παραγράφου 1 του άρθρου 55 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Η κατά το προηγούμενο εδάφιο εξαίρεση ισχύει και επί των συντάξεων υπαλλήλων, οι οποίοι λαμβάνουν επί του συντάξιμου μισθού τους προσαύξηση κατά 1/50 για κάθε έτος υπηρεσίας πέραν του 35ου και μέχρι του 40ου, σύμφωνα με τη διάταξη της παρ. 3 του άρθρου 5 του ν. 1902/1990».

3. Μετά την παραγράφο 3 του άρθρου 55 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων προστίθεται παράγραφος 4 με το ακόλουθο περιεχόμενο, οι δε υπάρχουσες παράγραφοι 4 και 5 λαμβάνουν αριθμό 5 και 6 αντιστοιχία:

«4. Το ακαθάριστο ποσό σύνταξης ή το άθροισμα των ακαθάριστα σών συντάξεων, που δικαιούται κάθε άμεσος ή έμμεσος συντάξιού το Δημόσιο, ν.π.δ.δ., ή οιονδήποτε ασφαλιστικό φορέα κύριας ή επικούριος ασφάλισης, δεν επιτρέπεται να υπερβαίνει το 50πλάσιο του εκάστοτε χρημάτων πημερομισθίου της κατά το άρθρο 37 του α.ν. 1846/1951 (179 Α') εκάστοτε ασφαλιστικής κλάσης, εφ' όσον έστω και σε έναν από πάνω φορείς η εισφορά του εργοδότη υπερβαίνει, κατά το χρόνο α μής της σύνταξης, την εισφορά του ασφαλισμένου ή υπάρχει υπέρ του κοινωνικός πόρος ή επιβάρυνση τρίτων ή ο εργοδότης ενισχύει με οποιο πότιστο τον ασφαλιστικό φορέα.

Φορείς επικουρικής ασφάλισης για την εφαρμογή των διατάξεων προηγούμενου εδαφίου είναι αυτοί που προσδιορίζονται από το άρθρο 1 του ν.δ. 4202/1961 (ΦΕΚ 175 Α'), όπως έχει τροποποιηθεί με θρ. 12 του ν.1405/1983.

Στην περίπτωση που οι κατά το πρώτο εδάφιο συντάξεις καταβάλλεται από περισσότερους από ένα φορείς, το επιπλέον του ανώτατου επιτροπίου ποσό εκπίπτει κατά σειρά από τη σύνταξη ή τις συντάξεις: c I.K.A., εφ' όσον τούτο περιλαμβάνεται μεταξύ των εις το πρώτο ε αναφερόμενων φορέων και β) του Δημοσίου με την αυτήν προϋπόθεση.

Σε κάθε περίπτωση που οι κατά το πρώτο εδάφιο συντάξεις καταβάλλεται από περισσότερους από ένα φορείς, το επιπλέον του ανώτατου επιτροπίου ποσό εκπίπτει κατά το προηγούμενο εδάφιο μειώσεις εναπομένει ποσό συντάξης μεγαλύτερο του κατά το πρώτο εδάφιο ανώτατου ορίου, το επιπλέον πει από τις συντάξεις των λοιπών φορέων με επιμερισμό αυτού κατ' ο για του καταβαλλόμενου από κάθε φορέα ποσού συντάξεων.

Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Υγείας, Πρωταρχίας Κοινωνικών Ασφαλίσεων, που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Βεργίνης, ορίζονται η διαδικασία ελέγχου και τα απαιτούμενα δικαιητικά ή υπεύθυνες δηλώσεις για την εφαρμογή των διατάξεων της γράφου αυτής.

Αμφισβήτησεις που προκύπτουν κατά την εφαρμογή των διατάξεων παραγράφου αυτής επιλύονται με απόφαση του Υπουργού Υγείας, Νοιάριας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων και τυχόν συναρμόδιων υπουργών.

4. Η ισχύς των διατάξεων της προηγούμενης παραγράφου αρχ. 1-1-1991, καταργείται δε από την αυτήν πμερομηνία το άρθρο 8 1405/1983.

Άρθρο 5

Λοιπά θέματα

1. Η παρ. 3 του άρθρου 3 του ν. 91/1943 (ΦΕΚ 129 Α') όπου ισχύει κατόπιν της παρ. 1 του άρθρου 8 του ν. 1518/1985 (ΦΕΚ : αντικαθίσταται αυτής:

«3. Σε κάθε περίπτωση το ποσό της μηνιαίας χορηγίας δεν μπορεί να κατώτερο από δώδεκα χιλιάδες διακόδιες σαράντα (12.240) δε σούτε ανώτερο από τα σγόδιντα εκατοστά (80%) των εξόδων παράσ που καταβάλλονται κάθε φορά στον εν ενεργεία δήμαρχο του οικείου μου».

Η ισχύς της διάταξης της παραγράφου αυτής, αρχίζει από 1 Οκτώβριο 1991.

2. Η περίπτωση ιστ' της παρ. 2 του άρθρου 12 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων, αντικαθίσταται αυτής:

«ιστ) Η προηγούμενα που παρασχέθηκε με την ιδιότητα του ταχτητού με μηνιαίο μισθό ή πμερομισθίου υπαλλήλου ή κληρικού στις ρεσίες του Οικουμενικού Πατριαρχείου και των άλλων Ορθόδοξων τριαρχείων. Η κατά το προηγούμενο εδάφιο προϋπηρεσία λαμβάνει υπόψη και για τη μισθολογική έξιληξη του υπαλλήλου».

3. Στο τέλος της παρ. 3 του άρθρου 13 και του άρθρου 38 του Κ Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων προστίθεται εδάφια με το λουθο περιεχόμενο:

«Έναν ο υπάλληλος εξέλθει της υπηρεσίας πριν από τη συμπλήρωμα 56ου έτους της ηλικίας του, η διάταξη του προηγούμενου εδαφίου εζεται με τη συμπλήρωση της ηλικίας αυτής».

4. Οι διατάξεις των παραγράφων 2 και 3 εφαρμόζονται και επί υπαλλήλων, που έχουν εξέλθει από την υπηρεσία μέχρι την έναρξη της ισχύος παρόντος, καθώς και επί των οικοτεγένεων διανούσ από την παραγράφη 4 εξέλθεινται από την πρώτης του μήνυρολογίας εκδόσεων της σχετικής πράξεων ή αποφάσεως.

5. Το δικαίωμα για επιλογή συντάξιοδοτικού φορέα, που παραστηθεί στις διατάξεις των παραγράφων 7 και 8 του άρθρου 9 του ν. 1902, στους υπαλλήλους που μονιμοποιήθηκαν μέχρι την 31 Δεκεμβρίου 1999 εφαρμογή των διατάξεων, που αναφέρονται σε αυτές παρέχεται και σι μονιμοποιήθηκαν με τις ίδιες διατάξεις μέχρι 30 Σεπτεμβρίου 19

Η προθεσμία για την άσκηση του δικαιώματος επιλογής ορίζεται τ και αρχίζει από την έναρξη της ισχύος του νόμου αυτού.

κωνή ανίκανων παιδιών, αρκεί εικοσαετής πλήρης πραγματική συντάξιμη υπηρεσία, ανεξάρτητα από το χρόνο κατάταξής τους».

5. Η ισχύς των διατάξεων του άρθρου αυτού, ανατρέχει στο χρόνο ισχύος του ν. 1902/1990.

Άρθρο 2

Ηλικία συντάξιοδότησης – Χρόνος έναρξης πληρωμής της σύνταξης 1. Ο τίτλος του άρθρου 56 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων αντικαθίσταται ως εξής:

«**Ηλικία συντάξιοδότησης–Χρόνος έναρξης πληρωμής της σύνταξης**».

2. Τα άρθρα 2 και 3 του ν. 1902/1990 αντικαθίστανται από τότε που ισχυσαν από τις ακόλουθες διατάξεις, οι οποίες εντάσσονται στο άρθρο 56 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων ως παράγραφοι 1, 2, 3 και 4 οι δε υπάρχουσες παράγραφοι 1 έως 9 του ίδιου άρθρου λαμβάνουν αριθμό 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12 και 13 αντίστοιχα.

•1. Για την καταβολή της σύνταξης των υπαλλήλων, που υπάγονται στη συντάξιοδοτική προστασία του Δημοσίου, θεσπίζεται ηλικία συντάξιοδότησης, η οποία ορίζεται ως εξής:

α) Για όσους θεμελιώνουν δικαίωμα σύνταξης μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1997, το τεσσαράκοστό δεύτερο (42ο) έτος της ηλικίας τους συμπληρωμένο προκειμένου για γυναίκες, που έχουν ανήλικα ή σωματικώς ή πνευματικώς ανίκανα παιδιά κατά ποσοστό από 50% και άνω, ή ανίκανο σύζυγο κατά ποσοστό 67% και άνω, το πεντηκοστό τρίτο (53ο) έτος της ηλικίας συμπληρωμένο προκειμένου για τις λοιπές γυναίκες και το πεντηκοστό πέμπτο (55ο) έτος συμπληρωμένο προκειμένου για τους άνδρες.

β) Για όσους θεμελιώνουν δικαίωμα σύνταξης από 1 Ιανουαρίου 1998 και μετά, το πεντηκοστό (50ό) έτος της ηλικίας συμπληρωμένο προκειμένου για γυναίκες που έχουν ανήλικα ή σωματικώς ή πνευματικώς ανίκανα παιδιά κατά ποσοστό από 50% και άνω, ή ανίκανο σύζυγο κατά ποσοστό 67% και άνω, το πεντηκοστό όγδοο (58ο) έτος συμπληρωμένο προκειμένου για τις λοιπές γυναίκες και το εξηκοστό (60ό) έτος της ηλικίας συμπληρωμένο προκειμένου για τους άνδρες.

γ) Για όσους προσαλμβάνονται στο Δημόσιο από 1 Ιανουαρίου 1983 και μετά το πεντηκοστό (50ό) έτος της ηλικίας συμπληρωμένο για τις γυναίκες που έχουν ανήλικα ή σωματικώς ή πνευματικώς ανίκανα παιδιά κατά ποσοστό από 50% και άνω, ή ανίκανο σύζυγο κατά ποσοστό 67% και άνω, το πεντηκοστό όγδοο (58ο) έτος συμπληρωμένο προκειμένου για τις λοιπές γυναίκες και το εξηκοστό (60ό) έτος της ηλικίας συμπληρωμένο προκειμένου για τους άνδρες.

Το δικαίωμα συντάξεως που θεμελιώνεται βάσει των διατάξεων των προηγούμενων περιπτώσεων, δεν θίγεται από ενδεχόμενες μεταβολές που επέρχονται στην προσωπική ή οικογενειακή κατάσταση του υπαλλήλου, κατά την παραμονή του στην υπηρεσία μετά τη θεμελίωση.

2. Η καταβολή της σύνταξης των πολιτικών υπαλλήλων της προηγούμενης παραγράφου, οι οποίοι αποχωρούν της υπηρεσίας λόγω παραίτησης ή για άλλους λόγους πριν από τη συμπλήρωση της ηλικίας συντάξιοδότησης, αναστέλλεται μέχρι τη συμπλήρωση της ηλικίας αυτής.

Μετά τη λήξη της αναστολής αρχίζει η καταβολή της σύνταξης αναπροσαρμοσμένης με όλες τις αυξήσεις που έχουν χορηγηθεί μέχρι την έναρξη καταβολής της.

3. Οι διατάξεις των παρ. 1 και 2 δεν έχουν εφαρμογή:

α) Για τους δικαστικούς λειτουργούς και τους στρατιωτικούς γενικά.

β) Για όσους από τους λοιπούς υπαλλήλους:

αα) απολύνονται της υπηρεσίας λόγω σωματικής ή διανοητικής ανικανότητας, είτε αυτή οφείλεται στην υπηρεσία είτε όχι.

Το ίδιο ισχύει και όταν ο υπαλληλος, ενώ έχει θεμελιώσει δικαίωμα σύνταξης και αποχωρήσει πριν από την ηλικία συντάξιοδότησης, καταστεί εν τω μεταξύ ανίκανος κατά ποσοστό τουλάχιστον 67%.

Στην περίπτωση αυτήν η σύνταξη καταβάλλεται από την ημερομηνία που κατέστη ανίκανος. Το ποσοστό της ανικανότητας και η ημερομηνία που επήλθε αυτή, βεβιάωνται με γνωμάτευση της Α.Σ.Υ. Επιτροπής.

ββ) Είναι παντελώς τυφλοί, παραπληγικοί, τετραπληγικοί ή πάσχουν από μεσογειακή και μικροδρεπανοκυτταρική αναιμία.

γγ) Απολύνονται χωρίς δική τους υπαιτιότητα.

δδ) Αποχωρούν της υπηρεσίας μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1997 και έχουν συμπλήρωσει τριακονταπεντετή τουλάχιστο συντάξιμη υπηρεσία, στην οποία συνυπολογίζονται οι πλασματικές υπηρεσίες, οι υπηρεσίες που λογίζονται συντάξιμες με τις διατάξεις του ν. 1405/1983 (ΦΕΚ 180 Α'), καθώς και οι προσαυξήσεις των συντάξεων με τριακοστά πέμπτα.

εε) Ανήκουν στο φυλακτικό προσωπικό των καταστημάτων κράτησης (γενικών, ειδικών, θεραπευτικών) που ασχολείται με την επιβλεψη και φύλαξη των κρατουμένων και που ορίζεται στην παρ. 3 του άρθρου 97 του ν. 1851/1989 (ΦΕΚ 122 Α'), καθώς και για τους παιδονόμους των ιδρυμάτων αγωγής ανηλίκων.

στστ) Ανήκουν στις γυναίκες και τους χήρους ή διαζευγμένους υπάλληλους που αναφέρονται στο τρίτο εδάφιο της παρ. α' της παρ. 1 του άρθρου παρόντος.

ζζ) Έχουν προσληφθεί μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1982 και συμπληρώνουν μετά τη θεμελίωση του συντάξιοδοτικού δικαιώματος επταετή (7ετή) πραγματική συντάξιμη υπηρεσία, στην οποία περιλαμβάνονται και οι πηρεσίες του άρθρου 1 του ν. 1405/1983.

4. Για τη συμπλήρωση της ηλικίας συντάξιοδότησης λαμβάνεται υπάλληλη της σύνταξης του υπαλλήλου, εκτός αν αυτή δεν αποδεικνύεται λαμβάνεται υπόφερη η 31 Δεκεμβρίου του έτους που γεννήθηκε.

3. Το πρώτο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 56 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων, η οποία ήδη με την παρ. 2 του παρόντος λαμβάνεται αριθμό 5, αντικαθίσταται ως εξής:

«Με την επιφύλαξη των διατάξεων των προηγούμενων παραγράφων πληρωμή της σύνταξης αρχίζει από την επομένη της απομάκρυνσης υπαλλήλου ή του στρατιωτικού από την υπηρεσία ή από την επομένη θανάτου του ή από την επομένη λήξης των τυχόν καταβαλλόμενων και επόμενο άρθρο τριμηνών αποδοχών».

4. Στο τέλος της παρ. 5 του άρθρου 57 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«5. Οι διατάξεις των παρ. 2, 4, 7 και 9 του άρθρου 1 του παρόντος νιέχουν ανάλογη εφαρμογή και για τα θήλεα τέκνα και τις άγαμες αδεί των βουλευτών, που απέκτησαν ή αποκτούν την ιδιότητα αυτήν, από 1 Ιανουαρίου 1983 και μετά.

Επίσης οι διατάξεις των παρ. 2 και 7 του άρθρου 1 του παρόντος έχουν ανάλογη εφαρμογή και για τα θήλεα τέκνα των δημάρχων και προέδρων κοινοτήτων, που απέκτησαν ή αποκτούν την ιδιότητα αυτήν από 1 Ιανουαρίου 1983 και μετά. Ως ηλικία συντάξιοδότησης των βουλευτών, δημάρχων και προέδρων κοινοτήτων, που θεμελιώνουν δικαίωμα σύνταξης ή ρηγιάς από 1 Ιανουαρίου 1998 και μετά η αποκτούν την ιδιότητα από 1 Οκτωβρίου 1990 και μετά, ορίζεται η συμπλήρωση του πεντηκοστού όγδου (58ού) έτους της ηλικίας τους προκειμένου για γυναίκες και εξηκοστού (60ού) έτους προκειμένου για άνδρες.

Οι διατάξεις των παραγράφων 3 υποπεριπτ. αα' και ββ' της περίπτωσης 4 του άρθρου 56 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων έχουν εφαρμογή και για τους βουλευτές, δημάρχους και προέδρους κι τητών.

Η κράτηση του άρθρου 6 επιβάλλεται μόνο σε όσους από τους βουλευτές αποκτήσουν την ιδιότητα του βουλευτή για πρώτη φορά από 1 Οκτωβρίου 1990 και μετά.

Η ανωτέρω κράτηση δεν επιβάλλεται επί των εξόδων παραστάσεως δημάρχων και προέδρων κοινοτήτων για τους οποίους εξακολουθεί ισχύει η διάταξη της περίπτ. γ' του άρθρου 2 του ν. 1518/1985 (ΦΕΚ Α').

2. Οι διατάξεις των άρθρων 1 και 2 του νόμου αυτού έχουν εφαρμογή για τους υπαλλήλους των ο.τ.α. και των άλλων ν.π.δ.δ., που συντάξει τούνται από το Δημόσιο ή δεν συντάξιοδούνται μεν από το Δημόσιο, πονταί ή όμως από το ίδιο νομικό καθεστώς, βάσει ιδιοίτερων νομοθεσίας, που είτε παραπέμπουν στις διατάξεις των δημοσίων υπαλλήλων επαναλαμβάνουν κατά βάση τις διατάξεις αυτές.

Επίσης, οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 3 του άρθρου 1 και του θρού 2 του νόμου αυτού, καθώς και οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 4 του ν. 1902/1990 εφαρμόζονται αναλόγως και επί του: σωπικού του Οργανισμού Σιδηροδρόμων Ελλάδος (Ο.Σ.Ε.), το οποίο εχεται από την υπηρεσία μετά την έναρξη της ισχύος του παρόντος και δια παρόντος από το συντάξιοδοτικό καθεστώς του ν.δ. 3395/1955 (ΦΕΚ 27ες οπώς αυτό ισχύει).

3. Οι διατάξεις του άρθρου 7 του ν. 1902/1990 έχουν εφαρμογή και των:

α) Γενικών διευθυντών και βοηθών ή αναπληρωτών γενικών διευθυντών Ο.Σ.Ε., που διέπονται από τις διατάξεις του ν.δ.

3395/1955.
β) Υπαλλήλων με βάση τον ισ. στοιχία του ν.δ. 1 από την τέως Γεν. ισχύει.
γ) Υπαλλήλων με βάση τον ισ. στοιχία του ν.δ. 2 (ΦΕΚ 82 Α') καθώς και των προερχομένων των Γουφαργείου Συγκοινωνίας στα ΕΛ.ΤΑ. έφεραν το βαθμό του γε

έχει χορηγήσει, από της πρώτης του μεθεπόμενου της ισχύος του παρόντος, μήνα.

Ποσά που έχουν καταβληθεί μέχρι την ημερομηνία αυτή δεν αναζητούνται, εκχρεμείς δε δίκες για χορήγηση του επιδόματος αυτού σε οποιοδήποτε στάδιο και αν ευρίσκονται, καταργούνται.

Άρθρο 8

Ρύθμιση θεμάτων Μ.Τ.Π.Υ.

1. Η παράγραφος 5 του άρθρου 44 του π. δ. 422/1981 «Περί κωδικοποίησεως των περι Μετοχικού Ταμείου Πολιτικών Υπαλλήλων υφιστάμενων διατάξεων» (ΦΕΚ 114 Α') αντικαθίσταται ως εξής:

«5. Τα ορφανά παιδιά των μετόχων, καθώς και τα αδέλφια των άγαμων μετόχων ή των χήρων χωρίς παιδιά ή των διαζευγμένων χωρίς παιδιά, δικαιούνται μερίσματος εάν τα μεν κορίτσια είναι άγαμα, τα δε αγόρια ανήλικα και άγαμα. Η ενηλικίωση επέρχεται με τη συμπλήρωση του 18ου έτους της ηλικίας.

Τα αγόρια που φοιτούν σε ανώτατες και ανώτερες σχολές της ημεδαπής ή ισότιμες της αλλοδαπής, δικαιούνται μερίσματος μέχρι τέλους των σπουδών τους και πάντως όχι πέρα από τη συμπλήρωση του 25ου έτους της ηλικίας τους, εφ' όσον είναι άγαμα.

Το μέρισμα καταβάλλεται με την προσκόμιση κάθε ταμείου της ημεδαπής της οικείας σχολής, από το οποίο προκύπτει η κανονική φοίτηση του σπουδαστή.

2. Στο τέλος της παραγράφου 1 του άρθρου 45 του π. δ. 422/1981 προστίθεται δεύτερο εδάφιο, ως εξής:

«Κατ' εξίσερηση, αποκτούν δικαίωμα μερίσματος και τα ενήλικα άρρενα τέκνα ή αδέλφια, εφ' όσον πληρούνται, ανάλογα με την περίπτωση, οι προϋποθέσεις της παραγράφου 5 του προηγούμενου άρθρου».

3. Οι παράγραφοι 4 και 5 του άρθρου 45 του π. δ. 422/1981 αντικαθίστανται ως εξής:

«4. Το δικαίωμα για απονομή μερίσματος των άγαμων μετόχων ή των χήρων χωρίς παιδιά ή των διαζευγμένων χωρίς παιδιά, μεταβιβάζεται στους γονείς και τα ορφανά από πατέρα αδέλφια του αποβιώσαντος στην υπηρεσία μετόχου ή του μερισματούχου.

Ειδικά για τον πατέρα ή τα άρρενα αδέλφια των άγαμων μετόχων ή μερισματούχων, καθώς και τους γονείς και τα ορφανά από πατέρα αδέλφια των χήρων ή διαζευγμένων χωρίς παιδιά, που πέθαναν πριν από την ισχύ του νόμου αυτού, το μέρισμα καταβάλλεται από την πρώτη του μήνα κατά τον οποίο υποβάλλεται η σχετική αίτηση.

5. Συγχώνευση περισσότερων των δύο μερισμάτων εκ του Μετοχικού Ταμείου Πολιτικών Υπαλλήλων στο αυτό ή τα αυτά πρόσωπα δεν επιτρέπεται».

4. Η παρ. 1 του άρθρου 71 του π. δ. 422/1981 αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Το δικαίωμα του μετόχου ή της οικογενείας του για απονομή μερίσματος, αναγνωρίζεται ή ασκείται οποτεδήποτε».

5. Όπου στη νομοθεσία του Μετοχικού Ταμείου Πολιτικών Υπαλλήλων, αναφέρεται η χήρα σύζυγος ή χήρα μητέρα και οι άγαμες ορφανές αδέλφες άγαμου μετόχου, νοούνται στο εξής ο επιζών σύζυγος ή οι γονείς και τα ορφανά από πατέρα άγαμα αδέλφια του μετόχου, αντίστοιχα.

6. Με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του Μ.Τ.Π.Υ. δύναται να πραγματοποιούνται δαπάνες μέχρι του ποσού των δρχ. 1.000.000, ετησίως, για κοινωφελείς σκοπούς. Το ποσό αυτό δύναται να αναπροσαρμόζεται με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β

Συνταξιοδοτικές διατάξεις ασφαλισμένων σε ειδικά ταμεία συντάξεων

Άρθρο 9

Συνταξιοδοτικό καθεστώς ασφαλισμένων σε ειδικά ταμεία συντάξεων

1. Το άρθρο 10 του ν. 1902/1990 αντικαθίσταται από τότε που ισχυει, ως ακολούθως:

«1. Στο παρόν άρθρο υπάγονται οι ασφαλισμένοι, για κύρια ή επικουρική σύνταξη, στα Ειδικά Ταμεία Συντάξεως του προσωπικού των Τραπεζών, του Τ.Α.Π.-Ο.Τ.Ε., του Τ.Σ.Π.-Η.Σ.Α.Π. και στη Διεύθυνση Ασφαλίσεως Προσωπικού της Δ.Ε.Η..

Ως επικουρικά ταμεία για την εφαρμογή του παρόντος νοούνται τα επικουρικά ταμεία ή κλάδοι ή λογαριασμοί, που λειτουργούν με τη μορφή ν.π.δ.δ., καθώς και κάθε άλλος φορέας, ανεξαρτήτως ονομασίας και νομικής μορφής, που χορηγούν περιοδικές παροχές, υπό τύπο συντάξεων, βοηθημάτων ή μερισμάτων, εφ' όσον τα έσοδα αυτών από εργοδοτικές εισφορές, κοινωνικούς πόρους ή άλλη επιχορήγηση υπερβαίνουν τα έσοδα από εισφορές των ασφαλισμένων.

2. Συντάξιμος χρόνος, με τη συμπλήρωση του οποίου θεμελιώνεται δι-

καίωμα για σύνταξη γήρατος, κύριας και επικουρικής, παραμένει ο προπόμενος από τα καταστατικά του κάθε ταμείου. Όπου προβλέπεται θεμελιώνεται και με τη συμπλήρωση της εικοσιετεταετίας.

3. Ο υπολογισμός και η απονομή της σύνταξης διέπονται από τις ισχύεις φορά καταστατικές διατάξεις του κάθε ταμείου.

4. Εξαιρετικώς για δύος έχουν υπαχθεί για πρώτη φορά στην υποχρεωτική ασφάλιση οποιουδήποτε φορέα ασφαλίσεων γήρατος των γυναικών ισχύουν τα ακόλουθα:

α) Καταργούνται οι διατάξεις κάθε ταμείου της παρ. 1 που τυχόνται πλέον θεμελιώνεται μερίσματος συντάξεως γήρατος των γυναικών 15ετή συντάξιμη υπηρεσία.

β) Η μηνιαία σύνταξη καθορίζεται σε πεντηκοστά επί του 80% των δοχών, οι οποίες λαμβάνονται υπόψη από τις καταστατικές διατάξεις ταμείου για τον υπολογισμό της σύνταξης:

i. Μέχρι συμπληρώσεως 25 ετών υπηρεσίας ένα πεντηκοστό (1/50) κάθε έτος.

ii. Για κάθε έτος υπηρεσίας πέραν των 25 και μέχρι συμπληρώσεως ετών δύο πεντηκοστά (2/50).

iii. Για κάθε έτος υπηρεσίας πέραν των 30 και μέχρι συμπληρώσεως ετών τρία πεντηκοστά (3/50).

5. Τα όρια ηλικίας συντάξιοδότησης των ασφαλισμένων των ειδικών μείων της παρ. 1 του άρθρου αυτού ορίζονται ως εξής, ανεξάρτητα αν τα καταστατικά τους προβλέπεται συντάξιοδότηση με δριό ηλικίας ή χρόνου ηλικίας:

α. Για δύος έχουν υπαχθεί για πρώτη φορά στην υποχρεωτική ασφάλιση οποιουδήποτε φορέα κύριας ασφαλίσεως μέχρι την 31-12-1982 και πληρώνονται το συντάξιμο χρόνο μέχρι την 31-12-1997:

αα. Το τεσσαρακοστό δύετερο (420) έτος της ηλικίας συμπληρωμά προκειμένου για γυναικες που έχουν ανήλικα ή σωματικών ή πνευματικών ανίκανα παιδιά κατά ποσοστό από 50% και άνω, ή ανίκανο σύζυγο ποσοστό 67%

ββ. Το πεντηκοστό τρίτο (530) έτος της ηλικίας συμπληρωμάνετο για λοιπές γυναικες.

γγ. Το πεντηκοστό πέμπτο (550) έτος της ηλικίας συμπληρωμάνετο κατέπιεν για τους άνδρες.

β. Για δύος έχουν υπαχθεί για πρώτη φορά στην υποχρεωτική ασφάλιση οποιουδήποτε φορέα κύριας ασφαλίσεως μέχρι την 31-12-1982 και πληρώνονται το συντάξιμο χρόνο από 1-1-1998 και μετά:

αα. Το πεντηκοστό (500) έτος της ηλικίας συμπληρωμάνετο προκειμένου για γυναικες που έχουν ανήλικα ή σωματικών ή πνευματικών ανίκανα διά κατά ποσοστό 50% και άνω, ή ανίκανο σύζυγο κατά ποσοστό 67% άνω.

ββ. Το πεντηκοστό όγδοο (580) έτος της ηλικίας συμπληρωμάνετο περιόδου για τις λοιπές γυναικες και γγ. το εξήκοστο (600) έτος της ηλικίας συμπληρωμάνετο προκειμένου για τους άνδρες.

γ. Για δύος υπάγονται στην υποχρεωτική ασφάλιση οποιουδήποτε κύριας ασφαλίσεως από 1.1.1983 και μετά:

αα. Το πεντηκοστό (500) έτος της ηλικίας συμπληρωμάνετο προκειμένου για γυναικες που έχουν ανήλικα ή σωματικών ή πνευματικών ανίκανα διά κατά ποσοστό 50% και άνω, ή ανίκανο σύζυγο κατά ποσοστό 67% άνω.

ββ. Το πεντηκοστό όγδοο (580) έτος της ηλικίας συμπληρωμάνετο περιόδου για τις λοιπές γυναικες και γγ. το εξήκοστο (600) έτος της ηλικίας συμπληρωμάνετο προκειμένου για τους άνδρες.

δ. Τα όρια ηλικίας που ορίζονται οι διατάξεις των περ. α' και β' της γράφου αυτής δεν ισχύουν για δύος έχουν χρόνο πραγματικής ασφάλισης (7) τονιλάχιστον ετών, πέραν του απαιτούμενου, κατά περίπτωση θεμελιώσεων του συντάξιοδοτικού δικαιώματος, συντάξιμου χρόνου.

Για τη συμπλήρωση του κατά την περίπτωση αυτήν ορίου των 7 ετών μπεριλαμβάνεται και ο χρόνος που θεωρείται και υπολογίζεται ως συμφωνα με τις διατάξεις της διαδοχικής ασφαλίσης που ισχύουν.

Ειδικά κατά την εφαρμογή της περίπτωσης αυτής οι άνδρες ασφαλίσεων της Διεύθυνσης Ασφαλίσεως Προσωπικού της Δ.Ε.Η. δεν δικαιούνται σύνταξη πριν από τη συμπλήρωση του 50ού έτους της ηλικίας τοις

ε. Εφ' όσον ο δικαιούχος παραμένει στην υπηρεσία και μετά τη συμπλήρωση της παραμονής της μεταβολές της διάρκεια της παραμονής της συντάξης των υπαλλήλων, οι οποίοι παραιτούνται με χρόνου, αν

στ. Η καταβίτηση της ηλικίας των υπαλλήλων, οι οποίοι παραιτούνται με τη συμπλήρωση της ηλικίας συντάξης

2. Συντάξιμος χρόνος, με τη λήξη της αρχίζει η καταβολή της σύνταξης πρ

εκπρόσωπο του Ι.Κ.Α., που υποδειχνύεται με τον αναπληρωτή του από το Διοικητή του Ι.Κ.Α., από έναν (1) εκπρόσωπο του Πανελλήνιου Ιατρικού Συλλόγου, που υποδειχνύεται με τον αναπληρωτή του από τον Π.Ι.Σ. και έναν (1) εκπρόσωπο της Πανελλήνιου Ομοσπονδίας Ιατρών Ι.Κ.Α., που υποδειχνύεται με τον αναπληρωτή του από την Π.Ο.Σ.Ε.Υ.Π.-Ι.Κ.Α..

Από το σύνολο των επιλεγμένων ιατρών καθορίζονται με δημόσια κλήρωση ανά τετράμηνο οι ιατροί που απαιτούνται για τη λειτουργία των υγειονομικών επιτροπών, ο αριθμός των οποίων ορίζεται μετά από εισήγηση της υπηρεσίας με απόφαση του Διοικητή του Ι.Κ.Α..

Οι παραπάνω ιατροί θα καλύψουν τις ανάγκες των υγειονομικών επιτροπών των υποκαταστημάτων Αθηνών, Πειραιώς και Θεσσαλονίκης, καθώς και των προεδρών των υγειονομικών επιτροπών όλης της χώρας.

Τα μέλη των υγειονομικών επιτροπών των υποκαταστημάτων Αθηνών, Πειραιώς και Θεσσαλονίκης είναι ιατροί από το Ειδικό Σώμα που ορίζονται για τέσσερις μήνες με κλήρωση.

Οι προς έξταση περιπτώσεις από τις υγειονομικές επιτροπές των παραπάνω υποκαταστημάτων καταχωρίζονται σε πινάκια και κάθε πινάκιο παραπέμπεται στις επιτροπές αυτές ύστερα από δημόσια κλήρωση, που γίνεται μία (1) ώρα πριν από την έναρξη της λειτουργίας της υγειονομικής επιτροπής.

Στα παραπάνω υποκαταστήματα η προετοιμασία του φακέλου με τις αναγκαίες παραχαρικές εξετάσεις και εξετάσεις ειδικών ιατρών γίνεται από τον προϊστάμενο της υγειονομικής υπηρεσίας, ο οποίος συμμετέχει στην υγειονομική επιτροπή όπου φήφου, ως εισηγητής.

Ο διορισμός των μελών των υγειονομικών επιτροπών γίνεται με απόφαση του υγειονομικού προϊσταμένου κάθε υποκαταστήματος.

Οι ιατροί του Ειδικού Σώματος των υγειονομικών επιτροπών μετακινούνται κάθε μήνα εκτός έδρας ύστερα από δημόσια κλήρωση για την κάλυψη της θέσης του προέδρου των υγειονομικών επιτροπών των επαρχιακών υποκαταστημάτων και καταβάλλονται σ' αυτούς έξδα κινήσεως και ημερήσια αποζημιώση σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις.

Στους ιατρούς των υγειονομικών επιτροπών, καθώς και τους υγειονομικούς προϊσταμένους που μετέχουν ως εισηγητές στις υγειονομικές επιτροπές, καταβάλλεται ειδική αποζημίωση για κάθε χρινόμενο περιστατικό, για το οποίο εκδίδεται οριστική γνωμάτευση. Ποσού ίσου με το μισό της αμοιβής που καταβάλλεται εκάστοτε από το Δημόσιο στους συμβεβλημένους μ' αυτό ιατρούς για την εξέταση στο ιατρείο.

Με απόφαση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, ύστερα από πρόταση του Δ.Σ. του Ι.Κ.Α. καθορίζονται τα απαιτούμενα δικαιολογητικά για την πληρότητα του φακέλου των χρινόμεμων περιστατικών, καθώς και κάθε άλλη λεπτομέρεια αναγκαία για την εφαρμογή των διατάξεων της παραγράφου αυτής.

Μέχρι τη συγκρότηση και λειτουργία των κατά το άρθρο αυτό προβλεπόμενων υγειονομικών επιτροπών αναπτηρίας η συγκρότηση και λειτουργία τους γίνεται με τις ισχύουσες διατάξεις.

3. Η περ. στ' της παρ. 5 του άρθρου 28 του α. ν. 1846/1951, που προστέθηκε με την παρ. 1 του άρθρου 27 του ν. 1902/1990, αντικαθίσταται ως εξής:

«στ. Κατά τον προσδιορισμό του βαθμού της αναπτηρίας σύμφωνα με τα ανωτέρω εδάφια α', β' και γ', το ποσοστό αναπτηρίας που οφείλεται σε ιατρικά κριτήρια μπορεί να αυξηθεί και μέχρι 17 ποσοστιαίς μονάδες, λόγω κοινωνικών κριτηρίων ή κριτηρίων αγοράς εργασίας».

4. Το δεύτερο εδάφιο της περίπτ. ή της παρ. 5 του άρθρου 28 του α. ν. 1846/1951, που προστέθηκε με την παρ. 1 του άρθρου 27 του ν. 1902/1990, αντικαθίσταται ως εξής:

«Επίσης ο ασφαλισμένος, του οποίου η αναπτηρία οφείλεται κατά κύριο λόγο σε ψυχιατρικές παθήσεις και κρίνεται ανάπτηρος κατά την έννοια των εδαφίων β' ή γ', δικαιούται την ακεραία ή τα 3/4 της ακεραίας σύνταξης αντιστοιχα».

5. Το τρίτο εδάφιο της περίπτ. ε' της παρ. 5 του άρθρου 28 του α. ν. 1846/1951, που προστέθηκε με την παρ. 1 του άρθρου 27 του ν. 1902/1990 καταργείται.

6. Η παρ. 12 του άρθρου 28 του α. ν. 1846/1951 όπως τροποποιήθηκε με την παρ. 2 του άρθρου 27 του ν. 1902/1990 αντικαθίσταται ως εξής:

«12. Ως σύνταξη του θανόντος (θανούσης) για τον υπολογισμό των ποσών των συντάξεων των μελών οικογενείς του παρόντος άρθρου λαμβάνεται υπόψη προχειμένου περι θανόντος συνταξιούχου το ποσό σύνταξης που πράγματι ελάμβανε ο θανόντας (θανούσα), ή προκειμένου περι ασφαλισμένου το ποσό που εδικαιούτο να λάβει ο θανόντας εάν είχε κρίθει ανάπτηρος κατά την έννοια της παραγράφου 5 εδάφ. α' του παρόντος. Τυχόν προσαυξήσεις λόγω οικογενειακών βαρών και απολύτου αναπτηρίας δεν συνυπολογίζονται».

Η ισχύς της παραγράφου αυτής αρχίζει από 1-1-1992.

Άρθρο 13

Συντάξιμος μισθός

1. Το τελευταίο εδάφιο της παρ. 2 του άρθρου 37 του α. ν. 1846 όπως ισχύει σήμερα μετά την αντικαθάστασή του με το άρθρο 30 1902/1990, αντικαθίσταται ως εξής:

«Για τον προσδιορισμό των ανωτέρω συνολικών αποδοχών, οι αποτελούμενοι για κάθε έτος λαμβάνονται υπόψη αναπροσαρμού κατά το λόγο του τεκμαρτού ημερομισθίου της 15ης ασφαλιστικής του Δεκεμβρίου του τελευταίου έτους πριν από την υποβολή της προσδιορισμού της ιδίας ασφαλιστικής κλάσης του βρίου του έτους στο οποίο ανάγονται οι αναπροσαρμούμενες αποδοχές».

Για την κατάταξη σε μία από τις ασφαλιστικές κλάσεις της παρ. άρθρου 37 του α. ν. 1846/1951 όπως τροποποιήθηκε και ισχύει λαμβάνονται υπόψη τα όρια μισθών και τα τεκμαρτά ημερομισθίου ασφαλιστικών κλάσεων όπως αυτά ισχύουν το Δεκέμβριο του έτους από την υποβολή της αίτησης».

Το ύψος των συντάξεων που υπολογίζονται κατ' εφαρμογή της παρ. που απήκε δεν μπορεί να είναι μικρότερο από αυτό που προκύπτει υπολογισμό βάσει των προϊσχουσών του άρθρου 30 του ν. 1902/1990, για όσους υποβάλουν αίτηση συντάξιμοδότησης 30-6-1992.

Η ισχύς των διατάξεων της παραγράφου αυτής αρχίζει 17-10-1990.

2. Το πρώτο εδάφιο της παρ. 4 του άρθρου 37 του α. ν. 1846 όπως ισχύει σήμερα μετά την αντικαθάστασή του με την παρ. 2 του ν. 1902/1990, αντικαθίσταται ως εξής:

«Τα όρια μισθών και τα τεκμαρτά ημερομισθίου των ασφαλιστικών σεων της παρ. 1 αναπροσαρμόζονται ερεζής κατά το ποσοστό αύξησης προηγείται καθέ φορά στις συντάξεις του Ι.Κ.Α. και από την ίδια ηνία».

Άρθρο 14

Υπαγωγή στην ασφάλιση

1. Στο τέλος του άρθρου 2 του α. ν. 1846/1951, όπως τροποποιήθηκε, προστίθεται διάταξη ως εξής:

«Επίσης υπάγονται υποχρεωτικά και αυτοδίκαια στην ασφάλιση του Ι.Κ.Α. για όλους τους κλάδους ασφαλίσεων αυτού, καθώς και του Τ.Ε.Α.Μ., του Ο.Α.Ε.Δ., του Ο.Ε.Κ. και της Εργατικής Εστίας, οι γόμενοι από ίδιο δικαίωμα στην ασφάλιση άλλου ταμείου πτυχιού ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων (Α.Ε.Ι.), οι οποίοι λαμβάνουν φίες προς επιμόρφωση και ειδίκευση στα διάφορα κέντρα ερευνών τουργούν στην Ελλάδα ως αυτοτελή ιδρύματα.

Η ασφάλιση διαρκεί καθ' όλη την περίοδο της υποτροφίας κατά την προστάτευση της ημερήσιας ή της κατά μήνα πραγματοποιήσεων σχόλησης διενεργείται δε για 25 ημέρες ασφάλισης το μήνα. Οι μεριδές υπολογίζονται με βάση το συνολικό ασφάλιστρο των ανωτάτων διατάξεων επιμόρφωσης και ειδίκευσης στα διάφορα κέντρα ερευνών της προστάτευσης της ημερήσιας ασφάλισης του Ι.Κ.Α.».

Οι εισφορές εργοδότη βαρύνουν το κέντρο ερευνών στο οποίο προσείται η επιμόρφωση ή ειδίκευση και του ασφαλισμένου τους ιδιού προτρόπους, ενώ για τον υπεύθυνο καταβολής των εισφορών, το ταβολής τους, την επιβάρυνση με πρόσθετα τέλη, την επιδίωξη τους κατά τον Κ.Ε.Δ.Ε. κ.λπ. εφαρμόζονται οι γενικές διατάξεις θεσίας του Ι.Κ.Α.».

Ασφάλιση των ανωτέρω προσώπων που έχει πραγματοποιηθεί μόρφωση και ειδίκευση στα ερευνητικά κέντρα προ της ισχύος του παραμένει ισχυρή.

2. Στο τέλος του πρώτου εδαφίου της παραγράφου 1 του άρθρου 1296/1982 (ΦΕΚ 128 Α') προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Πάντως σε καμία περίπτωση δεν καταβάλλονται εισφορές επήσης αποιτικών δικαιωμάτων κ.λπ., που υπερβαίνει το 14 πλάκα της ασφαλιστικής κλάσης της παρ. 1 του άρθρου 1846/1951, όπως αυτή ισχύει καθέ φορά».

3. Για τα πρόσωπα της παραγράφου 1 του άρθρου 4 του ν. 121 τα οποία ταυτόχρονα παρέχονται και εργασία μισθωτού εφαρμόζονται ταξίδευσης του άρθρου 25 παρ. 6 του α. ν. 1846/1951 όπως ισχει.

4. Στο τέλος του άρθρου 2 του α. ν. 1846/1951, όπως τροποποιήθηκε, προστίθεται διάταξη ως εξής:

«Επίσης υπάγονται υποχρεωτικά και αυτοδίκαια στην ασφάλιση του Ι.Κ.Α., του Ι.Κ.Α.-Τ.Ε.Α.Μ., του Ο.Α.Ε.Δ., του Ο.Ε.Κ. και της Εστίας οι εφοδιασμένες με άδεια εργασίας αποκλειστικές αδικόμενες. Οι ασφαλιστικές εισφορές υπολογίζονται πάνω στο σύνολο

μένης με τις αναπροσαρμογές που μεσολάβησαν στο μεταξύ. Στην περίπτωση αυτήν ο υπάλληλος δικαιούται να εισπράξει το εφάπαξ βοήθημα, κατότι το χρόνο αποχώρησής του, από το φορέα πρόνοιας στον οποίο είναι ασφαλισμένος εφ' όσον πληροί και τις λοιπές προϋποθέσεις του καταστατικού του οικείου φορέα.

Ο αποχωρών υπάλληλος και τα προστατευόμενα σύμφωνα με το καταστατικό κάθε ταμείου μέλη, εάν το επιθυμούν, μπορούν να συνεχίζουν την ασφαλιστή τους για υγειονομική περίθαλψη στον ίδιο φορέα, εφ' όσον δεν υπαχθεί εξ ιδίου δικαιώματος στην ασφάλιση άλλου φορέα ή κλάδου υγείας.

Για τη συνέχιση της ασφάλισης καταβάλλεται από τον αποχωρούντα υπάλληλο η εισφορά συνταξιούχου του κλάδου υγείας.

6. Οι περιορισμοί της παρ. 5 του άρθρου αυτού δεν έχουν εφαρμογή:

α. Για όσους αποχωρούν ή απολύνται από την υπηρεσία λόγω σωματικής ή διανοητικής ανικανότητας είντε αυτή οφείλεται στην υπηρεσία είτε δχι.

Το ίδιο ισχύει και όταν ο υπάλληλος, ενώ έχει θεμελιώσει δικαίωμα σύνταξης και αποχωρήσει πριν από την ηλικία συνταξιοδότησης, καταστεί εν τω μεταξύ ανίκανος κατά ποσοστό τουλάχιστον 67%.

Στην περίπτωση αυτήν η σύνταξη καταβάλλεται από την ημερομηνία που κατέστη ανίκανος.

Το ποσοστό της ανικανότητας και η ημερομηνία που επήλθε αυτή, βεβαιώνεται με τηνωμάτευση της υγειονομικής επιτροπής κάθε ταμείου. Σε περίπτωση θανάτου του υπάλληλου δικαιούνται σύνταξη τα, από τις καταστατικές διατάξεις εκάστου ταμείου, προβλεπόμενα μέλη οικογένειας αυτού, από την ημερομηνία θανάτου του.

β. Για όσους είναι παντελώς τυφλοί, παραπληγικοί, τετραπληγικοί ή πάσχουν από μεσογειακή και μικροδρεπανοκυτταρική αναιμία.

γ. Για όσους απολύνται χωρίς δική τους υπαιτιούτητα.

δ. Για όσους αποχωρούν από την υπηρεσία μέχρι 31-12-1997 και έχουν συμπληρώσει τριακοπενταή τουλάχιστον συνταξιμη υπηρεσία, στην οποία συνυπολογίζεται ο χρόνος διαδοχικής ασφαλιστής, καθώς και κάθε άλλος χρόνος ο οποίος λαμβάνεται υπόφθιμη για τη θεμελιώση του συνταξιοδοτικού δικαιώματος από τις καταστατικές διατάξεις εκάστου ταμείου.

7. Για όλους τους ασφαλισμένους και τους εφεξής ασφαλιζόμενους στους ασφαλιστικούς φορείς αυτού του άρθρου, τους υπαγόμενους στα βαρέα και ανθυγεινά επαγγέλματα, αντί των παραγράφων 2 έως και 6, εξακολουθούν να ισχύουν οι αντίστοιχες διατάξεις του καταστατικού κάθε φορέα, όπως αυτές εφαρμόζονται πριν από την έναρξη ισχύος αυτού του νόμου.

8. Γυναίκες ασφαλισμένες στα ειδικά ταμεία της παρ. 1, οι οποίες έχουν τρία τουλάχιστον παιδιά και άνδρες ασφαλισμένοι, οι οποίοι έχουν τρία τουλάχιστον παιδιά και είναι χήροι ή διαζευγμένοι και οι τελευταίοι έχουν την επιμέλεια των ανήλικων ή ανίκανων παιδιών με δικαστική απόφαση, θεμελιώνουν δικαίωμα σύνταξης με τη συμπλήρωση 20ετούς συνταξιμου, κατά το καταστατικό του κάθε ταμείου χρόνου, ανεξάρτητα από το χρόνο πρόσληψης και την ηλικία.

9. α. Από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου για την απονομή σύνταξης στα θήλεα παιδιά ή αδελφές των ασφαλισμένων ή σύνταξιούχων των ασφαλιστικών φορέων της παραγράφου 1, καθώς και για τις προσαυξήσεις των συντάξεων των τελευταίων για τα θήλεα παιδιά ισχύουν οι ίδιες προϋποθέσεις που προβλέπονται για τα άρρενα παιδιά ή αδελφούς.

β. Δικαιώματα συντάξεων ή προσαυξήσεων συντάξεων που έχουν θεμελιώθει πριν από την ισχύ του παρόντος νόμου, δεν θίγονται με τις διατάξεις αυτής της παραγράφου. Προκειμένου για διαζευγμένες θυγατέρες το συνταξιοδοτικό δικαίωμα θεμελιώνεται εφ' όσον ο θάνατος του γονέα και η λύση του γάμου επήλθαν πριν από την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού.

γ. Κατ' εξαίρεση θυγατέρες ή αδελφές ασφαλισμένων ή συνταξιούχων, οι οποίες μέχρι την 17-10-1990 είχαν συμπληρώσει το 50ό έτος της ηλικίας τους δικαιούνται σύνταξη, σε περίπτωσης θανάτου του πατέρα ή αδελφού, εφ' όσον δεν εργάζονται ή δεν λαμβάνουν σύνταξη από άλλη πηγή, με την πριμ πληθερηγή ή η πριμ πληθερηγή την ημερομηνία που ισχύει διατάξεις των οικείων φορέων πριν από την παραπλάνη τημερημηνίας και σύμφωνα με τους ειδικότερους περιορισμούς των διατάξεων αυτών.

Πάντως σε κάποιες περιπτώσεις την παραπλάνηση την ζήσουν οι ίδιες της πατέρων ή της μητέρων.

Τα σταυτέρω ισχύουν και για θυγατέρες ή αδελφές των οποίων η συνταξιοδότηση προβλεπόταν από γενικές διατάξεις. Στην περίπτωση αυτήν, η ηλικία συνταξιοδότησης είναι η προβλεπόμενη από τις γενικές αυτές διατάξεις.

δ. Οι διατάξεις της παραγράφου ισχύουν και για τις συντάξεις ή προσαυξήσεις συντάξεων, που απονέμονται από τους άλλους ασφαλιστικούς φορείς αρμοδιότητας του Υπουργείου Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

10. Οι διατάξεις του άρθρου 5 του ν. 435/1976 (ΦΕΚ 250 Α') έχουν εφαρμογή και στους αποχωρούντες ή απομακρυνόμενους κατ' εφαρμογήν της περ. δ' της παρ. 5 του άρθρου αυτού.

11. Ανεξάρτητως από το χρόνο πρόσληψης, το επί του συνταξιμου μη-

νιαίου μισθού ποσοστό σύνταξης για όσους παραμένουν στην υπηρεσία μετά τη συμπλήρωση του κατά περίττωση 35ετούς συνταξιμου χρόνου, αυξάνεται κατά 1/50δη για κάθε έτος υπηρεσίας πέραν του 35ου και μέχρι το 40όυ.

12. Οι διατάξεις του άρθρου αυτού, εφαρμόζονται για όλους τους ασφαλισμένους των ειδικών ταμείων της παρ. 1, έστω και αν με τις προτίχους συντακτικές διατάξεις είχαν συμπληρώσει προϋποθέσεις για τη θεμελίωση των συνταξιοδοτικού δικαιώματος.

2. Συνταξιοδοτικές αποφάσεις, οι οποίες έχουν εκδοθεί κατ' εφαρμογή των διατάξεων του ειδικού παρ. 1 του άρθρου 2 του ν. 1902/1990 καθέρητη προέρχονται την ισχύ του ν. 1914/1990, παραμένουν ισχυρές.

Άρθρο 10

Ασφαλιστικές εισφορές ειδικών ταμείων

1. Το δεύτερο εδάφιο της παρ. 2 του άρθρου 11 του ν. 1902/1990 αντικαθίσταται ως εξής:

«Ο εργοδότης υποχρεούται να παρακρατεί και αποδίδει από τις αποδοχές των ασφαλισμένων το ασφαλίστρο της παρ. 1 αυτού του άρθρου, καθώς επί στοιχία και να καλύπτει τα τυχόν προκύπτοντα σε κάθε ομάδα συνταξιούχων ποι προέρχονται από κάθε Όργανομα. Του επιμερισμού εξαιρούνται οι συμβασιού-εργοδότες, των οποίων η σχέση μεταξύ του συνόλου των καταστάσεων των συνταξιούχων, που προέρχονται από τη διάρκεια χρήσης ελειμμάτων του αντίστοιχου φορέα.

Σε περίπτωση που υπάρχουν οργανισμοί-εργοδότες περισσότεροι τοι ενός, τα τυχόν ελειμμάτων που επιμεριζούνται σ' αυτούς ανάλογα με το συνολικό ποσό των συνταξιούχων που καταβάλλεται σε κάθε ομάδα συνταξιούχων ποι προέρχονται από κάθε Όργανομα. Του επιμερισμού εξαιρούνται οι συμβασιού-εργοδότες, των οποίων η σχέση μεταξύ των συνόλου των καταστάσεων των συνταξιούχων, που προέρχονται από την αντίστοιχη εισφορά.»

2. Η ισχύς του άρθρου αυτού, αρχίζει από την ισχύ του ν. 1902/1990.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ'

Τροποποιήσεις νομοθεσίας Ι.Κ.Α.

Άρθρο 11

Περιστολή της εισφοροδιαφυγής

1. Στο τέλος του δεύτερου εδάφιου της παρ. 1 του άρθρου 20 του ν. 1469/1984 (ΦΕΚ 111 Α'), προστίθεται εδάφιο τρίτο, ως εξής:

«Ιδίως όταν ο εργοδότης παραλείπει να καταχωρεί στις καταστάσεις προ σωπικού, μέσα στις προθεσμίες του πρώτου εδάφιου της παραγράφου αυτής, τους απασχολούμενους σ' αυτόν αλλοδαπούς ή συνταξιούχους Ι.Κ.Α γήρατος ή αναπτηρίας, το ανωτέρω ποσοστό επιβάρυνσης ορίζεται σε 75% των οφειλόμενων από την αιτία αυτήν εισφορών.

Το ποσό της επιβάρυνσης αυτής δεν μπορεί να είναι μικρότερο από το τεχναρτό μισθό της 12ης ασφαλιστικής κλάσης που ισχύει την ημέρα της επιβολής του προστίμου».

2. Η παρ. 2 του άρθρου 24 και η παρ. 1 του άρθρου 29 του ν. 1902, 1990 καταργούνται.

3. Στο τέλος του τρίτου εδάφιου της περ. γ' της παρ. 7 του άρθρου αν. ν. 1846/1951 προστίθεται νέο εδάφιο ως εξής:

«Επιπλέον στο συνταξιούχο Ι.Κ.Α. γήρατος ή αναπτηρίας που παραλείπει να αναγγείλει στο Ι.Κ.Α. την απασχόλησή του αναστέλλεται εκ του λόγου τούτου και μόνο η καταβολή της σύνταξης του επί τριμήνου από τον επόμενο μήνα που έλαβε γνώση της απασχόλησής του το 'Ιδρυμα».

Άρθρο 12

Συντάξεις γήρατος, αναπτηρίας και θανάτου

1. Το τελευταίο εδάφιο της παρ. 3 του άρθρου 28 του α. ν. 1116/1951, που προτίθεται με την παρ. 1 της διάταξης Υ/1 της ν. 1902/1990 καταργείται από την ημερομηνία που ισχύει.

2. Στο τέλος της περ. ε' της παρ. 5 του άρθρου 28 του α. ν. 1846/1951, που προτίθεται με την παρ. 1 της διάταξης Ζ/1 της ν. 1902/1990 προστίθεται διάταξη ως εξής:

«Προς τόπο θητηρίου για την εφαρμογή της διάταξης αυτής. Οι ιατροί αυτοί υποβάλλονται σε ειδική εκπαίδευση στο έργο των υγειονομικών επιτροπών. Τα προγράμματα της ειδικής αυτής εκπαίδευσης κατατίθενται από το Ι.Κ.Α. και εγκρίνονται με απόφαση του Γρουπρογράμματος της Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων. Με την ίδια αποτελεσματικότητα η διάρκεια των προγραμμάτων και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή της διάταξης αυτής. Για τη συμπλοκή στη προγράμματα αυτά γίνεται προχήντευξη εκδήλωσης ενδιαφέροντος, που απευθύνεται σε όλους τους ιατρούς του Ι.Κ.Α., με την οποία καθορίζονται τα κριτήρια επιλογής πιετεχόντων και οι υποχρεώσεις τους. Η αξιολόγηση γίνεται από την προπτή, η οποία αποτελείται από έναν (1)

ασφάλισης, δεν δημιουργεί κανένα δικαίωμα απέναντι στο Ταμείο, εκτός από την απομική επιστροφή των εισφορών».

5. Οι διατάξεις του εδαφίου γ' της παρ. 1 του άρθρου 14 του ν.δ. 3348/1955, που προστέθηκε με την προηγούμενη παράγραφο του παρόντος άρθρου, εφαρμόζονται και για τους ασφαλισμένους του Ταμείου, οι οποίοι έχουν διακόψει την ασφαλισή τους πριν από την ισχύ του νόμου αυτού, εφόσον υποβάλουν σχετική αίτηση μέσα σε προθεσμία ενός έτους, που αρχίζει από τη δημοσίευση του νόμου αυτού στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Άρθρο 17

Αναγνώριση χρόνου ασφαλισμένων στο Τ.Σ.Α.Υ.

Στο τέλος του άρθρου 5 του κωδικοποιημένου ν. 5945/1934 (ΦΕΚ 113 Α') προστίθεται παράγραφος 8, που έχει ως εξής:

«8. α) Οι ασφαλισμένοι του Ταμείου μπορεί να αναγνωρίσουν, μέχρι 2 χρόνια διακοπής της άσκησης του επαγγέλματός τους, που οφείλεται σε έλειψη απασχόλησης, καθώς και 2 χρόνια διακοπής άσκησης του επαγγέλματος λόγω ασθένειας.

Η διακοπή άσκησης του επαγγέλματος δεν πρέπει να οφείλεται σε υπαλλοτητά τους.

β) Επίσης μπορούν να αναγνωρίσουν το χρόνο αναμονής μέχρι του διορισμού τους για ειδίκευση ή αγροτικό ιατρείο, καθώς και το χρόνο άσκησης και αναμονής για λήψη άδειας ασκήσεως επαγγέλματος των φαρμακοποιών και κτηνιάτρων μέχρι 2 χρόνια.

γ) Το σύνολο του χρόνου, που αναγνωρίζεται με τις διατάξεις της παραγράφου αυτής, δεν μπορεί να υπερβαίνει τα 4 χρόνια.

δ) Για την αναγνώριση του πιο πάνω χρόνου απαιτείται η υποβολή σχετικής αίτησης.

Τα δικαιολογητικά, που απαιτούνται για την αναγνώριση του χρόνου, καθορίζονται με απόφαση του Γρουπού Γειας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, ύστερα από γνώμη του Δ.Σ. του Τ.Σ.Α.Υ..

Άρθρο 18

Αύξηση του ποσοστού προσαύξησης των μονοσυνταξιούχων του Τ.Σ.Α.Υ.

1. Το εδάφιο α' της παραγράφου 8 του άρθρου 7 του ν. 982/1979 (ΦΕΚ 239 Α'), όπως αντικαταστάθηκε από τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 29 του ν. 1539/1985 (ΦΕΚ 64 Α'), αντικαθίσταται ως εξής:

«α) Οι ασφαλισμένοι του Τ.Σ.Α.Υ., εφ' όσον δεν υπάγονται στην ασφαλιση άλλου κύριας ασφαλισης ή το Δημόσιο, δικαιούνται προσαύξηση του ποσού της σύνταξης που λαμβάνουν κάθε φορά από το Ταμείο, σύμφωνα με τις διατάξεις των επόμενων περιπτώσεων, ως εξής:

αα) Οι ήδη ασφαλισμένοι του Τ.Σ.Α.Υ. μέχρι την 31-12-1990, που δεν έχουν επιλέξει μέχρι την προηρομηνία αυτήν την υπαγωγή τους στο καθεστώς μονοσυνταξιούχων του Ταμείου, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου αυτής, όπως αντικαταστάθηκε από τις διατάξεις του άρθρου 29 του ν. 1539/1985, καθώς και όσοι υπάγονται στην ασφαλιση του Ταμείου, από την 1-1-1991 δικαιούνται την πιο πάνω προσαύξηση, εφ' όσον υποβάλουν σχετική αίτηση και παραμείνουν στην ασφαλιση 4 έτη, από την προηρομηνία της υπαγωγής τους στο καθεστώς των διατάξεων αυτών, που ουδένονται κατά ένα της για κάθε διετία από την 1-1-1992 και στο εξής, μέχρι τη συμπλήρωση 15 ετών.

ββ) Την πιο πάνω προσαύξηση, ύστερα από αίτηση τους δικαιούνται και οι ασφαλισμένοι του Τ.Σ.Α.Υ., που υπάγονται ως έμμισθοι στην ασφαλιση άλλου φορέα κύριας ασφαλισης ή το Δημόσιο και διακόπτουν την ασφαλιση τους ή αποχωρούν από τη θέση τους. χωρίς να θεμελιώσουν δικαίωμα σύνταξης, ανεξάρτητα από το χρόνο υπαγωγής τους στην ασφαλιση του Τ.Σ.Α.Υ..

Τα πρόσωπα αυτά, για να λάβουν την προσαύξηση, θα πρέπει να παραμείνουν στην ασφαλιση τουλάχιστον 5 έτη, από την προηρομηνία υπαγωγής τους στο καθεστώς μονοσυνταξιούχων του Ταμείου».

2. Το εδάφιο β' της παραγράφου 8 του άρθρου 7 του ν. 982/1979 αντικαθίσταται ως εξής:

«β) Η εισφορά, που καταβάλλεται από τα πρόσωπα του προηγούμενου εδαφίου, για την προσαύξηση της σύνταξης τους ως μονοσυνταξιούχων, είναι νέη με το 50% της εισφοράς του κλάδου κύριας σύνταξης του Ταμείου, όπως αυτή ισχύει κάθε φορά. Η αύξηση αυτή ισχύει από 1-1-1991.

Οι πιο πάνω εισφορές καταβάλλονται στο Ταμείο, σύμφωνα με τις διατάξεις που ισχύουν κάθε φορά για την καταβολή των εισφορών του κλάδου κύριας σύνταξης και σε περίπτωση καθυστέρησης αναπροσαρμόζονται στο ύψος του ποσού της εισφοράς, που ισχύει κάθε φορά κατά το χρόνο της καταβολής και επιβαρύνονται επίσης με τις πρόσθετες επιβαρύνσεις, που προβλέπονται για τις εισφορές του κλάδου κύριας σύνταξης.

Σε κάθε περίπτωση υπαγωγής στο καθεστώς μονοσυνταξιούχων του Ταμείου, για τη χορήγηση της προσαύξησης είναι απαραίτητη καταβλη-

θούν όλες οι προηγούμενες εισφορές, περιλαμβανομένων και εκείνων αντιστοιχών σε χρονικά διαστήματα, κατά τα οποία ο ασφαλισμένος ται στην ασφαλιση άλλου φορέα κύριας ασφαλισης ή το Δημόσιο.

Οι εισφορές αυτές υπολογίζονται από την προηρομηνία υπαγωγή ασφαλιση του Ταμείου ή αν αυτή προηγείται της 1-1-1980, από τη ρομηνία αυτή, με βάση το ασφαλιστρο που ισχύει κατά το χρόνο τη βολής».

3. Το εδάφιο γ' της παραγράφου 8 του άρθρου 7 του ν. 982/1979 αντικαθίσταται ως εξής:

«γ) Το ποσοστό προσαύξησης των μονοσυνταξιούχων του Ταμείου προβλέπεται από τις διατάξεις του εδαφίου α' της παραγράφου αυθορίζεται ως εξής:

αα) Για όσους θεμελιώνουν συνταξιοδότικό δικαίωμα από 1-1 και στο εξής σε 37,5%.

ββ) Το ποσό της σύνταξης των μονοσυνταξιούχων του Ταμείου, νταξιοδοτήθηκαν από την ίδρυση αυτού μέχρι την 31-12-1981 πριν νεται κατά 2,5% από 1-1-1991.

Το ποσοστό της προσαύξησης των μονοσυνταξιούχων του Ταμείου συνταξιοδοτήθηκαν από 1-1-1982 μέχρι την 31-12-1990 και συμβαίνει στο καθεστώς των διατάξεων του εδαφίου α' της παραγράφης.

γγ) Με απόφαση του Γρουπού Γειας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, που εκδίδεται ύστερα από γνώμη του Δ.Σ. του Ταμείου προστά προσαύξησης που ορίζονται στις περιπτώσεις αα' και ββ' φίου αυτού, είναι δυνατό να αυξάνονται ανάλογα με την οικονομια σταση του Ταμείου, και μέχρι τη συμπλήρωση ανώτατου ορίου πρις σης 5%

Η αύξηση αυτή είναι δυνατό να χορηγείται είτε σταδιακά κάθε εφάποξ και με τα ίδια ή διαφορετικά ποσοστά ανάλογα με το έτος δότησης του συνταξιούχου.

δδ) Οι προσαύξησης, που προβλέπονται από τις διατάξεις του αυτού, καθώς και το ποσό που διατίθεται για τη γενική αύξηση της ξεωνών των συνταξιούχων του Ταμείου, χορηγούνται από το πιο κλάδου συνταξηών του ταμείου που προκύπτει κάθε οικονομού σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου αυτού

4. Στο τέλος της παραγράφου 8 του άρθρου 7 του ν. 982/1979 θεται εδάφιο στ', που έχει ως εξής:

«στ) Στις διατάξεις των προηγούμενων εδαφίων της παραγράφης υπάγονται και όσοι υγειονομικοί έχουν την ιδιότητα του βουλευτή τού, υφυπουργού, γενικού ή ειδικού γραμματέα υπουργείου, περιφορμάρχη, δημάρχου ή προέδρου κοινότητας ή παίρνουν σύνταξη ή λόγω της ιδιότητάς τους αυτής.

5. Οι διατάξεις των παραγράφων 2 και 3 του άρθρου 29 του 1985 καταργούνται. Δικαιώματα, που αποκτήθηκαν, σύμφωνα με τις διατάξεις που καταργούνται, εξακολουθούν να διατηρούνται.

Άρθρο 19

Καταβολή συμπληρωματικού εφάπαξ βοηθήματος στους υγειονομικούς του Π.Ι.Κ.Π.Α. οι οποίοι είναι ασφαλισμένοι στο

1. Οι τακτικοί υγειονομικοί υπάλληλοι του Π.Ι.Κ.Π.Α., που στην ασφαλιση του κλάδου προνοίας του Τ.Σ.Α.Υ. για τη λήψη εφημέτος και δικαιούνται βάσει του π. δ. 913/1981 (ΦΕΚ 231) προβούν κατά τη συνταξιοδότηση τους για σία τους αυτή να λάβουν, εφ' όσον συνεχίζουν την ασφαλιση τους πρόνοιας του Τ.Σ.Α.Υ., τη διαφορά του ποσού που προκύπτει με νου προβλέπεται από τις διατάξεις του ν. 103/1975 και εκεί εδικαιούνται από το Τ.Σ.Α.Υ. έαν συνέπιπτε ταυτόχρονη αποχύ

Το ύψος του εφάπαξ βοηθήματος, που θα εδικαιούντο από πρόνοιας του Τ.Σ.Α.Υ., προκύπτει από έγγραφη βεβαίωση τη υπηρεσίας του ταμείου αυτού.

2. Οι διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου εφαρμόζονται όσους έχουν ήδη απομακρύνθει, λόγω συνταξιοδότησης από την περίπτωση τους.

3. Οι διατάξεις των προηγούμενων παραγράφων εφαρμόζονται σε κάθε άλλη ομοια περίπτωση τακτικών υπαλλήλων ν.π.δ. ασφαλισμένοι σε ταμείο ή κλάδο πρόνοιας για τη λήψη εφάπαξ και δικαιούνται, βάσει π.δ/τος, που έχει εκδοθεί κατ' εξουσι της άρθρου 3 του ν. 103/1975 συμπληρωματικού εφάπαξ βοηθήματος.

τικής αμοιβής. Οι αποκλειστικές αδελφές εισπράττουν από τον αποδέκτη των υπηρεσιών τους και τις βαρύνουσες τον εργοδότη ασφαλιστικές εισφορές με τριπλούτες αποδείξεις, που χορηγεί το Ι.Κ.Α. και τις αποδίδουν σ' αυτό μαζί με τις εισφορές ασφαλισμένου που βαρύνουν τις ίδιες μέχρι το τέλος του επόμενου της απασχόλησης μήνα.

Ο αρμόδιος φορέας για τη χορήγηση της άδειας εργασίας, ο τύπος και το περιεχόμενο της άδειας και οι προϋποθέσεις χορήγησής της ορίζονται με κοινή απόφαση των Γρουπράγων Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλισεων και Εργασίας.

Με απόφαση του διοικητικού συμβουλίου του Ι.Κ.Α. καθορίζεται ο τρόπος υπολογισμού των ημερών ασφαλισης και της ασφαλιστικής κλάσης, οι συνέπειες της μη έγκαιρης καταβολής των εισφορών μεταξύ των οποίων μπορεί να είναι και η αφαίρεση της άδειας απασχόλησης, η εισπραξη των καθυστερούμενων εισφορών κατά τον Κ.Ε.Δ.Ε. και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια για τη λειτουργία της ασφαλισης των αποκλειστικών αδελφών νοσοκόμων.

5. Στο τέλος του άρθρου 2 του α.ν. 1846/1951 όπως τροποποιήθηκε και συμπληρώθηκε, προστίθεται διάταξη, η οποία έχει ως εξής:

«Οι τρόφιμοι ιδρυμάτων προστασίας απρόσαρμοστων παιδιών, κατά το χρόνο της πρακτικής άσκησης τους σε εργοδότες τουν ιδιωτικού ή του δημόσιου τομέα, υπάγονται υποχρεωτικά και αυτοδίκαια στην ασφαλιση του Ι.Κ.Α., κατά του κινδύνου του απυγήματος, σύμφωνα με την κάθε φορά ισχύουσα για την ασφαλιση απυγήματος νομοθεσία.

Για τον υπολογισμό των εισφορών, αναγνωρίζονται μια ημέρα ασφαλισης για την πρακτική άσκησης και 25 για κάθε μήνα, ανεξάρτητα από την πραγματική διάρκεια της ημερήσιας πρακτικής άσκησης ή τη διάρκεια της πραγματικής άσκησης κάθε μήνα.

Οι εργοδότες, στους οποίους πραγματοποιείται η πρακτική άσκηση των ανωτέρω προσώπων υποχρεούνται να καταβάλλουν στο Ι.Κ.Α., με βάση τις σχετικές διατάξεις της νομοθεσίας του, εισφορά 2% υπολογιζόμενη πάνω στο ημερομίσθιο του ανειδίκευτου εργάτη, όπως ισχύει κάθε φορά».

Άρθρο 15

Συνέχιση ασφαλισης στο Ι.Κ.Α.-Τ.Ε.Α.Μ. και

1. Πρόσωπα, που έχουν ασφαλιστεί μέχρι τη δημοσίευση του παρόντος για την επικουρική σύνταξη στον Κλάδο Ι.Κ.Α.-Τ.Ε.Α.Μ. για δύο (2) έτη, ή τουλάχιστον εξακόσιες (600) ημέρες ασφαλισης, ενώ σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία θα έπρεπε να έχουν υπαχθεί στην ασφαλιση άλλου ταμείου ή κλάδου επικουρικής ασφαλισης και δεν έχει αμφισβήτηθε μέσα σ' αυτό το χρονικό διάστημα η ασφαλιση τους από τα πρόσωπα αυτά ή τους εργοδότες τους ή από τα ανωτέρω ταμεία ή κλάδους επικουρικής ασφαλισης, συνεχίζουν την ασφαλιση τους στον Κλάδο Ι.Κ.Α.-Τ.Ε.Α.Μ., εφ' οσον εντός έτους από την ισχύ του νόμου αυτού δεν εγερθεί αμφισβήτηση για το χώρος της ασφαλισης.

2. Μετά την παρέλευση του ανωτέρω χρονικού διαστήματος, η κρίση οποιουδήποτε διοικητικού οργάνου περί της υπαγωγής των προσώπων της παρ. 1 στην ασφαλιση άλλου ταμείου ή κλάδου επικουρικής ασφαλισης σύμφωνα με την ισχύουσα σ' αυτό νομοθεσία δεν μεταβάλλει την δήμη υφιστάμενη ασφαλισηκή τους κατάσταση.

3. Σε περίπτωση που, πρίν από την παρέλευση των δύο (2) ετών ή εξακόσιων (600) ημερών ασφαλισης στον Κλάδο Ι.Κ.Α.-Τ.Ε.Α.Μ. ή του έτους που προβλέπεται από την παρ. 1, γεννηθεί αμφισβήτηση από τα παραπάνω πρόσωπα ή τους εργοδότες αυτών ή άλλο ταμείο ή κλάδο επικουρικής ασφαλισης, σχετικά με τη νομιμότητα της υπαγωγής των στον Κλάδο Ι.Κ.Α.-Τ.Ε.Α.Μ. και εφ' οσον κρίθει οριστικά, ότι τα πρόσωπα αυτά θα έπρεπε να υπαχθούν στην ασφαλιση άλλου ταμείου ή κλάδου επικουρικής ασφαλισης, οι ασφαλιστικές εισφορές ασφαλισμένων και εργοδότων, που έχουν καταβληθεί στον Κλάδο Ι.Κ.Α.-Τ.Ε.Α.Μ., μεταφέρονται στο ταμείο ή κλάδο επικουρικής ασφαλισης, που θα υπαχθούν, εντόκως με το επιτόκιο, που προβλέπεται από το άρθρο 40 του α.ν. 1846/1951 όπως ισχύει και ο χρόνος ασφαλισης που αναλογεί σ' αυτές θεωρείται χρόνος ασφαλισης στο νέο ταμείο ή κλάδο επικουρικής ασφαλισης. Εάν οι εισφορές ασφαλισμένου και εργοδότη, που ισχύουν στο νέο ταμείο ή κλάδο επικουρικής ασφαλισης, είναι μεγαλύτερες από τις εισφορές που έχουν καταβληθεί στον Κλάδο Ι.Κ.Α.-Τ.Ε.Α.Μ., τότε οι εργοδότες υποχρεούνται να καταβάλλουν την επιπλέον διαφορά των ασφαλιστικών εισφορών, που υπολογίζεται επί των αποδοχών του πρώτου μήνα υπαγωγής στο νέο ταμείο ή κλάδο επικουρικής ασφαλισης, χωρίς πρόσθετες επιβαρύνσεις.

Η κρίση για τον προσδιορισμό του φορέα ασφαλισης γίνεται από τα αρμόδια όργανα των ενδιαφερόμενων φορέων, σε περίπτωση δε διαφωνίας αυτών από τριμελή επιτροπή, που συγχροτείται με απόφαση του Γρουπράγων Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλισεων, από έναν επρόσωπο κάθε ενδιαφερόμενου ταμείου ή κλάδου και έναν επερόσωπο του Γρουπράγων Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλισεων.

4. Η συνέχιση της ασφαλισης που προβλέπεται από την παρ. 1 του παρόντος δεν ισχύει για τα πρόσωπα της παραγράφου αυτής, τα οποία μεταβάλ-

λουν απασχόληση ή εργοδότη ή εργασιακή σχέση και ένεκα της μεταβολή αυτής είναι ασφαλιστέα σε άλλο επικουρικό ταμείο ή κλάδο επικουρικής ασφαλισης. Η ασφάλιση τους στο νέο ταμείο ή κλάδο αρχίζει από την παρόπανα μεταβολή.

5. Με απόφαση του Γρουπράγων Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλισεων, που θα εκδοθεί μετά από γνώμη του Δ.Σ. των φορέων επικουρικής ασφαλισης, καθορίζονται οι προϋποθέσεις για την αποφυγή μη κανονικής ασφαλισης των προσώπων, που θα ασφαλιστούν μετά την ισχύ του παρόντος νόμου για επικουρική σύνταξη, καθώς και ο τρόπος αντιμετώπισης περ πώσεων μη κανονικής ασφαλισης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ'
Τροποποίηση νομοθεσίας Τ.Σ.Α.Υ.

Άρθρο 16

Της παραγωγής στην ασφαλιση του Τ.Σ.Α.Υ. των κτηνιάτρων που ασκούν εμπιρία και προαιρετική συνέχιση ασφαλισης των ελεύθερων επαγγελματιών

1. Πτυχιούχοι κτηνιατροί, που είναι κάτοχοι άδειας άσκησης του κτηνικού επαγγελματος και ασκούν εμπορία κτηνιατρικών φαρμάκων, σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. δ. 220/1973 (ΦΕΚ 272 Α') και του π. 353/1974 (ΦΕΚ 138 Α') όπως ισχύουν κάθε φορά, υπάγονται στην ασφαλιση του Τ.Σ.Α.Υ. και εξαιρούνται από την ασφαλιση της Τ.Α.Ε..

2. Ο χρόνος για τον οποίο οι πτυχιούχοι κτηνιατροί, που ασκούνται ρία κτηνιατρικών φαρμάκων σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. δ. 220/1973 και του π.δ/τος 353/1974 κατέβαλλαν εισφορές στο Τ.Σ.Α.Υ. μέχρι την πημερομήνια ισχύ του παρόντος χωρίς την υπαρκή ασφαλιστέας ιδιοτήτες στο Ταμείο, σύμφωνα με τις προϊσχύουσες διατάξεις της νομοθεσίας του, θωραιείται χρόνος ασφαλισης στο Τ.Σ.Α.Υ., εκτός αν δηλώσουν ότι δεν το επιθυμούν, σύμφωνα με τις διατάξεις της επόμενης παραγράφου.

Σε περίπτωση θανάτου των προσώπων αυτών η διάταξη της παραγραφής φου αυτής, έχει ανάλογη εφαρμογή στους επιζώντες δικαιούχους.

3. Εφ' οσον τα πρόσωπα της προηγούμενης παραγράφου έχουν καταβληθεί παραλλήλη εισφορές για την ασφαλιση τους στο Τ.Σ.Α.Υ. και το Τ.Α.Ι μπορεί να ζητήσουν, με αίτηση τους, τη διαταγματική από την ασφαλιση εντός τους δύο διημέρων.

Στην περίπτωση αυτή δικαιούνται να ζητήσουν από το φορέα από την ασφαλιση του οποίου διαγράφονται την επιστροφή, άτοκα, των εισφορών που κατέβαλλαν για την ασφαλιση τους.

4. Στο τέλος της παρ. 1 του άρθρου 14 του ν.δ. 3348/1955 (ΦΕΚ 24 Α'), όπως αυτό συμπληρώθηκε με τις διατάξεις της παρ. 2 του άρθρου 1 του ν. 1276/1982 (ΦΕΚ 100 Α'), προστίθεται εδάφιο γ', ως εξής:

"γ'. Επίσης μπορούν να συνεχίσουν προαιρετικά την ασφαλιση τους δύοντας τους κλάδους του Τ.Σ.Α.Υ. οι αυτοτελές απασχολούμενοι ασφαλισμένοι του, που έχουν αποδειγμένα 20 χρόνια πραγματική άσκηση τη παραγγέλματος, από τα οποία τα 15 από την καταβολή του δικαιώματος εγραφής στο Ταμείο και αποχωρούν από το επαγγελματος οικειούθε. Όσον υποβάλλουν σχετική αίτηση, μέσα σε προθεμιά 3 μηνών, που αγ. από την ημερομηνία της διακοπής άσκησης του επαγγέλματος.

Η προαιρετική συνέχιση της ασφαλισης δεν είναι δυνατή, εφ' οσον:

ασφαλισμένος υπάγεται στην ασφαλιση άλλου οργανισμού κύρι ο ασφαλισης ή είναι συνταξιούχος τέτοιου οργανισμού ή του Δημοσίου,

ββ) δεν διαμένει μόνιμα στην Ελλάδα,

γγ) δεν έχει εξοφλήσει το ποσό των εισφορών, που οφείλει για την υπεραινούσα συνεχισης της ασφαλισης, μέχρι την ημερομηνία υποβολής της αίτησης γ

δδ) η διακοπή της άσκησης του επαγγέλματος οφείλεται στην αφαίρεσης διεδικαστής ασφαλισης, συν πείση αδικήματος.

Η προαιρετική ασφαλιση αρχίζει από την 1η του επόμενου μήνα από τη υποβολή της αίτησης.

Ο ασφαλισμένος, που συνεχίζει προαιρετικά την ασφαλιση του σ. Τ.Σ.Α.Υ., υποχρεούται να καταβάλει κάθε μήνα ολόκληρο το ποσό της προσφοράς του ελεύθερου επαγγελματος, που ισχύει κάθε φορά για κάθε κλάδο ασφαλισης.

Επίσης υποχρεούται στην καταβολή της εισφοράς για τη στέγη υγειοι μικών, όπως αυτή ισχύει κάθε φορά.

Σε περίπτωση καταβολής της εισφοράς περισσότερο από μήνες από τότε που είναι απαιτητή, το ποσό της επιβαρύνεται με τα ίδια πρόσθετα τέλη, που επιβαρύνονται οι καθυστερούμενες εισφορές του Τ.μείου.

Καθυστερηση καταβολής της εισφοράς μεγαλύτερη από 12 μήνες συ πάγεται την απώλεια του δικαιώματος για συνέχιση της προαιρετικής ασφαλισης.

Καταβολή εισφορών, που γίνεται μετά τη διακοπή της προαιρετικής ασφαλισης.

ασφάλισής τους και στους δύο πιο πάνω φορείς ή μόνο με το χρόνο ασφάλισής τους στο Ταμείο Ασφαλίσεως Εμπόρων, δικαιούνται τη σύνταξη με βάση το χρόνο της ασφάλισής τους στο Ταμείο Ασφαλίσεως Εμπόρων.

Το ποσό της σύνταξής τους προσαυξάνεται, για το χρόνο που πραγματοποίησαν στην ασφάλιση του Τ.Α.Ε.Κ. ή του Κλάδου Αυτοτελώς Απασχολουμένων Ελευθέρων και Ανεξαρτήτων Επαγγελματιών του Ι.Κ.Α., κατά 2% για κάθε έτος ασφάλισης.

Εφ' όσον τα πιο πάνω πρόσωπα θεμελιώνουν συνταξιοδοτικό δικαίωμα με βάση μόνο το χρόνο που πραγματοποίησαν στην ασφάλιση του Τ.Α.Ε.Κ. ή του Κλάδου Αυτοτελώς Απασχολουμένων Ελευθέρων και Ανεξαρτήτων Επαγγελματιών του Ι.Κ.Α., δικαιούνται τη σύνταξη με βάση το χρόνο αυτών και το ποσό της σύνταξής τους προσαυξάνεται για το χρόνο που πραγματοποίησαν στην ασφάλιση του Ταμείου Ασφαλίσεως Εμπόρων από διάκριση εμπορικού επαγγέλματος, κατά 2% για κάθε έτος ασφάλισης.

β. Οι συνταξιούχοι του Ταμείου Ασφαλίσεως Εμπόρων με χρόνο ασφάλισης στο Ταμείο αυτό από διάκριση εμπορικού επαγγέλματος, οι οποίοι έχουν χρόνο παράλληλης ασφάλισης στο Τ.Α.Ε.Κ. ή τον Κλάδο Αυτοτελώς Απασχολουμένων Ελευθέρων και Ανεξαρτήτων Επαγγελματιών του Ι.Κ.Α., δικαιούνται προσαυξήση της σύνταξής τους κατά 2% για κάθε έτος ασφάλισης τους στο Τ.Α.Ε.Κ. ή τον Κλάδο Αυτοτελώς Απασχολουμένων Ελευθέρων και Ανεξαρτήτων Επαγγελματιών του Ι.Κ.Α..

γ. Οι συνταξιούχοι του Κλάδου Αυτοτελώς Απασχολουμένων Ελευθέρων και Ανεξαρτήτων Επαγγελματιών του Ι.Κ.Α., που μεταφέρθηκαν στο Ταμείο Ασφαλίσεως Εμπόρων, οι οποίοι έχουν χρόνο παράλληλης ασφάλισης στο Ταμείο από διάκριση εμπορικού επαγγέλματος και δεν θεμελιώνουν συνταξιοδοτικό δικαίωμα μόνο με το χρόνο αυτών, δικαιούνται προσαυξήση της σύνταξής τους κατά 2% για κάθε έτος ασφάλισής τους στο Ταμείο.

δ. Οι συνταξιούχοι του Κλάδου Αυτοτελώς Απασχολουμένων Ελευθέρων και Ανεξαρτήτων Επαγγελματιών του Ι.Κ.Α. που μεταφέρθηκαν στο Ταμείο Ασφαλίσεως Εμπόρων, οι οποίοι είναι και συνταξιούχοι του Ταμείου με χρόνο ασφάλισης σε αυτό από διάκριση εμπορικού επαγγέλματος, λαμβάνουν μία σύνταξη από το Ταμείο, η οποία είναι ίση με το άθροισμα των ποσών των συντάξεων που δικαιούνται από τον πιο πάνω Κλάδο και από το Ταμείο.

5. Οι μόνιμοι και οι επί συμβάσει υπάλληλοι του Δημοσίου, που υπάγονται στις διατάξεις του άρθρου 13 του ν. 1813/1988 (ΦΕΚ 243 Α') και επλέκενται βάσει του άρθρου αυτού ως συνταξιοδοτηθείς τους από το Δημόσιο, έχουν το δικαίωμα να ζητήσουν από το οικείο ταμείο ή κλάδο ή λογαριασμό πρόδνοιας στον οποίο ήταν ασφαλισμένοι λόγω της υπαγωγής τους στις διατάξεις του ν.δ. 874/1971 (ΦΕΚ 81 Α'), να τους επιστραφούν οι εισφορές που κατέβαλαν για το χρόνο αυτών, μέσα σε ένα έτος από τη δημοσίευση του παρόντος.

6. Τα άρθρα 1, 2 και 3 του ν. 1140/1981 (ΦΕΚ 68 Α'), όπως τροποποιήθηκαν και συμπληρώθηκαν με τις διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 4 του ν. 1287/1982 (ΦΕΚ 123 Α'), και με τις διατάξεις του άρθρου 37 του ν. 1902/1990, αντικαθίστανται ως ακολούθως:

Άρθρο 1

Χορήγηση σύνταξης σε ορφανά τέκνα

1. Από τον Οργανισμό Γεωργικών Ασφαλίσεων (Ο.Γ.Α.) χορηγείται μηνιαία σύνταξη στα μη συμπληρώσαντα το 180 έτος της ηλικίας τους, άγαμα τέκνα θανόντων ασφαλισμένων ή συνταξιούχων του Ο.Γ.Α., εφ' όσον:

α) δεν συνταξιοδοτούνται από τον Ο.Γ.Α. για οποιονδήποτε άλλο λόγο, ή από οποιαδήποτε άλλη πηγή, κατά την έννοια του εδαφίου δ' της παραγράφου 1 του άρθρου 4 του ν. 4169/1961, όπως αυτό ισχύει κάθε φορά και της παραγράφου 2 του άρθρου 6,

β) ο αποβιώσας γονέας ήταν κατά το χρόνο του θανάτου του, συνταξιούχος του Ο.Γ.Α. ή ασφαλισμένος του Οργανισμού αυτού ολόχληρη την τριετία πριν από το θάνατό του.

Αν ο θάνατος οφείλεται σε βίαιο συμβάν, αρκεί ασφάλιση στον Ο.Γ.Α. κατά την ημερομηνία του βίαιου συμβάντος.

Η άσκηση από τον αποβιώσαντα γονέα επαγγέλματος πριν από τη συμπλήρωση του 21ου έτους της ηλικίας του, για το οποίο θα υπαγόταν στην ασφάλιση του Ο.Γ.Α., θεωρείται για την εφαρμογή του άρθρου αυτού, ως χρόνος ασφάλισης.

2. Τα άγαμα τέκνα, τα οποία σπουδάζουν σε ανώτερα ή ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα της ημεδαπής ή ισότιμα της αλλοδαπής και έλαβαν σύνταξη, σύμφωνα με τις διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου, δικαιούνται τη σύνταξη αυτή μέχρι τη συμπλήρωση του 24ου έτους της ηλικίας τους.

Άρθρο 2

Ποσό σύνταξης

Το ποσό της μηνιαίας σύνταξης, που προβλέπεται από το προηγό άρθρο, ορίζεται για κάθε παιδί, ίσο με την κατώτατη σύνταξη, που χαιρετίζεται φορά, σύμφωνα με τη νομοθεσία του Ο.Γ.Α..

Το ποσό της σύνταξης διπλασιάζεται σε περίπτωση θανάτου και λογικά γονέα, εφ' όσον συντρέχουν γι' αυτόν οι προϋποθέσεις, οι οποίες ντούνται στην παράγραφο 1 του προηγούμενου άρθρου.

Άρθρο 3

Καταβολή Σύνταξης

1. Η σύνταξη καταβάλλεται από την 1η του επόμενου μήνα, εκεί πέθανε ο γονέας, παύει δε να καταβάλλεται στο τέλος του μήνα εκεί πέθανε το τέκνο ή την 31η Δεκεμβρίου του έτους κατά το οποίο συμβινεί το τέκνο το 180 έτος της ηλικίας του ή το 240 έτος, εφ' όσον σπουδαίων προσόντων.

Η σύνταξη δεν καταβάλλεται αναδρομικά για χρόνο μακρότερο του μηνού από τη χρονολογία υποβολής της σχετικής αίτησης.

2. Η σύνταξη καταβάλλεται στον επιζώντα γονέα.

Σε περίπτωση θανάτου, αφάνειας, δικαστικής αντιλήψης, νόμιμης καστικής απαγόρευσης ή έκπτωσης του επιζώντα γονέα, η σύνταξη βάλλεται στον επίτροπο, που έχει ορισθεί, σύμφωνα με τις διατάξεις της Κώδικα.

Για συντάξεις που έχουν καταβληθεί, σύμφωνα με τις διατάξεις προηγούμενου εδαφίου, σε δικαιούχο πριν από την έναντι του Ο.Γ.Α. μοποίηση άλλου τυχόν δικαιούχου, καμία ευθύνη δεν φέρει ο οργανισμός αποτελεσμάτων της προσφοράς μόνο κατά του λαβύρινθος.

Η σύνταξη καταβάλλεται απευθείας στα τέκνα, των οποίων η σύνταξη παρατείνεται πέραν του 18ου έτους της ηλικίας τους, λόγω δότησης παραγράφου 1 του άρθρου 1 π.δ/τος 500/1984 (ΦΕΚ 177 έχουν εφαρμοστή επί εκκρεμών κατά την έναρξη ισχύος του π.δ/το αιτήσεων ασφαλισμένων ενώπιον του ταμείου ή των διοικητικών διριγών, για αναγνώριση τημερών εργασιών).

8. Τα ποσοστά πρόσθετου τέλους, λόγω εκπρόθεσμης καταβολής ασφαλιστικών εισφορών, που προβλέπονται από τις διατάξεις του 19 του ν. 1469/1984 όπως αυτά αναπροσαρμόσθηκαν με τις διατάξεις της παρ. 3 του άρθ. 21 του ν. 1902/1990 και ισχύουν στήμερα, εφ' ντούνται αναλόγως για όλους τους ασφαλιστικούς οργανισμούς, αρμόδιοι του Υπουργείου Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

9. Το εδάφιο β' της παρ. 3 του άρθρου 2 του ν. 1422/1984 (ΦΕΚ αντικαθίσταται από την έξης:

"β) η επέκταση της ασφάλισης του και στους τακτικούς υπαλλήλους του Ταμείου, που συνταξιοδοτούνται ή συνταξιοδοτήθηκαν από το Ι.Κ.Α. μέλη οικογενείας των, στις κατηγορίες του προσωπικού των Ο.Γ.Α. λων νομών της Χώρας, όπως αυτές καθορίζονται από την ισχύουσα σύνταξη του Τ.Υ.Δ.Κ.Υ. (τέως Κ.Α.Δ.Κ.Υ.).

Με την υπαγωγή των πιο πάνω προσώπων στην ασφάλιση του Τ.Υ.Δ.Κ.Υ. διακόπτεται υποχρεωτικά η ασφάλιση τους από τον Ασφαλίσεων Ασθενειας του Ι.Κ.Α.."

Άρθρο 22

Συνταξιοδότηση παθόντων από τρομοκρατικές πράξεις

1. Ασφαλισμένοι του Ι.Κ.Α., που καθιστάνται πλήρως ανίκανοι εκτέλεση των καθηκόντων τους εξαιτίας ή εξ' αφορμής τρομοκρατικής πράξης, δικαιούνται, ανεξάρτητα από την υπηρεσίας τους, συντάξεις Ι.Κ.Α., που αντιστοιχεί σε 35 έτη ασφάλισης και αποδοχές του κατά την ηλικίαν και μέχρι του οποίου θα εξελίσσονται ως εν εργεία βάσει τάξεων, που ισχύουν κατά το χρόνο του παθήματος με πλήρη συντάξεις και όλα τα επιδόματα.

2. Αν από τρομοκρατική πράξη επήλθε ο θάνατος του αναφερόμενη προηγούμενη παράγραφο προσώπου, η χήρα του φονευθέντος, και τα τέκνα του, σύμφωνα με τις γενικές διατάξεις του Ι.Κ.Α. ή αν κανα, κατά τις κείμενες περι ανίκανων τέκνων διατάξεις, δικαιούνται έως ίσης με αυτήν που θα κατεβάλλεται στο φονευθέντα αν είχε κατηγορηθεί την τρομοκρατική πράξη τελείως ανίκανος για την εκτέλεση των του ή της εργασιών του, κατά την προηγούμενη παράγραφο.

3. Ευεργετήματα και ευνοϊκές διατάξεις, που προβλέπονται 1987/1990, εφαρμόζονται αναλόγως και για τη χήρα και τα φονευθέντος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε'

Ρύθμιση διαφόρων ασφαλιστικών θεμάτων

Άρθρο 20

Βιβλίο ημερήσιων δελτίων σε οικοδομικά και τεχνικά έργα

1. Καθιερώνεται η τήρηση βιβλίου ημερήσιων δελτίων απασχολούμενου προσωπικού, στο οποίο αναγράφονται οι απασχολούμενοι σε επιχειρήσεις και εργασίες οικοδομικών και τεχνικών έργων.

Δεν υποχρεούνται στην τήρηση του εν λόγω βιβλίου οι εργοδότες –ιδιοκτήτες, για μικροεπικευές των κατοικιών τους, όταν δεν απαιτείται άδεια οικοδομικών εργασιών και εφ' όσον δεν απασχολούν περισσότερους από δύο εργάζομενους.

2. Με κοινές αποφάσεις των Υπουργών Εργασίας και Γερεσίας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, που δημοσιεύονται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, μπορεί να καθιερώνεται η τήρηση του ανωτέρω βιβλίου και σε άλλες επικευαστικές επιχειρήσεις και εργασίες.

3. Με όμοιες αποφάσεις, που δημοσιεύονται επίσης στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, καθορίζεται ο τύπος του βιβλίου, τα στοιχεία που περιλαμβάνει, οι αρμόδιες υπηρεσίες για την έκδοση, χορήγηση και θεώρηση αυτού, οι ειδικότερες ρυθμίσεις για την περίπτωση απασχολούμενού με σύμβαση μισθώσεως έργου, καθώς και κάθε άλλη χρήσιμη λεπτομέρεια για την εφαρμογή του άρθρου αυτού.

4. Η καθιέρωση τηρήσεως βιβλίου ημερήσιων δελτίων αντικαθιστά τη θεώρηση και ανάρτηση πάντα προσωπικού, ωρών εργασίας και εβδομαδιαίας αναπαύσεως.

5. Υπόχρεος για την προμήθεια, θεώρηση και φύλαξη του βιβλίου αυτού, καθώς και για την υποβολή αντιγράφων των ημερήσιων δελτίων του στις αρμόδιες περιφερειακές υπηρεσίες του Ιδρύματος Κοινωνικών Ασφαλίσεων (Ι.Κ.Α.), μαζί με τις μισθολογικές καταστάσεις, είναι ο κύριος του έργου ή ο νόμιμα εξουσιοδοτημένος εκπρόσωπός του.

6. Υπόχρεος για την τήρηση του βιβλίου είναι:

α. Ο κύριος του έργου ή ο νόμιμα εξουσιοδοτημένος εκπρόσωπός του, που απασχολούν προσωπικό με σχέση εξαρτημένης εργασίας στην εκτέλεση, με αυτεπιστασία, οποιαδήποτε οικοδομικής έργασίας ή τεχνικού έργου,

β. Ο εργολάβος ή ο υπεργολάβος, που απασχολούν προσωπικό με σχέση εξηρητημένης εργασίας στην εκτέλεση οποιαδήποτε οικοδομικής εργασίας ή τεχνικού έργου,

γ. Ο εργολάβος και ο υπεργολάβος, κατά τα ανωτέρω, σε περίπτωση συντάρξεως αυτών.

7. Σε κάθε υπόχρεο, που από δόλο ή αμέλεια παραβαίνει τις διατάξεις αυτού του άρθρου, καθώς και των διοικητικών πράξεων, που εκδίδονται σε εφαρμογή του, επιβάλλονται οι ποινές του άρθρου 458 του Ποινικού Κώδικα, κατόπιν μηνυσεως των αρμόδιων οργάνων του Υπουργείου Εργασίας ή των αστυνομικών οργάνων.

Πέραν των ποινικών κυρώσεων επιβάλλεται στους παραβάτες πρόστιμο, το ίδιος του οποίου καθορίζεται για κάθε παράβαση, στο ποσό των 20–120 πημερομισθίων ανειδίκευτου εργάτη (εργατοτεχνήτη).

Το πρόστιμο επιβάλλεται με αιτιολογημένη πράξη του προϊσταμένου της περιφερειακής υπηρεσίας του Υπουργείου Εργασίας, μετά από τη διαπίστωση κάθε παράβασης από οποιοδήποτε όργανο ελέγχου ή μετά από γνώμη της μικτής επιτροπής ελέγχου, αν αυτή έχει επιληφθεί.

Η πράξη επιβολής πρόστιμου του προϊσταμένου της περιφερειακής υπηρεσίας κοινοποιείται με απόδειξη στον παραβάτη ο οποίος καταβάλλει το πρόστιμο που του επιβλήθηκε με κατάθεση του ποσού στο λογαριασμό του Ανώτατου Συμβουλίου Εργασίας (Α.Σ.Ε.), που τηρείται στην Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος.

Ο παραβάτης μπορεί μέσα σε προθεσμία είκοσι (20) ημερών από την κοινοποίηση να προσφύγει στα διοικητικά δικαστήρια, σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 4125/1960 (ΦΕΚ 202 Α').

Μετά την πάροδο της προθεσμίας για την άσκηση και κοινοποίηση της προσφυγής, τα σχετικά έγγραφα διαβιβάζονται στη δημόσια οικονομική υπηρεσία, μέχρι την κοινοποίηση της οριστικής απόφασης επί της προσφυγής, η οποία πλέον συνιστά και τον τίτλο βεβαίωσης της δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας.

Ο προσφέγων μέχρι την εκδίκαση της προσφυγής μπορεί να καταθέσει το ποσό του προστίμου, χωρίς επιβάρυνση, στο λογαριασμό του Α.Σ.Ε..

Με κοινές αποφάσεις των Υπουργών Οικονομικών και Εργασίας ρυθμί-

ζεται κάθε αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή των ανωτέρω διατάξεων.

8. Το προβλεπόμενο από την παρ. 7 πρόστιμο μπορεί να επιβληθεί και από τα αρμόδια όργανα ελέγχου του Ι.Κ.Α., εφ' όσον τούτο δεν έχει επιβληθεί κατά την προηγούμενη παράτραφο. Στην περίπτωση αυτήν τα πρόστιμα βεβαιώνονται σύμφωνα με τις διατάξεις του Ι.Κ.Α. στα ταμεία εισπρακής εσόδων Ι.Κ.Α. και στις ταμειακές υπηρεσίες και εισπράττονται σύμφωνα με τις διατάξεις του Κ.Ε.Δ.Ε. και κατατίθενται στο λογαριασμό του Α.Σ.Ε..

Η πράξη επιβολής προστίμου από τα αρμόδια όργανα του Ι.Κ.Α., προβιβάλλεται ενώπιον της Τ.Δ.Ε. σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 120 του Κ.Α. Ι.Κ.Α..

Για την κάλυψη των δαπανών διοίκησης του Ι.Κ.Α. από τη βεβαίωση και εισπράξη των παραπάνω προστίμου, παρακρατείται από το εισπραττόμενο ποσό, ποσοστό ίσο με το προβλεπόμενο από το άρθρο 7 του ν. 4321/1963 ανώτατο ποσό, που ισχύει κάθε φορά για την εισπράξη του δωροσήμου.

Με απόφαση του Υπουργού Γερεσίας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων καθορίζεται μέσα στα πλαίσια της προηγούμενης παρατράφου συγχριμένο ύψος προστίμου για κάθε παράβαση. Ειδικά προκειμένου περί μη αναγραφής στο βιβλίο απασχολούμενου αλλοδαπού ή συνταξιούχου γήρατος και αναπτηρίας Ι.Κ.Α. το πρόστιμο καθορίζεται αυξημένο μέχρι 50% εκείνου, που θα καθορίστει για τη μη αναγραφή ημεδαπού ή συνταξιούχου.

9. Από της ισχύος του παρόντος καταργούνται:

α) Το άρθρο 33 του ν. 1836/1989 «Πρώθηση της απασχόλησης και της επαγγελματικής κατάρτισης και άλλες διατάξεις».

β) Το άρθρο 23 του ν. 1902/1990 «Ρύθμιση συνταξιοδοτικών και άλλων συναφών θεμάτων».

γ) Η αριθ. 1801/1989 απόφαση του Υπουργού Εργασίας «Υποχρέωση τήρησης βιβλίου ημερήσιων δελτίων απασχολούμενου προσωπικού στην εκτέλεση συνταξιοδοτημένων οικοδομικών και τεχνικών έργων».

Άρθρο 21

Ρύθμιση ασφαλιστικών θεμάτων διαφόρων ταμείων

1. Η καταβολή ασφαλιστικών εισφορών προς το Ταμείο Νομικών, από την έναρξη της ισχύος του νόμου αυτού και στο εξής, από οποιοδήποτε πρόσωπο ασκεί εργασίες, για τις οποίες είναι δυνατή η ασφάλιση στο Ταμείο, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 7. του ν.δ. 4114/1960 (ΦΕΚ 164 Α'), όπως έχουν τροποποιηθεί και ισχύουν φορά, δεν δημιουργεί δικαιωματικές παροχές, αν για το χρονικό διάστημα για το οποίο καταβάλλονται οι εισφορές δεν υπάρχουν άλλες οι νόμιμες προϋποθέσεις για την υπαγωγή του στην ασφάλιση του Ταμείου.

Ο έλεγχος των νόμιμων αυτών προϋποθέσεων γίνεται με την υποβολή στο Ταμείο Νομικών των δικαιολογητικών, που προβλέπονται από τις διατάξεις των άρθρων 1 και 8 του β.δ/τος 661/1961 (ΦΕΚ 157 Α').

2. Α. Στο τέλος της παραγράφου 1 του άρθρου 12 του ν.δ. 3894/1958 (ΦΕΚ 192 Α') προστίθεται διάταξη, ως εξής:

«Ως μόνιμοι υπάλληλοι των δήμων θεωρούνται οι τακτικοί υπάλληλοι αυτών από τους διορισμούς τους».

β. Στο τέλος της παραγράφου 2 του άρθρου 19 του α.ν. 796/1948 προστίθεται διάταξη, ως εξής:

«Ως μόνιμοι υπάλληλοι των παραπάνω υπηρεσιών θεωρούνται οι τακτικοί υπάλληλοι αυτών από τους διορισμούς τους».

3. Το εδάφιο δ' της παραγράφου 9 του άρθρου 15 του ν. 1759/1988 (ΦΕΚ 50 Α') τροποποιείται, ως ακολούθως:

«δ. Για τον υπολογισμό του ποσού της σύνταξης, ο χρόνος, που διανύθηκε στην ασφάλιση του ποσού προϊσταμένου κλάδου και του Ταμείου Ασφαλίσεως Επιχειρηματιών Κινηματογράφου (Τ.Α.Ε.Κ.), για τον οποίο έχουν καταβληθεί εισφορές, θεωρείται ότι διανύθηκε στην ασφάλιση του Ταμείου Ασφαλίσεως Εμπόρων (Τ.Α.Ε.) και στην αντίστοιχη ασφαλιστική κατηγορία, στην οποία προσέγγιζαν οι καταβληθείσεις στο Τ.Α.Ε.Κ. ή τον κλάδο του Ι.Κ.Α., ασφαλιστικές εισφορές.

Ο χρόνος, που διανύθηκε στην ασφάλιση του καταργούμενου κλάδου και του Τ.Α.Ε.Κ., για τον οποίο δεν έχουν καταβληθεί οι ασφαλιστικές εισφορές, θεωρείται ότι διανύθηκε στην ασφάλιση του Τ.Α.Ε. και στην Β' ασφαλιστική κατηγορία.

Οι εισφορές αυτές αναζητούνται, σύμφωνα με τις διατάξεις της νομοθεσίας του Τ.Α.Ε., όπως αυτές ισχύουν κάθε φορά».

4. Στο τέλος του άρθρου 15 του ν. 1759/1988 προστίθεται παράγραφος 13, ως εξής:

«13. α. Οι επιχειρηματικές κινηματογράφου οι οποίοι ήταν παράλληλα ασφαλισμένοι στο Ταμείο Ασφαλίσεως Εμπόρων από ασκηση εμπορικού επαγγέλματος, καθώς και στο Τ.Α.Ε.Κ. ή τον Κλάδο Αυτοτελώς Απασχολουμένων Ελευθέρων και στην Επαγγελματιών του Ι.Κ.Α., εφ' όσον θεμελιώνουν αυτού το ξιοδοτικό δικαιώματα με βάση το χρόνο

ασφάλισης αρμοδιότητας Υπουργείου Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, σεισμόπληκτων περιοχών Μεσσηνίας, Ηλείας και Ζακύνθου», που έχει ως εξής:

**«ΑΠΟΦΑΣΗ
Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΥΓΕΙΑΣ, ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝ. ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ**

Έχοντας υπόψη:

1. Την δημιουργηθείσα κατάσταση από τους σεισμούς που έπληξαν την ευρύτερη περιοχή της Καλαμάτας τον Σεπτέμβριο του 1986 και των Νομών Ηλείας και Ζακύνθου του έτους 1988.

2. Την άμεση ανάγκη υποβοήθησης της προσπάθειας αποκατάστασης της ομαλής οικονομικής ζωής και δραστηριοποίησης της οικονομίας στις πιο πάνω περιοχές.

3. Τις Β7/οικ.2994/3-12-86 και Β/7/οικ.429/19-2-87 αποφάσεις του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

4. Τα αιτήματα των παραγωγικών τάξεων της Καλαμάτας και των πληγεισών περιοχών των νομών Ηλείας και Ζακύνθου.

αποφασίζουμε:

1. Οι καθυστερούμενες ασφαλιστικές εισφορές περιόδου μέχρι 31-12-1989 συμπεριλαμβανόμενών και των εισφορών του δώρου Χριστουγέννων 1989, προς οργανισμούς κοινωνικής ασφάλισης αρμοδιότητας Υπουργείου Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων και το ΤΑΔΚΥ εξοφλούνται σε 60 μηνιαίες άτοκες ισόποσες δόσεις χωρίς πρόσθετα τέλη ή άλλες προσαυξήσεις που το ποσό της καθεμίας δεν μπορεί να είναι μικρότερο των 5.000 δραχμών.

Η αιτηση για τον διακανονισμό πρέπει να υποβληθεί μέχρι την 10-2-1990.

Η πρώτη δόση πρέπει να πληρωθεί μέχρι 28-2-1990.

2. Κεφαλαιοποιούνται όλες οι υπόλοιπες ανεξόφλητες δόσεις και υπάγονται στη νέα ρύθμιση των οποίων η καταβολή αρχίζει επίσης από 28-2-1990.

3. Η μη εμπρόθεσμη καταβολή των διακανονιζόμενων μέχρι τριών κατά ανώτατο όριο δόσεων, συνεπάγεται απώλεια του παρεχομένου, με την παρούσα απόφαση, ευρεγτήματος, καθίσταται δε εξ ολοκλήρου απαιτήτο το σύνολο της υπόλοιπης οφελής μετά των αναλογούντων σε αυτή προσθέτων τελών, τόκων και των λοιπών προσαυξήσεων, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις.

4. Στην ανωτέρω ρύθμιση υπάγονται όλες οι επιχειρήσεις που έχουν επαγγελματική εγκατάσταση στις σεισμόπληκτες περιοχές των νομών Μεσσηνίας (από τους σεισμούς του Σεπτεμβρίου 1986), Ηλείας και Ζακύνθου (από τους σεισμούς του 1988) καθώς και οι λοιποί εργοδότες ή ασφαλισμένοι που κατοικούν στις περιοχές αυτές.

5. Η παρούσα απόφαση να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και να χυρωθεί με νόμο.

**Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΕΒΕΡΤ»**

4. Κυρώνται και έχει ισχύ νόμου από τότε που εκδόθηκε η Φ11/οικ.401/15-2-1991 υπουργική απόφαση «Αναστολή καταβολής τρεχουσών εισφορών ξενοδοχειακών επιχειρήσεων προς τους ασφαλιστικούς οργανισμούς Ι.Κ.Α. και Τ.Α.Ξ.Υ.» που έχει ως εξής:

**«ΑΠΟΦΑΣΗ
ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ
ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ
ΥΓΕΙΑΣ, ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝ. ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ**

Έχοντας υπόψη:

1. Τα οικονομικά προβλήματα των ξενοδοχειακών επιχειρήσεων εξαιτίας του πολέμου στον Περσικό Κόλπο.

2. Υπόμνημα του ξενοδοχειακού επιμελητηρίου Ελλάδος.

Αποφασίζουμε:

1. Η καταβολή εισφορών των μηνών Δεκεμβρίου 1990 και Δώρου Χριστουγέννων καθώς και των μηνών Ιανουαρίου, Φεβρουαρίου, Μαρτίου 1991 ξενοδοχειακών επιχειρήσεων συνεχούς λειτουργίας προς Ι.Κ.Α., Ι.Κ.Α.-Τ.Ε.Α.Μ. και Τ.Α.Ξ.Υ. αναστέλλεται μέχρι 30-4-1991.

Οι παραπάνω οφειλέτες κεφαλοποιούνται χωρίς πρόσθετα τέλη και λοιπές επιβαρύνσεις και εξοφλούνται σε πέντε (5) μηνιαίες ίσες δόσεις της πρώτης καταβλητέας μέχρι 31-5-91.

2. Προϋπόθεση υπαγωγής στη ρύθμιση της απόφασης αυτής είναι να μην οφειλούνται εισφορές μέχρι 30-11-90 ούτε να έχει γίνει υπαγωγή των εν λόγω επιχειρήσεων στις ρυθμίσεις των Φ11/οικ.792/6-3-89 και Φ14/οικ.3081/11-1-91 αποφάσεων ή στη ρύθμιση του άρθρου 112 του Κανονισμού Ασφαλίσης του Ι.Κ.Α..

3. Οι καταλαμβανόμενες από την απόφαση αυτή επιχειρήσεις και διάστημα αναστολής και καταβολής των εισφορών και δόσεων λαμβανούνται από το Ι.Κ.Α. πιστοποιητικό των άρθρων 2 και 4 του ν. 1239/8/2.

4. Οι καταβαλλόμενες από τον εργοδότη εισφορές για την περίοδο στολής πιστώνονται στην περίοδο που αφορούν κατά παρέκκλιση το θρού 21 παρ.4 του ν.1902/90.

5. Τα εκ της ασφάλισης δικαιώματα των εργαζομένων την περίοδο στολής δεν επηρεάζονται από την μη καταβολή των εισφορών εκ με των εργοδοτών.

Η απόφαση αυτή να χυρωθεί με νόμο.

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

**ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ
ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
Ε. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ**

ΥΓΕΙΑΣ, ΠΡΟΝΟΙΑΣ
ΚΑΙ ΚΟΙΝ. ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ
Μ. ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ»

5. Κυρώνται και έχει ισχύ νόμου από τότε που εκδόθηκε η Φ11/2-12-90 υπουργική απόφαση «Όριο ασφαλιστικής ενημερότητας» έχει ως εξής:

«ΑΠΟΦΑΣΗ

**Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΥΓΕΙΑΣ, ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ**

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις των άρθρων 2 και 4 του ν.1239/1982 «Διακανονιζόμενες εφορίσεις οφειλώντων από τον καθυστερούμενο ασφαλιστικές εισφορές προ γανισμούς Κοινωνικής Ασφαλίσεως, αρμοδιότητας του Υπουργείου Κυκών Υπηρεσιών» (ΦΕΚ 35/A/82).

2. Την κοινή Απόφαση 25202/305/9-3-88 των Υφυπουργών Νομικών και Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων (ΦΕΚ 15 18-3-88).

3. Το Ε57/5/1-11-90 έγγραφο του Ι.Κ.Α.

αποφασίζουμε:

1. Καθορίζουμε ως όριο για την εφαρμογή της διατάξεως του άρθρου ν.1239/1982 το ποσό των διακοσίων χιλιάδων δρχ. (200.000) από το οποίο οι επιχειρήσεις που έχουν εκκαθαρισμένες απαιτήσεις κατά Δημοσίου, υποχρεούνται να προσκομίζουν κατά την εισπράξη των αποσεων αυτών βεβαίωση από την οποία να αποδεικνύεται ότι δεν οφειλούνται ασφαλιστικές εισφορές στο Ι.Κ.Α..

2. Οι βεβαίωσεις που χορηγούνται σε εφαρμογή των άρθρων 2 και ν. 1239/82 ισχύουν για 2 μήνες από την έκδοσή τους. Έξαιρούνται βασιώσεις που χορηγούνται στους αναδόχους δημησίων έργων για εξόδου λογαριασμών κατ' εφαρμογή των διατάξεων των άρθρων 2 και 6 -1239/1982, οι οποίες ισχύουν μέχρι την εξόφληση του λογαριασμού του οποίο χορηγούνται.

Η απόφαση αυτή θα χυρωθεί με νόμο.

**Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ
Μ. ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ»**

6. Κυρώνται και έχει ισχύ νόμου από τότε που εκδόθηκε η Φ1281/14-7-88 υπουργική απόφαση «Αύξηση εισφορών και συντήτος Ταμείου Ασφαλίσεως Εμπόρων», που έχει ως εξής:

ΑΠΟΦΑΣΗ

**Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΥΓΕΙΑΣ, ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝ.ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ**

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις των άρθρων 23, 24 και 27 του ν.1558/85 (ΦΕΚ 26-7-85 τ.Α.) «Κυβέρνηση και Κυβερνητικά Όργανα» και το άρθρο ΙΙ.Δ/τος 437/85 (ΦΕΚ 157/85 τ.Α.) «Καθορισμός και ανακατανομή αρμοδιοτήτων των Υπουργείων».

2. Την 471/1988 απόφαση του Πρωθυπουργού και του Υπουργείου Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων (ΦΕΚ 463/7-1988) «Ανάθεση αρμοδιοτήτων στους Υφυπουργούς Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων» και το Π.Δ. 105/88 (ΦΕΚ 46/15-3-1988), «νιμός της Γενικής Γραμματείας Κοινωνικών Ασφαλίσεων Υπουργείου Υπηρεσιών».

3. Τις διατάξεις του άρθρου 7 του ν. 1275/82 (ΦΕΚ 100/1988) «Αύξηση των συντάξεων Τ.Ε.Β.Ε., Τ.Α.Ε., Τ.Σ.Α. και Ταμείου Επιχειρήσεων Κινηματογράφου καθώς και τις διατάξεις του άρθρου 4.1469/84 (ΦΕΚ 111/84 τ.Α.).

4. Τις 434-435/6-6-88 αποφάσεις του Διοικητικού Συμβουλίου Τ.Α.Ε..

5. Το Α 13628/Δ.750/1-7-1988 έγγραφο του Υπουργείου Επικονιμίας, αποφασίζουμε:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΣΤ'

Κύρωση υπουργικών αποφάσεων

Άρθρο 23

Κύρωση αποφάσεων

1. Κυρώνεται και έχει ισχύ νόμου από τότε που εκδόθηκε η Φ14/οικ. 3081/11-1-1991 υπουργική απόφαση «Διακανονισμός εξόφλησης οφελών από καθυστερούμενες εισφορές προς οργανισμούς κοινωνικής ασφαλίσης αρμοδιότητας Υπουργείου Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων», που έχει ως εξής:

Α Π Ο Φ Α Σ Η

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ
ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΥΓΕΙΑΣ,
ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝ. ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Την ανάγκη τόνωσης του ρυθμού της παραγωγικής δραστηριότητας της οικονομίας της Χώρας.

2. Την ανάγκη υποβοήθησης των Οργανισμών Κοινωνικής Ασφαλίσης στην είσπραξη των εσδόων τους από καθυστερούμενες εισφορές.

3. Την αρ. Φ11/οικ. 792/6-3-1989 απόφαση των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας, Δικαιοσύνης και Υγείας, Πρόνοιας και Κοιν. Ασφαλίσεων που χρωθήκε με το ν. 1858/1989 (ΦΕΚ 148 Α').

Άρθρο 1

1. Οι καθυστερούμενες ασφαλιστικές εισφορές περιόδου μέχρι 30-11-90 προς Οργανισμούς κοινωνικής ασφάλισης αρμοδιότητας Υπουργείου Υγείας, Πρόνοιας και Κοιν. Ασφαλίσεων χεφαλαιοποιούμενες την ημερομηνία υποβολής της αίτησης μαζί με τα αυτοτελή πρόσθετα τέλη, τόκους και λοιπές προσαυξήσεις και επιβαρύνσεις, δικαστικά έξοδα, έξοδα εκτέλεσης κ.λπ. διακανονίζονται και εξοφλούνται ως εξής:

α) το 5% της χεφαλαιοποιημένης συνολικής οφελής προκαταβάλλεται.

β) Το υπόλοιπο ποσό καταβάλλεται σε 28 μηνιαίες ισόποσες δόσεις που το ποσό της κάθε μιας δεν μπορεί να είναι μικρότερο των 10.000 δρχ.

γ) Η αίτηση για τον διακανονισμό πρέπει να υποβληθεί μέχρι την 31/1/1991.

δ) Η προκαταβολή ως και η καταβολή της πρώτης δόσης πρέπει να πληρωθούν μέχρι την 28/2/1991.

2. Προϋπόθεση υπαγωγής στο διακανονισμό αλλά και συνέχισης καταβολής των δόσεων είναι η μη υπάρξη οφελής από τρέχουσες απαιτήσεις εισφορές.

3. Η μη εμπρόθεσμη καταβολή τριών συνεχών δόσεων συνεπάγεται την αμετάκλητη απώλεια του παρεχόμενου με την απόφαση αυτή ευεργετήματος της τηματικής εξόφλησης των οφελούμενων εισφορών και καθιστά άμεσα απαιτητό το σύνολο του οφελούμενου ποσού από κύρια εισφορά με τα αναλογούντα σε αυτή την ημέρα εξόφλησης πρόσθετα τέλη, επιβαρύνσεις, προσαυξήσεις, αυτοτελή πρόσθετα τέλη κ.λπ..

4. Στο διακανονισμό αυτό υπάγονται, οι εισφορές ασφαλισμένου και εργοδότη οι εισφορές υπέρ ΕΛΔΕΟ-Ι.Κ.Α. καθώς και οι εισφορές αυτοτελώς εργαζομένων επιστημόνων, εμπόρων, επαγγελματιών βιοτεχνών για υποχρεωτική ασφάλιση στους Οργανισμούς κοινωνικής ασφάλισης, κυρίας και επικουρικής ασφάλισης, αρωγής, ασθένειας, πρόνοιας αρμοδιότητας Υπουργείου Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, εξαιρουμένων των εισφορών από προαιρετική ασφάλιση.

5. Οι παραπάνω διατάξεις εφαρμόζονται και για τις καθυστερούμενες εισφορές προς τους Οργανισμούς Κοινωνικής Πολιτικής των οποίων οι εισφορές εισπράττονται από το Ι.Κ.Α. μαζί με τις δικές του.

Άρθρο 2

Οι επιχειρήσεις που οφείλουν στο Ι.Κ.Α. και έχουν υπαχθεί στη ρύθμιση που προβλέπει η απόφαση αυτή ή στη ρύθμιση που προβλέπεται από την αρ. Φ11/οικ. 792/6-3-1989 υπουργική απόφαση και έχουν καταβάλει τις ληξιπρόθεσμες δόσεις και τις τρέχουσες απαιτήσεις εισφορές εισπράττουν τις εκκαθαρισμένες απαιτήσεις τους από το Δημόσιο, συμπεριλαμβανομένων και των εξαγωγικών επιτοκίων επιδοτήσεων, επιχορηγήσεων κ.λπ..

Συμφέρονται όμως υποχρεωτικά με τις οφελούμενες ασφαλιστικές εισφορές οι εκκαθαρισμένες απαιτήσεις από το Δημόσιο των αναδόχων οικοδομικοτεχνικών έργων του Δημοσίου, οι προερχόμενες από εξόφληση τελικού λογαριασμού, έστω και αν αυτοί είναι ενήμεροι με την παρούσα απόφαση.

Άρθρο 3

Για όσο διάστημα οι εργοδότες τηρούν τους όρους του διακανονισμού αναστέλλεται η διαδικασία λήψης αναγκαστικών μέτρων. Κατ' εξαίρεση συμμόρφωση με τους όρους του διακανονισμού δεν συνεπάγεται την άτακτησή των κατασχέσεων και υποθηκών που έχουν επιβληθεί.

Οι κατατεθείσεις εγγυητικές επιστολές για ρύθμιση της οφελής επισφονται.

Διατηρούνται δε οι καταθείσεις για άλλους λόγους ή αντικαθίστανται νέες, που θα καλύπτουν τις δόσεις της παρούσας ρύθμισης.

Οι παραπάνω αναστολές παύουν εφ' όσον ο υπόχρεος δεν καταβάται τρεις συνεχείς δόσεις.

Άρθρο 4

Το Ι.Κ.Α. και οι άλλοι ασφαλιστικοί οργανισμοί κύριας ασφάλισης οθωτών χορηγούν βεβαίωση ενημερότητας για τη δανειοδότηση-χρηματοδότηση επιχειρήσεων από τράπεζες ή οποιοδήποτε άλλο πιστωτικό ίδρυμα εφ' όσον η επιχειρηση έχει υπαχθεί στο διακανονισμό και τηρεί τους όρους της ρύθμισης.

Άρθρο 5

Όπου από τις κείμενες διατάξεις απαιτείται ως προϋπόθεση για την ανομή σύνταξης από οργανισμούς κοινωνικής ασφάλισης η προηγούμενη φληση των καθυστερούμενων οφελών, λογίζεται ότι υπάρχει η προηγούμενη φληση στην περίπτωση υπαγωγής στο διακανονισμό της απόφασης.

Η μη εμπρόθεσμη καταβολή τριών συνεχών δόσεων συνεπάγεται αναστολή της καταβολής της σύνταξης μέχρι και το μήνα κατά τον οποίο εξόφληθει ολόκληρο το ποσό των δόσεων που υπολείπεται, προσαυξημένη με τα αναλογούντα σ' αυτές πρόσθετα τέλη.

Άρθρο 6

1. Επιχειρήσεις που έχουν υπαχθεί στην αρ. Φ11/οικ. 792/6-3-1989 υπουργική απόφαση και έχουν απωλέσει το δικαίωμα της ρύθμισης μπροστά στο επανακτήσουν, εφ' όσον μέχρι την 28/2/1991 εξορθλήσουν όλες ληξιπρόθεσμες δόσεις και απαιτητές τρέχουσες εισφορές. Επίσης μπορεί να υπαχθούν στη ρύθμιση της απόφασης αυτής.

2. Σε περίπτωση που βεβαιωθούν εισφορές (τρέχουσες) μετά τη ρύθμιση έγινε με την αρ. Φ11/οικ. 792/6-3-1989 υπουργική απόφαση αυτή που γίνεται με την παρούσα απόφαση, δύναται ο εργοδότης να χαράξει απώλειας και να πιστωθούν στο χρόνο που αντιστοιχούν κατά παρέκκλιση του άρθρου 21 παρ. 4 του ν. 1902/1990 εφ' όσον δι' αυτού του τρόπου νεχίζεται η ρύθμιση.

Η απόφαση αυτή θα χυρωθεί με το νόμο.

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΥΓΕΙΑΣ, ΠΡΟΝΟΙΑΣ
ΚΑΙ ΚΟΙΝ. ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ
Μ. ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ

Ο ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΕΘΝ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
Ε. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ

2. Κυρώνεται και έχει ισχύ νόμου από τότε που εκδόθηκε, η Φ14/243/28-1-1991 υπουργική απόφαση «Συμπλήρωση της Φ14/3081/11-1-1991 υπουργικής απόφασης», που έχει ως εξής:

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΥΓΕΙΑΣ, ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ.

Έχοντας υπόψη:

1. Την αρ. Φ14/3081/11-1-91 Κοινή Απόφαση των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας και Υγείας, Πρόνοιας και Κοιν. Ασφαλίσεων.

2. Αιτήματα παραγωγικών τάξεων της Χώρας.

αποφασίζουμε:

Τροποποιούμε και συμπληρώνουμε την αρ. Φ14/οικ. 3081/11-1-1991 απόφαση των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας, Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων ως εξής:

1. Η αίτηση για τον διακανονισμό πρέπει να υποβληθεί μέχρι 28-2-91.

2. Η προκαταβολή και η καταβολή της πρώτης δόσης πρέπει να πληρωθεί μέχρι 31-3-91.

3. Η ρύθμιση του άρθρου 5 που αφορά την απονομή σύνταξης ισχύει για την απονομή παροχών ασθένειας.

Η απόφαση αυτή:

ωθεί με νόμο.

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΙΩΤΤΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ

νόμου από τότε που εκδόθηκε η Φ11/23/724 Α', «Διακανονισμός εξόφλησης εισφορές προς οργανισμούς κοινωνι-

A. 1. Η ατομική μηνιαία εισφορά κάθε ασφαλισμένου για τον κλάδο Σύνταξης, που προβλέπεται από την παρ. 3 του άρθρου 61 και από την παρ. 5 του άρθρου 110 του Π.Δ. 668/81, αυξάνεται, από 1-7-1988, κατά ποσοστό 17% και ορίζεται κατά ασφαλιστική κατηγορία, στρογγυλοποιημένη σε εκατοντάδα δραχμών, ως ακολούθως:

α) Α	Ασφαλιστική κατηγορία δρχ.	3.200
β) Β	»	4.600
γ) Γ	»	6.100
δ) Δ	»	7.600
ε) Ε	»	9.300
στ) ΣΤ	»	12.800
ζ) Ζ	»	14.400

2. Η ενιαία μηνιαία εισφορά και για τους δύο κλάδους Ασφάλισης και για κάθε ασφαλιστική κατηγορία ορίζεται, από 1-7-1988, ως ακολούθως:

α) Γ	Ασφαλιστική κατηγορία δρχ.	6.800
β) Δ	»	8.300
γ) Ε	»	10.000
δ) ΣΤ	»	13.500
ε) Ζ	»	15.100

3. Η συμπληρωματική εισφορά που προβλέπεται από την παρ. 9 του άρθρου 110 του Π.Δ. 668/81, αυξάνεται από 1-7-1988 κατά 17% και ορίζεται κατά ασφαλιστική κατηγορία, ως ακολούθως:

α) Α	Ασφαλιστική κατηγορία δρχ.	14.800
β) Β	»	21.900
γ) Γ	»	29.300
δ) Δ	»	34.900
ε) Ε	»	40.200

B. Αυξάνονται από 1-7-1988 οι συντάξεις, πλην των κατωτάτων ορίων αυτών, που καταβάλλει το ΤΑΕ κατά ποσοστό 12% και ορίζεται η νέα κλίμακα συντάξεων, με μικρή στρογγυλοποίηση σε εκατοντάδα δραχμών, λόγω αναπτηρίας ή γήρατος για 35ετή συντάξιμο χρόνο ασφάλισης που διανύθηκε εξ ολοκλήρου σε μία από τις ασφαλιστικές κατηγορίες ως ακολούθως:

α) Α	Ασφαλιστική κατηγορία δρχ.	29.100
β) Β	»	39.200
γ) Γ	»	49.100
δ) Δ	»	58.900
ε) Ε	»	68.500
στ) ΣΤ	»	77.800
ζ) Ζ	»	87.000

Από 1-7-1988 καθορίζονται τα κατώτατα όρια λόγω αναπτηρίας ή γήρατος μαζί με όλα τα επιδόματα, μη περιλαμβανομένης και της προσαύξησης για απόλυτη αναπτηρία σε τριάντα πέντε χιλιάδες δρχ. (35.000) το μήνα και τριάντα μία χιλιάδες εξακόσιες δρχ. (31.600) το μήνα τα λόγω θυνάτου.

Η απόφαση αυτή θα χυρωθεί με νόμο.

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ
N. ΡΙΖΟΓΙΑΝΝΗΣ

7. Οι εισφορές και οι συντάξεις του Ταμείου Ασφαλίσεως Εμπόρων που καθορίζονται με τις διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου, αυξάνονται σύμφωνα με τις διατάξεις της νομοθεσίας του Ταμείου, όπως αυτές ισχύουν κάθε φορά.

8. Κυρώνεται και έχει ισχύ νόμου από τότε που εκδόθηκε η Φ.36/797/3-5-1989 υπουργική απόφαση «Αύξηση εισφορών και συντάξεων του Ταμείου Ασφαλίσεως Εμπόρων», που έχει ως εξής:

ΑΙΠΟΦΑΣΗ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΥΓΕΙΑΣ, ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝ. ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις των άρθρων 23, 24 και 27 του ν. 1558/85 (ΦΕΚ 137/26-7-85 τ.Α.) «Κυβερνητική Κυβερνητικά Όργανα» και το άρθρο 5 του Π.Δ/τος 437/85 (ΦΕΚ 157/85 τ.Α.) «Καθορισμός και ανακατανομή των αρμοδιοτήτων των Υπουργείων».

2. Τις διατάξεις του Π.Δ/τος 105/88 (ΦΕΚ 46/15-3-1988, τ.Α) «Οργανισμός της Γενικής Γραμματείας Κοινωνικών Ασφαλίσεων Υπουργείου Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων» και την 904/30-11-88 απόφαση του Πρωθυπουργού και του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων «Γενικές και ειδικές αρμοδιότητες Υπουργίας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων» (ΦΕΚ 863/30-11-88 τ.Β).

3. Τις 239 και 240/24-4-89 αποφάσεις του Διοικητικού Συμβουλίου του ΤΑΕ.

αποφασίζουμε:

A. 1. Η ατομική μηνιαία εισφορά κάθε ασφαλισμένου για τον κλάδο Σύνταξης που προβλέπεται από την παρ. 3 του άρθρου 61 και από την παρ. 5 του άρθρου 110 του Π.Δ. 668/81, αυξάνεται, από 1-5-1989 κατά ποσοστό 20% και ορίζεται κατά ασφαλιστική κατηγορία στρογγυλοποιημένη εκατοντάδα δραχμών, ως ακολούθως:

α) Α	Ασφαλιστική κατηγορία δρχ.	3.800
β) Β	»	5.500
γ) Γ	»	7.300
δ) Δ	»	9.100
ε) Ε	»	11.200
στ) ΣΤ	»	15.400
ζ) Ζ	»	17.300

2. Η ενιαία μηνιαία εισφορά και για τους δύο κλάδους Ασφάλισης και για κάθε ασφαλιστική κατηγορία ορίζεται, από 1-5-1989, ως ακολούθως

α) Γ	Ασφαλιστική κατηγορία δρχ.	8.000
β) Δ	»	9.800
γ) Ε	»	11.900
δ) ΣΤ	»	16.100
ε) Ζ	»	18.000

3. Η συμπληρωματική εισφορά που προβλέπεται από την παρ.

θρου 110 του Π.Δ. 668/81, αυξάνεται από 1-5-1989, κατά 20% > ορίζεται κατά ασφαλιστική κατηγορία, ως ακολούθως:

α) Α	ασφαλιστική κατηγορία δρχ.	17.800
β) Β	»	26.300
γ) Γ	»	35.200
δ) Δ	»	41.900
ε) Ε	»	48.200

1. Αυξάνονται από 1-5-1989 οι συντάξεις, πλην των κατωτάτων ορίων αυτών, που καταβάλλει το ΤΑΕ κατά ποσοστό 17% και ορίζεται νέα κλίμακα συντάξεων με στρογγυλοποίηση σε εκατοντάδα δραχμών λόγω αναπτηρίας ή γήρατος για 35ετή συντάξιμο χρόνο ασφάλισης που διανύθηκε εξ ολοκλήρου σε μία από τις ασφαλιστικές κατηγορίες ως ακολούθως:

α) Α	ασφαλιστική κατηγορία δρχ.	34.000
β) Β	»	45.900
γ) Γ	»	57.400
δ) Δ	»	68.900
ε) Ε	»	80.100
στ) ΣΤ	»	91.000
ζ) Ζ	»	101.800

2. Από 1-5-1989 καθορίζονται τα κατώτατα όρια λόγω αιγαίνησης μαζί με όλα τα επιδόματα, μη περιλαμβανομένης και της ξηροτης για απόλυτη αναπτηρία, σε σαράντα τρεις χιλιάδες δρχ. (43.000) το μήνα και τριάντα μία χιλιάδες εκτακόσιες δρχ. (38.800) το μήνα, λόγω θυνάτου.

Η απόφαση αυτή, θα χυρωθεί με νόμο.

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ
N. ΡΙΖΟΓΙΑΝΝΗΣ

9. Οι εισφορές και οι συντάξεις του Ταμείου Ασφαλίσεως Εμπόρων που καθορίζονται με τις διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου, αυξάνονται σύμφωνα με τις διατάξεις της νομοθεσίας του Ταμείου, όπως αυτές ισχύουν κάθε φορά.

10. Κυρώνεται και έχει ισχύ νόμου από τότε που εκδόθηκε η 36/49/10-5-89 (ΦΕΚ 350/Β/11-5-1989) υπουργική απόφαση «Χορήγηση εξωνοσοκομειακής περιθαλφής στους ασφαλισμένους του Τ.Α.Ε.», που έχει ως εξής:

**Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΥΓΕΙΑΣ, ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝ.ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ**

Έχοντας υπόψη:

α) Τις διατάξεις του ν. 403/1976 (ΦΕΚ 204/A/76) «περί Ταμείου Ασφαλίσεων Εμπόρων».

β) Την Κοινή απόφαση Πρωθυπουργού και Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων αρ. 904/30-11-88 (ΦΕΚ 863/I 30-11-88).

γ) Την ανάγκη αναβάθμισης της παρεχόμενης από το ΤΑΕ υγειονομικής περιθαλφής στους ασφαλισμένους του.

αποφασίζουμε:

1. Το Ταμείο Ασφαλίσεων Εμπόρων χορηγεί πέραν της Υγειονομικής

2. Η απόφαση αυτή θα κυρωθεί με νόμο.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ
Γ. ΜΕΡΙΚΑΣ»

18. Κυρώνεται και έχει ισχύ νόμου από τότε που εκδόθηκε η Φ42/202/9-1-89 απόφαση του Γραμματέα Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων «Άύξηση συντάξιοδοτικών εισφορών Τ.Σ.Α.Υ.», της οποίας το κείμενο έχει ως εξής:

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΥΓΕΙΑΣ, ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝ. ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις του εδαφίου γ' της παραγράφου 4 του άρθρου 6 του Ν.Δ. 3348/1955, όπως αυτές ισχύουν μετά την αντικατάστασή τους με το άρθρο 4 του ν. 982/79 «Περί τροποποίησεως και συμπληρώσεως της περι Τ.Σ.Α.Υ. νομοθεσίας και ετέρων τινών διατάξεων», καθώς και του εδαφίου ε' της παραγράφου 8 του άρθρου 7 του ν. 982/79.

2. Τις διατάξεις των άρθρων 23, 24 και 27 του ν. 1558/85 «Κυβέρνηση και Κυβερνητικά Όργανα (ΦΕΚ 137 τ. Α), καθώς και τις διατάξεις του Π.Δ. 437/1985 (ΦΕΚ 157 Α).

3. Την αριθμ. 904/30-11-88 απόφαση του Πρωθυπουργού και του Γραμματέα Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων «Ανάθεση αρμοδιοτήτων στους Υφυπουργούς Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων» (ΦΕΚ 863/30-11-88 τ. Β).

4. Τις διατάξεις του Π.Δ. 105/1988 «Οργανισμός της Γενικής Γραμματείας Κοινωνικών Ασφαλίσεων Υπουργείου Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων (ΦΕΚ 46/1988 τ. Α).

5. Τις αριθμ. 775/22-11-88 και 868/27-12-88 αποφάσεις του Δ.Σ. του Τ.Σ.Α.Υ., που διατυπώθηκαν κατά την 47η και 53η συνεδρίασή του.

αποφασίζουμε:

α. Το ποσό της μηνιαίας εισφοράς των ασφαλισμένων στο Τ.Σ.Α.Υ. υγειονομικών, που υπολογίζεται σύμφωνα με τις περιπτώσεις α' και γ' της Φ 42/οικ. 1868/26-7-83 απόφασης του Γραμματέα Κοινωνικών Ασφαλίσεων (ΦΕΚ 469 Β'), δεν μπορεί να είναι μικρότερο των 7.300 δρχ. για δύοις έχουν χρόνο ασφαλίσης πάνω από 60 μήνες και 4.380 δρχ. για δύοις έχουν λιγότερο χρόνο.

Για τους μονοσυντάξιούχους το ποσό της εισφοράς, που υπολογίζεται σύμφωνα με την περίπτωση β' της προ αναφερόμενης απόφασης, δεν μπορεί να είναι κατώτερο των 2.555 δρχ. και για δύοις δεν επιτρέπεται η ελεύθερη ασκηση επαγγέλματος των 1.241 δρχ.

β. Η απόφαση αυτή, που θα κυρωθεί με νόμο, αρχίζει να ισχύει από την 1/1/89.

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ
Ν. ΡΙΖΟΓΙΑΝΝΗΣ»

19. Κυρώνεται και έχει ισχύ νόμου από τότε που εκδόθηκε η Φ42/οικ.1466/6-10-1989 απόφαση του Γραμματέα Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων «Άύξηση συντάξεων Τ.Σ.Α.Υ.», της οποίας το κείμενο έχει ως εξής:

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΥΓΕΙΑΣ, ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝ. ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις του άρθρου 30 του ν. 1027/80 (ΦΕΚ 49 Α'), όπως αυτές ισχύουν μετά την αντικατάσταση και συμπλήρωσή τους από τις διατάξεις του άρθρου 7 του ν. 1275/82 (τ. 100 Α) και άρθρου 43 του ν. 1469/84 (ΦΕΚ 111 Α').

2. Τις διατάξεις των άρθρων 23, 24, 27 του ν. 1558/85 (ΦΕΚ 137 τ.Α).

3. Τις διατάξεις του Π.Δ. 105/88 (ΦΕΚ 46/15-3-88 τ. Α).

4. Την αριθμ. 669/12-9-1989 απόφαση του Δ.Σ του Τ.Σ.Α.Υ., που διατυπώθηκε κατά την 35η συνεδρίασή του.

εγκρίνουμε:

α. Την 669/12-9-1989 απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του Ταμείου Συντάξεως και Αυτασφαλίσεως Υγειονομικών, ως εξής:

«Από την 1η Ιουλίου 1989 αυξάνονται οι συντάξεις που καταβάλλει το Τ.Σ.Α.Υ. κατά ποσοστό 10% επί των ποσών που έχουν διαμορφωθεί μετά την εφαρμογή των διατάξεων της πρώτης περίπτωσης της παρ.1 του άρθρου 7 του Ν. 982/79, των διατάξεων της Φ42/οικ. 73/18-1-1989 (ΦΕΚ 45/τ.Β/ 25-1-1989) απόφασής μας, καθώς και των διατάξεων του άρθρου 1 του Π.Δ. 460/ΦΕΚ 201 Α') «Χορήγηση της πλήρους σύνταξης του Τ.Σ.Α.Υ. στα 30% έτη ασφαλίσης».

β. Η απόφαση αυτή, που θα κυρωθεί με νόμο αρχίζει να ισχύει από 1. 1989.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΜΙΛ. ΕΒΕΡΤ»

20. Κυρώνεται και έχει ισχύ νόμου από τότε που εκδόθηκε η Φ. /1659/27-12-1989 απόφαση του Γραμματέα Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, «Άύξηση συντάξιοδοτικών εισφορών Τ.Σ.Α.Υ., οποίας το κείμενο έχει ως εξής:

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΥΓΕΙΑΣ, ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝ. ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις του εδαφίου γ' της παραγρ.4 του άρθρου 6 του 3348/1955, όπως αυτές ισχύουν μετά την αντικατάστασή τους με το θρό 4 του ν. 982/79 «περί τροποποίησεως και συμπληρώσεως της περι Τ.Σ.Α.Υ. νομοθεσίας και ετέρων τινών διατάξεων» καθώς και του εδαφίου ε' της παραγ. 8 του άρθ. 7 του ν. 982/79.

2. Τις διατάξεις των άρθρων 23, 24 και 27 του Ν. 1558/85 «Κυβέρνηση και Κυβερνητικά Όργανα (ΦΕΚ 137 Α'), καθώς και τις διατάξεις Π.Δ. 437/1985 (ΦΕΚ 157 Α).

3. Το Π. Δ/γμα 570/1989 (ΦΕΚ 241/A/23-11-1989) «Διορις Υπουργών και Αναπληρωτών Υπουργών».

4. Τις διατάξεις του Π.Δ. 105/1988 «Οργανισμός της Γενικής Γραμματείας Κοινωνικών Ασφαλίσεων Υπουργείου Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων » (ΦΕΚ 46/A/1988).

5. Την αριθμ. 824/14-11-1989 απόφαση του Δ.Σ. του Τ.Σ.Α.Υ., διατυπώθηκε κατά την 44η συνεδρίασή του.

αποφασίζουμε:

α. Το ποσό της μηνιαίας εισφοράς των ασφαλισμένων στο Τ.Σ.Α.Υ. υγειονομικών, που υπολογίζεται σύμφωνα με τις περιπτώσεις α' και γ' Φ.42/οικ. 1868/26-7-83 απόφασης του Γραμματέα Κοινωνικών Ασφαλίσεων (ΦΕΚ 469/B), δεν μπορεί να είναι μικρότερο των 8.000 δρχ. δύοις έχουν χρόνο ασφαλίσης πάνω από 60 μήνες και 4.800 δρχ. για δύοις έχουν λιγότερο χρόνο.

Για τους μονοσυντάξιούχους το ποσό της εισφοράς, που υπολογίζεται σύμφωνα με την περίπτωση β' της προ αναφερόμενης απόφασης, δεν μπορεί να είναι κατώτερο των 2.800 δρχ. και για δύοις δεν επιτρέπεται η ελεύθερη ασκηση επαγγέλματος των 1.400 δρχ.

β. Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως

Αθήνα, 27 Δεκεμβρίου 1989

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ
Γ. ΜΕΡΙΚΑΣ

21. Κυρώνεται και έχει ισχύ νόμου από τότε που εκδόθηκε η Φ 1669/27-12-1989 απόφαση του Γραμματέα Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων «Άύξηση συντάξεων Τ.Σ.Α.Υ.», της οποίας το κείμενο έχει ως εξής:

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΥΓΕΙΑΣ, ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝ. ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις της παρ.2 του άρθρου 7 του Ν. 982/79 (ΦΕΚ 1979, τ.Α).

2. Τις διατάξεις του άρθρου 30 του Ν. 1027/80 (ΦΕΚ 49 Α), όπα τές ισχύουν μετά την αντικατάσταση και συμπλήρωσή τους από τις διατάξεις του άρθρου 7 του Ν. 1275/82 (ΦΕΚ 100 Α) και άρθρου 43 του Ν. 1469/84 (ΦΕΚ 111 Α).

3. Τις διατάξεις των άρθρων 23, 24 και 27 του Ν. 1558/85 «Κυβέρνηση και Κυβερνητικά Όργανα» (ΦΕΚ 137 τ. Α).

4. Τις διατάξεις του Π.Δ. 105/88 «Οργανισμός της Γενικής Γραμματείας Κοινωνικών Ασφαλίσεων Υπουργείου Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων» (ΦΕΚ 46/1988 τ. Α).

5. Το Π. Δ/γμα 570/1989 (ΦΕΚ 241/23-11-1989 τ. Α) «Διορις Υπουργών και Αναπληρωτών Υπουργών».

6. Την αριθ. 824/14-11-1989 απόφαση του Δ.Σ. του Τ.Σ.Α.Υ διατυπώθηκε κατά την 44η συνεδρίασή του.

εγκρίνουμε:

α. Την 824/14-11-1989 απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου Ταμείου Συντάξεως και Αυτασφαλίσεως Υγειονομικών, ως εξής:

• Από την 1η Ιανουαρίου 1990 αυξάνονται οι συντάξεις που καταβάλλει το Τ.Σ.Α.Υ. κατά ποσοστό 10% επί των ποσών που έχουν διαμορφωθεί μετά την εφαρμογή των διατάξεων της πρώτης περίπτωσης της παρ.1 του άρθρου 7 του Ν. 982/79, των διατάξεων της Φ42/οικ. 73/18-1-1989 (ΦΕΚ 45/τ.Β/ 25-1-1989) απόφασής μας, καθώς και των διατάξεων του άρθρου 1 του Π.Δ. 460/ΦΕΚ 201 Α') «Χορήγηση της πλήρους σύνταξης του Τ.Σ.Α.Υ. στα 30% έτη ασφαλίσης».

Η απόφαση αυτή θα χωρώθει με νόμο.

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ
Ν. ΡΙΖΟΓΙΑΝΝΗΣ»

15. Κυρώνεται και έχει ισχύ νόμου από τότε που εκδόθηκε η Φ.22/1152/12-10-90 υπουργική απόφαση «Εξόφληση καθυστερούμενων ασφαλιστικών εισφορών στο Τ.Σ.Α.», που έχει ως εξής:

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΥΓΕΙΑΣ, ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝ. ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις των άρθρων 23, 24, 27 και 29 του ν. 1558/85 «Κυβέρνηση και Κυβερνητικά Όργανα» (ΦΕΚ 137 Α'), το π. δ. 437/85 «Καθορισμός και ανακατανομή των αρμοδιοτήτων των Γραμματείων» (ΦΕΚ Α 157) και το π. δ. 180/90 «Διορισμός Γραμματείων, Αναπληρωτών Γραμματείων και Υφυπουργών» (ΦΕΚ Α 64).

2. Το π. δ. 105/1988 «Οργανισμός της Γενικής Γραμματείας Κοιν. Ασφαλισεών» (ΦΕΚ Α 46).

3. Την 870/30-8-90 απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του ΤΣΑ. αποφασίζουμε:

1. Οι καθυστερούμενες ασφαλιστικές εισφορές υπέρ του Τ.Σ.Α., που ανάγονται σε χρονικές περιόδους μέχρι 31-12-1989, κεφαλαιοποιούνται με το ασφαλιστρού που ισχύει κατά το χρόνο υποβολής της σχετικής αίτησης και εξοφλούνται σε 25 μηνιαίες δόσεις.

Η κάθε δόση επιβαρύνεται με πρόσθετα τέλη 20% και είναι ίση με το ποσό μιας μηνιαίας ασφαλιστικής εισφοράς των Κλάδων Συντάξεων και Ασθένειας.

Η αίτηση για τον διακανονισμό πρέπει να υποβληθεί μέχρι την 30-11-1990. Με την υποβολή της αίτησης πρέπει να καταβληθούν οι οφειλόμενες από 1-1-90 και εφεξής, ασφαλιστικές εισφορές.

Η πρώτη δόση πρέπει να καταβληθεί μέχρι 31-12-1990.

Κάθε δόση θα καταβάλλεται μαζί με την ασφαλιστική εισφορά που ανάγεται στον προτιγούμενο της καταβολής μήνα (τρέχουσα ασφαλιστική εισφορά).

Η μη εμπρόθεσμη καταβολή τριών συνεχών δόσεων συνεπάγεται απώλεια του δικαιώματος και καθίσταται εξ ολοκλήρου απαιτητό το σύνολο της υπόλοιπης οφειλής μετά των αναλογούντων σ' αυτήν προσθέτων τελών και λοιπών προσαυξήσεων, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις.

2. Οι καθυστερούμενες ασφαλιστικές εισφορές υπέρ του Τ.Σ.Α. μπορεί να εξοφλούνται εφάπαξ ή τημηματικά, χωρίς πρόσθετα τέλη και λοιπές προσαυξήσεις, εφ' όσον καταβληθούν μέχρι 30-11-1990.

Η απόφαση αυτή θα χωρώθει με νόμο.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ
Μ. ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ»

16. Κυρώνεται και έχει ισχύ νόμου από τότε που εκδόθηκε η Φ.22/1447/30-11-1990 υπουργική απόφαση «Παράταση της προθεσμίας εξόφλησης καθυστερούμενων ασφαλιστικών εισφορών στο Τ.Σ.Α.», που έχει ως εξής:

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΥΓΕΙΑΣ, ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝ. ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις των άρθρων 23, 24, 27 και 29 του ν. 1558/85 «Κυβέρνηση και Κυβερνητικά Όργανα» (ΦΕΚ 137 Α'), το π. δ. 437/85 «Καθορισμός και ανακατανομή των αρμοδιοτήτων των Γραμματείων» (ΦΕΚ Α 157 Α') και το π. δ. 180/90 «Διορισμός Γραμματείων, Αναπληρωτών Γραμματείων και Υφυπουργών» (ΦΕΚ 64 Α').

2. Το π. δ. 105/1988 «Οργανισμός της Γενικής Γραμματείας Κοιν. Ασφαλισεών» (ΦΕΚ 46 Α').

3. Την 1159/28-11-1990 Απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του Τ.Σ.Α.

αποφασίζουμε:

Οι προβλεπόμενες από τις παραγράφους 1 και 2 της Φ.22/1152/12-10-90 Υπουργικής Απόφασης προθεσμίες υποβολής αίτησης για διακανονισμό των καθυστερούμενων εισφορών στο Τ.Σ.Α. και καταβολής των καθυστερούμενων εισφορών χωρίς πρόσθετα τέλη και λοιπές προσαυξήσεις παρατείνονται μέχρι 31-12-1990.

Η πρώτη δόση πρέπει να καταβληθεί μέχρι 31-1-1991.

Η απόφαση αυτή θα χωρώθει με νόμο.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΜΑΡΙΕΤΤΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ

17. Κυρώνονται και έχουν ισχύ νόμου από τότε που εκδόθηκαν οι Φ.41/1402/9-5-85 και Φ.41/64/8-2-90 αποφάσεις του Υπουργού Γραμματείας. Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλισεών «Αύξηση των συντάξεων του Ταμείου Νομικών», το κείμενο των οποίων έχει ως εξής:

α. «ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις της παρ. 2 του άρθρου 6 του ν. 1090/80 (ΦΕΚ 263, τ.Α).

2. Τη διάταξη του άρθρου 14 του Νόμου 1266/1982 (ΦΕΚ 81 Α), σε συνδυασμό με αυτήν του άρθρου 9 του Π.Δ/τος 574/1982 (ΦΕΚ 104 Α).

3. Την 30/27-9-1984 απόφαση του Πρωθυπουργού και του Υπουργού Κοινωνικών Ασφαλισεών για την «Αύξηση αρμοδιοτήτων στην Υφυπουργό Κοινωνικών Ασφαλισεών» (ΦΕΚ 689/τ.Β).

4. Τη σύμφωνη πρόταση του Δ.Σ. του Ταμείου Νομικών, που διατυπώθηκε στην από 3228/30-4-1985 συνεδρίασή του.

5. Την από 4-5-1985 γνώμη της Ολομέλειας των Προέδρων των οικιαρχικών συλλόγων του Κράτους, που μας γνωστοποιήθηκε με το 5039/768/9-5-85 έγγραφο της Συντονιστικής Επιτροπής των Δικηγορικών Συλλόγων.

Α π ο φ α σ ι ζ ο υ μ ε:

1. Από την 1η Ιουνίου 1985 οι συντάξεις γήρατος, αναπτηρίας και θανάτου, καθώς και τα κατώτατα όρια συντάξεων που χορηγεί το Ταμείο Νομικών, αυξάνονται κατά ποσοστό 10%.

2. Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 9 Μαΐου 1985

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ
Ρ. ΚΑΚΛΑΜΑΝΑΚΗ

β. «ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΥΓΕΙΑΣ, ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝ. ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις της παρ.2 του άρθρου 19 του ν.δ. 4114/60 (ΦΕΚ 164 Α), όπως αντικαταστάθηκαν με τη διάταξη του άρθρου 6 του ν. 10^ο (ΦΕΚ 263 Α).

2. Τις διατάξεις του άρθρου 30 του ν. 1027/80 (ΦΕΚ 49 Α), όπως αυτές ισχύουν μετά την αντικατάσταση και συμπλήρωσή τους από τις διατάξεις του άρθρου 7 του ν. 1275/82 (ΦΕΚ 100 Α) και άρθρου 43 ν. 1469/84 (ΦΕΚ 111 Α).

3. Τις διατάξεις των άρθρων 23, 24, 27 του Ν.1558/85 (ΦΕΚ 137 Α) «Κυβέρνηση και Κυβερνητικά Όργανα», καθώς και τις διατάξεις του Π.Δ.437/1985 (ΦΕΚ 157 Α).

4. Τις διατάξεις του Π.Δ/τος 570/1989 (ΦΕΚ 241 Α/23-11-89) «Διορισμός Γραμματείων και Αναπληρωτών Γραμματείων».

5. Τις διατάξεις του Π.Δ.105/88 «Οργανισμός της Γενικής Γραμματείας Κοινωνικών Ασφαλισεών Γραμματείου Γραμματείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλισεών (ΦΕΚ 46 Α/1988).

6. Τη σύμφωνη πρόταση του Δ.Σ. του Ταμείου Νομικών, που διατυπώθηκε στην από 3480/15-11-89 συνεδρίασή του.

7. Την από 16-12-1989 γνώμη της Ολομέλειας των Προέδρων των Δικηγορικών συλλόγων του Κράτους, που μας γνωστοποιήθηκε με το από 5-1-1990 έγγραφο της Συντονιστικής Επιτροπής των Δικηγορικών Συλλόγων.

·φασίζουμε:

1. Από την 1η Ιανουαρίου, καθώς και τις δια συντάξεων που χορηγεί το Ταμείο Νομικών, αυξάνονται το 20%.

2. Συνταξιοδοτικές αποφάσεις που έχουν απορριφθεί να επανεξετασθούν σύμφωνα με την απόφαση αυτήν, που θα κυρωθεί με νόμο.

β. «ΑΠΟΦΑΣΗ

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΥΓΕΙΑΣ, ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝ. ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις των άρθρων 23 (παρ.1), 24 (παρ.1 και 2 εδάφ.γ) και 27 (παρ.1 εδάφ.δ) του ν. 1558/1985 «Κυβέρνηση και Κυβερνητικά Όργανα» (ΦΕΚ Α 137) και του άρθρου 5 του Π.Δ/τος 437/1985 «σμός και ανακατανομή των αρμοδιοτήτων των Υπουργείων» (ΦΕΚ /

2. Τις διατάξεις του άρθρου 19 του ν. 1902/1990 (ΦΕΚ Α 131) μιση συνταξιοδοτικών και άλλων συναφών θεμάτων.

3. Την με αριθμ. 7 οικ. 845/22-10-90 Υπουργική Απόφαση

4. Την ανάγκη του καθορισμού με ενιαίο τρόπο της παροχής των κων που χορηγούνται δωρεάν για ορισμένες χρόνιες παθήσεις. α

ζουμε:

1. Στους δικαιούχους εξωνοσοκομειακής φαρμακευτικής περ του Δημοσίου και των Ασφαλιστικών Οργανισμών, ανεξάρτητα ονομασία τους και τη νομική τους μορφή, χορηγούνται δωρεάν τα κι μενα φάρμακα, για την αντιμετώπιση ή θεραπεία χρονίων παθήσεων :

α) Νεοπλασμάτων όλων των συστημάτων και λευχαιμιών (αντι σματικά φάρμακα και τα αντιδοτά τους καθώς και τα φάρμακα πε τούνται για την αντιμετώπιση των συνεπειών των νεοπλασμάτων

β) Σαχχαρώδη διαβήτη (ινσουλίνη).

γ) Ψυχώσεων (νευροληπτικά και αντικαταθλιπτικά φάρμακα).

δ) Επιληφίας και λοιπών επιληπτικών καταστάσεων (αντιεπι φάρμακα).

ε) Μεσογειακής αναιμίας (φάρμακα αποσιδήρωσης και των τυ πλοκών της νόσου).

στ) Λιμορροφίλιας (αντιαιμορροφιλικοί παράγοντες).

ζ) Υποφυσιογενούς νανισμού (αιξητική ορμόνη).

2. Επίσης δεν καταβάλλουν συμμετοχή :

α) Οι πάσχοντες από νεφρική ανεπάρκεια που υποβάλλονται σι θεραπεία υποκατάστασης με τεχνήτα μέσα και οι έχοντες υποβλητι μαρμόσχευση νεφρού, οι πάσχοντες από σκλήρυνση κατά πλάκας και οι παραπληγικοί και τετραπληγικοί, για όλα ανεξαρτήτως τα φό

β) Οι ασφαλισμένοι για τα χυταροστατικά και ανοσορρυθμιστι μακα, με τα οποία υποβάλλονται σε θεραπεία, ανεξάρτητα της π από την οποία πάσχουν.

γ) Οι ασφαλισμένοι του Ι.Κ.Α., για τα φάρμακα που προμη μέσω των φαρμακείων ή των αποθηκών του ίδρυματος.

δ) Οι ασφαλισμένοι για τα φάρμακα που προμηθεύονται από τα Νοσοκομεία.

3. Η αριθμ. 7/οικ. 845/22-10-1990 απόφασή μας καταργε την πμερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσης απόφασης.

4. Η ισχύς της απόφασης αυτής, αρχίζει από 1-1-1991.

Η απόφαση αυτή να κυρωθεί με νόμο.

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΜΑΡΙΕΤΤΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ*

27. Κυρώνονται και έχουν ισχύ νόμου από τότε που εκδόθηκ Φ.14/667/15.3.91 και Φ.11/616/15.3.91 αποφάσεις του Υ Γείας, Πρόνοιας και Κοινων. Ασφαλίσεων «Διακανονισμός εξ οφειλών ΠΥΡΚΑΛ Α.Ε.» και «Διακανονισμός οφειλών των επιχι που αντιμετωπίζουν οικονομικά προβλήματα συνεπεία τρομοκ ενεργείων», το κείμενο των οποίων έχει ως εξής:

α. «ΑΠΟΦΑΣΗ

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΥΓΕΙΑΣ, ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝ. ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Την ανάγκη τόνωσης της ελληνικής πολεμικής βιομηχανί

2. Αίτημα της ΠΥΡΚΑΛ Α.Ε.

αποφασίζουμε:

1. Οι καθυστερώμενες προς το Ι.Κ.Α. ασφαλιστικές εισφορές τ ΚΑΛ Α.Ε. περιόδου μέχρι 28/2/91, κεφαλαιοποιούμενες την ημ υποβολής της αίτησης με τα πρόσθετα τέλη και λοιπές επιβαρύνσει νονίζονται και εξόφλονται σε 40 ισόποσες μηνιαίες δόσεις. Η αίτη διακανονισμό πρέπει να υποβληθεί μέχρι 29/3/91 και η κατα πρώτης δόσης μέχρι 15-4-91.

2. Η μη εμπρόθευση καταβολή έξι συνεχών δόσεων συνεπά αμετάκλητη απώλεια του παρεχόμενου από την απόφαση αυτήν ματος της τμηματικής εξόφλησης των οφειλόμενων εισφορών κα

μετά την εφαρμογή των διατάξεων της πρώτης περίπτωσης της παρ. 1 του άρθρου 7 του Ν. 982/79, καθώς και της Φ.42/οικ.1466/6-10-1989 απόφασής μας.».

β. Η απόφαση αυτή, που θα χυρωθεί με νόμο, αρχίζει να ισχύει από 1-1-1990.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ
Γ. ΜΕΡΙΚΑΣ»

22. Κυρώνεται η Φ34α/οικ. 35/16-1-91 κοινή υπουργική απόφαση «Αύξηση συντάξεων αγροτών», που έχει ως εξής:

ΚΟΙΝΗ ΑΠΟΦΑΣΗ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΙ ΥΓΕΙΑΣ, ΠΡΟΝΟΙΑΣ
ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις των άρθρων 23,24,27 και 29 του ν.1558/85 «Κυβέρνηση και Κυβερνητικά Όργανα» (ΦΕΚ Α 137), το π. δ. 437/85 «Καθορισμός και Ανακατανομή των Αρμοδιοτήτων των Υπουργείων» (ΦΕΚ Α 157) και το π.δ 180/90 «Διορισμός Υπουργών, Αναπληρωτών Υπουργών και Γραμματείας Κοιν. Ασφαλίσεων» (ΦΕΚ Α 64). 2. Το π. δ. 105/1988 «Οργανισμός της Γενικής Γραμματείας Κοιν. Ασφαλίσεων» (ΦΕΚ Α 46).

3. Την αναγκαιότητα αναδρομικής αυξήσεως των συντάξεων των Αγροτών από 1.1.1991.

αποφασίζουμε:

Την αύξηση από 1ης Ιανουαρίου 1991 των ποσών των πάσης φύσεως συντάξεων, που καταβάλλονται από τον Οργανισμό Γεωργικών Ασφαλίσεων, όπως διαμορφώθηκαν μετά την αύξηση που αναφέρεται στα άρθρα 10 και 11 παρ. 2 του ν. 1745/1987 (ΦΕΚ 234/Α/31-12-87), κατά δύο χιλιάδες (2.000) δραχμές το μήνα.

Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβέρνησης και θα χυρωθεί με νόμο.

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΥΓΕΙΑΣ, ΠΡΟΝΟΙΑΣ
ΚΑΙ ΚΟΙΝ. ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

Μ. ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ-ΚΟΥΤΣΙΚΟΥ»

I. ΠΑΛΑΙΟΚΡΑΣΣΑΣ

23. Κυρώνεται και έχει ισχύ νόμου από τότε που εκδόθηκε η με αριθ. 21/908/5-10-89 Απόφαση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνιών Ασφαλίσεων (ΦΕΚ 769/Β/9-10-89) «Σχετικά με καταβολή επιδόματος μητρότητας για 15 εβδομάδες», που έχει ως εξής:

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΥΓΕΙΑΣ, ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝ. ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

Έχοντας υπόψη:

α) Τις διατάξεις του άρθρου 39 του α.ν. 1846/51, όπως τούτο τροποποιήθηκε με το άρθρο 40 του ν.1539/85 (ΦΕΚ 64/Α/85).

β) Τις διατάξεις των άρθρων 23 (παρ. 1), 24 (παρ. 1 και 2 εδ.γ.) και 27 (παρ. 1 εδ. δ.) του ν.1558/85 «Κυβέρνηση και Κυβερνητικά Όργανα» (ΦΕΚ 137 Α) και των άρθρων 5 και 14 του Π.Δ. 437/1985 «Καθορισμός και ανακατανομή των αρμοδιοτήτων των Υπουργείων» (ΦΕΚ 157 Α).

γ) Την ανάγκη της επιμήκυνσης του χρόνου επιδότησης, λόγω μητρότητας, σύμφωνα με την από 10/3/89 Ε.Σ.Σ.Ε. (σχετ. απόφαση δημοσιεύσης Υπ. Εργασίας αριθ. 12756/23-3-89 (ΦΕΚ 213/Β/89).

αποφασίζουμε:

1. Το επίδομα μητρότητας (χυοφορίας και λοχείας), που προβλέπεται από τις διατάξεις του άρθρου 40 του ν.1539/85 (ΦΕΚ 64/Α/85), καταβάλλεται για εκατό πέντε (105) ημέρες εργασίας, συνολικά. Εάν αυτών πενήντα δύο (52) ημέρες χορηγούνται υποχρεωτικά πριν από την πιθανή ημερομηνία τοκετού και οι υπόλοιπες πενήντα τρεις (53) μετά τον τοκετό, εφ' όσον απέχουν από την εργασία τους.

2. Σε περίπτωση, που ο τοκετός πραγματοποιήθει σε χρόνο προγενέστερο από αυτόν, που είχε αρχικά πιθανολογηθεί, το υπόλοιπο του επιδόματος χυοφορίας καταβάλλεται υποχρεωτικά μετά τον τοκετό, ώστε να εξασφαλίζεται καταβολή επιδόματος μητρότητας για εκατό πέντε (105) ημέρες συνολικά.

Η απόφαση αυτή, της οποίας η ισχύ ορχίζει από της δημοσιεύσεως στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, να χυρωθεί με νόμο.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΜΙΛΤ. ΕΒΕΡΤ»

24. Κυρώνεται η με αριθ. 21/362/3-5-89 απόφαση του Υφυπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων (ΦΕΚ 334/Β/9-5-89) «Χορήγηση για το έτος 1989 παροχών Ασθενείας χωρίς ή με μειωμένες

ασφαλιστικές προϋποθέσεις, για τους ασφαλισμένους του Ι.Κ.Α., περιοχής Αμαλιάδας και Ζαχύνθου», που έχει ως εξής:

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΥΓΕΙΑΣ, ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝ. ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Τη δημιουργηθείσα κατάσταση από τους σεισμούς που έπληξαν την περιοχή Αμαλιάδας και Ζαχύνθου στις 16-10-88.

2. Την κοινή Απόφαση αριθ. 904/30-11-88 (ΦΕΚ 863/30-11-88 τ.Β) Πρωθυπουργού και Γραμματείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων « Γενικές και Ειδικές αρμοδιότητες Υφυπουργών Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων».

3. Την απόφαση του Δ.Σ του Ι.Κ.Α. αριθ. 65/συν.10/9-3-89.

4. Το έγγραφο του Ι.Κ.Α. αριθ. A11/146/30-3-89.

αποφασίζουμε:

Στους, από 1/10/88 και μετά, μόνιμους κατοίκους της ασφαλιστικής περιοχής των τοπικών Υποκ/των Ι.Κ.Α. Αμαλιάδας και Ζαχύνθου, ασφαλισμένους του και στα μέλη οικογενείας τους, που αναφέρονται στο άρθρο 35 του α.ν.1846/51, παρέχεται από το Ι.Κ.Α., κατεξαιρετή για το έτος 1989, ιατρική περιθώλη, που προβλέπεται από το άρθρο 31 του ίδιου νόμου, χωρίς ασφαλιστικές προϋποθέσεις.

Επίσης κατεξαιρετή, για το έτος 1989, καταβάλλεται από το Ι.Κ.Α. στους πάνω ασφαλισμένους του, επίδημα ασθενείας (άρθρο 35 το 1846/51), εφ' όσον πραγματοποιήσαν 60 τουλάχιστον ημέρες εργασίας κατά το ημερολογιακό έτος το αμέσως προηγούμενο της αιγαγελίας 15/μηνο, χωρίς να υπολογίζονται, στην τελευταία περίπτωση, στις παραπάνω 60 ημέρες εργασίας εκείνες, που πραγματοποιήθηκαν κατά το τελευταίο ημερολογιακό τρίμηνο του 15/μήνου.

Η μόνιμη εγκατάσταση στην ασφαλιστική περιοχή των παραπάνω μονάδων του Ι.Κ.Α. από 1/10/88 και μετά διατίστανται από βεβαίωση της αρμόδιας δημοτικής ή κοινοτικής ή αστυνομικής αρχής, εφ' όσον η διαπίστωση δεν είναι δυνατή από το αρμόδιο δργανο του Ι.Κ.Α..

Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και θα χυρωθεί με νόμο.

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΝΙΚ. ΡΙΖΟΓΙΑΝΝΗΣ»

25. Κυρώνεται η Φ61/474/10-3-1988 υπουργική απόφαση «Αρμόδιος φορέας για την απονομή της σύνταξης στην περίπτωση εφαρμογής των παρ. 2 και 4 του άρθρου 33 του ν.1469/84», που έχει ως εξής:

ΑΠΟΦΑΣΗ

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΥΓΕΙΑΣ, ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝ. ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Το Ν.Δ. 4202/61, όπως τροποποιήθηκε και συμπληρώθηκε με τους νόμους 1405/83 (ΦΕΚ Α 180/13-12-83) και 1539/85 (άρθρο 4) (ΦΕΚ Α64/ 5-4-85).

2. Τις παρ. 2 και 4 του άρθρου 33 του Ν.1469/84 (ΦΕΚ Α111/3-8-84).

3. Το υπ. αρ. A31/272/87 έγγραφο του Ι.Κ.Α..

4. Το υπ. αριθ. N.38491/87 έγγραφο του ΤΣΑ..

5. Την ανάγκη κάλυψης των ασφαλισμένων με εξαγορά του υπολειπόμενου χρόνου των 2700 τουλάχιστον ημέρων ασφαλίσεως που έχουν πραγματοποιήσει σε έναν ή περισσότερους ασφαλιστικούς φορείς και που παράλληλα συμπληρώσουν ή θα συμπληρώσουν τα επόμενα 6 χρόνια, από τη δημοσιεύση του ν. 1469/84, το όριο ηλικίας των 65 ετών.

6. Την Α4/240/1-10-87 κοινή απόφαση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων «Αρμόδιότητες και εξουσία υπογραφής του Γεν. Γραμματέα της Γ.Γ.Κ.Α του Υπουργείου Υγείας, Πρόνοιας και Κοιν. Ασφαλίσεων (ΦΕΚ 535/5-10-87 τ. Β).

7. Την 1358/2-10-87 κοινή απόφαση του Πρωθυπουργού και του Υφυπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοιν. Ασφαλίσεων «Ανάθεσης αρμοδιοτήτων στους Υφυπουργούς Υγείας, Πρόνοιας και Κοιν. Ασφαλίσεων» (ΦΕΚ 535/5-10-87 τ. Β).

αποφασίζουμε:

1. Σε περίπτωση ποσιστώρευσης από έναν σγνώριστη και την απονομή πραγματοποιήθει ο περισσότερος αριθμός της αιτήσης για την πάρτη της διατάξεως του άρθρου 33 του Ν. 1469/84.

• ρόμβον έχει ασφαλισθεί διαδοχικά σε πεντά σφρέας αρμόδιος φορέας για την ανάθεσης είναι εκείνος, στον οποίο έχει πραγματοποιήσει παράλληλα την ημερομηνία υποθήματα με τις διατάξεις του άρθρου

άμεσα απαιτητό το σύνολο του οφειλόμενου ποσού από χύρια εισφορά με τα αναλογούντα σ' αυτήν κατά την ημέρα εξόφλησης πρόσθετα τέλη, επιβαρύνσεις, κ.λπ.

3. Οι εκκαθαρισμένες απαιτήσεις που έχει η επιχείρηση από το Δημόσιο δεν υπόκεινται στους περιορισμούς του άρθρου 2 του ν. 1239/82, όταν η επιχείρηση έχει καταβάλει τις απαιτήσεις εισφορές και δόσεις, άλλως από τις εκκαθαρισμένες αυτές απαιτήσεις παραχρατείται το οφειλόμενο ποσό από τρέχουσες εισφορές και δόσεις και αποδίδεται στο Ι.Κ.Α..

Το ποσό αυτό θα πιστωνεται στις τρέχουσες εισφορές και δόσεις για τις οποίες παραχρατήθηκε κατά παρέκκλιση του άρθρου 21 παρ. 4 του ν. 1902/90, ενώ αντίθετα το ποσό που θα παραχρατηθούν από το Δημόσιο, βάσεις βεβαιώσεων που χορηγήθηκαν πριν την έκδοση της παρούσας, θα πιστωθούν σύμφωνα με το ν. 1902/90.

4. Κατά το διάστημα της παρούσας ρύθμισης λαμβάνονται διασφαλιστικά των απαιτήσεων του Ιδρυμάτος μέτρα (κατάσχεση, υποθήκη), ανέξαρτης από την τήρηση των όρων αυτής, ενώ, αντίθετα, όταν η επιχείρηση είναι ενήμερη προς τη ρύθμιση, δεν επισπεύδεται πλειστηριασμός κατά των περιουσιακών αυτής στοιχείων.

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΜΑΡ. ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ»

β. «ΑΠΟΦΑΣΗ

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΥΓΕΙΑΣ, ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝ. ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

Έχοντας υπόψη:

. 1. Τα οικονομικά προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι επιχειρήσεις, συνεπία τρομοκρατικών ενεργειών.

2. Το Ε33/20/7-3-91 έγγραφο της Διοικήσεως του Ι.Κ.Α.

αποφασίζουμε:

Άρθρο 1

1. Επιχειρήσεις, που επλήγησαν από τρομοκρατικές ή άλλες βίαιες ενέργειες τριτών, με αποτέλεσμα να περιορισθεί ουσιωδώς ο χύλος εργασιών τους ή να παρεμποδίζεται στηματικά η εύρυθμη λειτουργία τους, μπορούν με αίτηση των να ζητήσουν αναστολή της καταβολής των εισφορών τους στο Ι.Κ.Α. και στους συνεισπραττόμενους απ' αυτό Οργανισμούς (για χύρια και επικουρική ασφάλιση), από την ημερομηνία που υπέστησαν τη ζημία και μέχρι είσοις τέσσερις (24) μήνες κατ' ανώτατο όριο.

2. Την ύπαρξη των προϋποθέσεων, ως και τη διάρκεια της αναστολής για την κάθε επιχείρηση, καθορίζει με απόφασή της η λειτουργούσα βάσει του άρθρου 113 του Κ.Α. Ι.Κ.Α. Επιτροπή Αναστολών, ανεξάρτητα από το ύφος των οφειλόμενων εισφορών, εκτιμώντας τα συγκεκριμένα για την κάθε επιχείρηση περιστατικά και στοιχεία, που προκύπτουν από δημόσια ή άλλα έγγραφα, όπως το αντιτραφο βιβλίου αδικημάτων και συμβάντων από Δ/σεις Ασφάλειας ή Διοικήσεις Αστυνομικών Τμημάτων, βεβαιώσεις Νομαρχίας, εκτιμήσεις ζημιών από ασφαλιστικές εταιρείες κ.ά.

3. Κατά το χρονικό διάστημα της αναστολής δεν υπολογίζονται πρόσθετα τέλη και άλλες προσαυξήσεις, τόσο στις καθυστερούμενες μέχρι την ημερομηνία έναρξης της αναστολής εισφορές, όσο και στις εισφορές που έχουν προκύψει ή θα προκύψουν κατά τη διάρκεια της αναστολής.

4. Οι παραπάνω εισφορές εξόφλονται σε τόσες κατ' ανώτατο όριο μηνιαίες δόσεις, όσοι και οι μήνες της αναστολής.

Η πρώτη δόση καταβάλλεται μέχρι το τέλος του δεύτερου μήνα από το μήνα που λήγει η αναστολή.

5. Η επιχείρηση θεωρείται υπαχθείσα στον προβλεπόμενο από την παρούσα απόφαση διακανονισμό, από την υποβολή αιτήσεως, η οποία πρέπει να κατατεθεί στο Ι.Κ.Α. μέχρι το τέλος του επόμενου μήνα εκείνου, που συνέβη η τρομοκρατική ενέργεια.

Η μη εμπρόθεσμη καταβολή τριών συνεχών δόσεων συνεπάγεται την αμετάκλητη απώλεια του παρεχόμενου με την απόφαση αυτήν ευεργετήματος της τιμητικής εξόφλησης των οφειλομένων εισφορών και καθιστά άμεσο απαιτητό το σύνολο του οφειλόμενου ποσού από χύρια εισφορά με τα αναλογούντα σ' αυτήν κατά την ημέρα εξόφλησης πρόσθετα τέλη και λοιπές προσαυξήσεις.

Για την καταβολή της κάθε δόσεως απαραίτητη προϋπόθεση είναι η προγενέστερη εξόφληση των απαιτητών τρεχουσών εισφορών.

Άρθρο 2

1. Οι επιχειρήσεις που θα υπαχθούν στην παρούσα ρύθμιση, τόσο κατ' ίδια στην παρούσα από την έναρξη της αναστολής μέχρι την ημερομηνία λήξεως ανταποκρίσης της πρώτης δόσης, όσο και κατά το διάστημα καταβολής των δόσεων και εφ' όσον τηρούν τους όρους του διακανονισμού, λαμβάνουν το Ι.Κ.Α. βεβαιώσεις των άρθρων 2 και 4 του Ν. 1239/82 και αναστέλλουν τη η διαδικασία λήψεως αναγκαστικών μέτρων.

Κατ' εξαίρεση η συμμόρφωση με τους όρους του διακανονισμού δεν συνεπάγεται την άρση των κατασχέσεων και υποθηκών που έχουν επιβληθεί.

2. Οι κατατεθείσεις εγγυητικές επιστολές για προγενέστερη ρύθμιση της οφειλής επιστρέφονται διατηρούνται δε οι κατατεθείσεις για άλλους λόγους ή αντικαθίστανται με νέες που θα καλύπτουν τις δόσεις της παρούσας ρυθμίσεως.

3. Τα εκ της ασφαλίσεως δικαιώματα των εργαζομένων την περίοδο της αναστολής δεν επηρεάζονται από την μη καταβολή των εισφορών εκ μέρους των επιχειρήσεων, με την προϋπόθεση ότι οι επιχειρήσεις αυτές θα αποδεχθούν τις σχετικές καταλογιστικές πράξεις.

4. Στην παρούσα ρύθμιση μπορεί να υπαχθεί και κάθε επιχείρηση της παρ. 1 του άρθρου 1 της απόφασης αυτής, εφ' όσον έχει υποστεί ζημιές μέχρι ένα χρόνο πριν από την ισχύ της παρούσας και υποβάλει αίτηση μέχρι 30-4-1991.

5. Ποσά που καταβλήθηκαν στο Ίδρυμα από τις παραπάνω επιχειρήσεις για εξόφληση χύριας εισφοράς και πρόσθετου τέλους, με οποιονδήποτε τρόπο, θεωρείται δότι καλώς καταβλήθηκαν και η ρύθμιση της παρούσας απόφασης ισχύει για το υπόλοιπο της οφειλής.

Η απόφαση αυτή να κυρωθεί με νόμο.

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ Μ. ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ»

28. Κυρώνονται και έχουν ισχύ νόμοι από τότε που εκδόθηκαν οι α) αριθ. 8/2-1-91 κοινή απόφαση των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας και Γειας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, β) αριθ. 3117/13-6-91, γ) αριθ. 3118/13-6-91, δ) αριθ. 4029/6-8-91 κοινές απόφασεις των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας, Οικονομικών και Γειας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, ε) αριθ. 283/1-2-91 και στ) αριθ. 1494/14-6-91 απόφασεις του Υπουργού Γειας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, που έχουν ως εξής:

α. «ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΥΓΕΙΑΣ, ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝ. ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις της παρ. 5 του άρθρου 43 του ν. 1902/1990 2. Τις διατάξεις της παρ. 4 του άρθρου 32 του ν. 1759/1988.

αποφασίζουμε:

1. Συγχροτούμε Επιτροπή για τη μελέτη του προβλήματος της κοινωνικής ασφάλισης των Τραπεζικών υπαλλήλων, που υπάγονται σε αντίστοιχα Ειδικά Ταμεία, που αποτελείται από τους παρακάτω:

α. I. Βαρθολομαίο, Γενικό Γραμματέα Κοινων. Ασφαλίσεων, ως Πρόεδρο.

β. Παν. Αδαμόπουλο, Επιτ. Τμηματάρχη Τραπ. Ελλάδος, με αναπληρωτή τον Γ. Παναγιωτόπουλο, Δ/ντη ΑΤΕ, ως μέλος.

γ. Ιωάννη Σαλγκάμη, Δ/ντη ΕΤΕ, με αναπληρωτή τον Νικ. Μουλίνο Γη/ντη ΕΤΒΑ, ως μέλος.

δ. Διον. Ραυτόπουλο, εκπρόσωπο της ΟΤΟΕ, με αναπληρωτή τον Νικήτα Μποζανίνο εκπρόσωπο της ΟΤΟΕ, ως μέλος.

ε. Εμμ. Μαυροφόρο, εκπρόσωπο της ΟΤΟΕ, με αναπληρωτή τον Αγμ. Τσουρέκη, εκπρόσωπο της ΟΤΟΕ, ως μέλος.

σ. Αναστ. Γκανά, Ερευνητή ΚΕΠΕ, με αναπληρωτή τον Π. Στρούτζα, υπάλ. ΥΠΕΘΟ, ως μέλος.

ζ. Σπυρ. Γριβογιάνη, Αναλογιστή Εθνικής Ασφαλιστικής με αναπληρωτή τον Δημ. Κυριάκη, υπάλ. ΓΓΚΑ, ως μέλος.

Γραμματέα της Επιτροπής ορίζουμε τον Ανδρέα Λεονταρίτη, Διευθυντή της ΓΓΚΑ και βοηθό Γραμματέα την Καίτη Γραμματίκα, Τμηματάρχη ΓΓΚΑ.

2. Έργο της Επιτροπής είναι η μελέτη του προβλήματος της Κοινωνικής Ασφάλισης των Τραπεζικών υπαλλήλων, που υπάγονται σε αντίστοιχα ειδικά Ταμεία και ειδικότερα:

α. Η καταγραφή της υπάρχουσας κατάστασης, ως προς την κοινωνική ασφάλιση των Τραπεζικών υπαλλήλων των ειδικών Ταμείων.

β. Η εξέταση του προβλήματος της κοινωνικής ασφάλισης των Τραπεζικών υπαλλήλων που υπάγονται στα ειδικά Ταμεία και οι διαγραφόμενες προσπτικές.

γ. Η υποβολή προτάσεων συγκεκριμένων μέτρων για την αντιμετώπιση του προβλήματος.

3. Όροι λειτουργίας της Επιτροπής:

α. Η Επιτροπή συνεδριάζει στη ΓΓΚΑ σε ημέρες και ώρες που καθορίζονται από τον Πρόεδρο αυτής.

β. Ο Πρόεδρος καταρτίζει την ημερήσια διάταξη, η οποία, μαζί με την πρόσκληση σε συνεδρίαση, διανέμεται, με υπογραφή, στα τακτικά μέλη της Επιτροπής, 48 ώρες πριν από τη συνεδρίαση.

γ. Εάν κάποιο μέλος της Επιτροπής κωλύεται να παραστεί στη συνεδρίαση, ειδοποιεί τον αναπληρωτή του, είτε απευθείας είτε το γραμματέα της Επιτροπής, ο οποίος αποστέλλει την ημερήσια διάταξη στο αναπληρωματικό μέλος. Αν το κώλυμα είναι γνωστό εκ των προτέρων, η πρόσκληση, μαζί με την ημερήσια διάταξη, αποστέλλεται στο αναπληρωματικό μέλος.

δ. Η Επιτροπή μπορεί να καλεί για να παριστανται στις συνεδρίασεις και να εκφέρουν τις απόψεις τους τους Ειδικούς Εμπειρογνώμονες.

ε. Η Επιτροπή βρίσκεται σε απαρτία όταν παρευρίσκονται πέντε (5) από τα μέλη αυτής και λαμβάνει αποφάσεις κατά πλειοψηφία.

στ. Για τις συνεδρίασεις θα τηρούνται συνοπτικά πρακτικά.

4. Το έργο της Επιτροπής θα περατωθεί σε διάστημα τριών μηνών και το πόρισμα θα υποβληθεί στους Γραμματείς Εθνικής Οικονομίας και Γραμματείς Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

5. Στον πρόεδρο, τα μέλη και το γραμματέα της Επιτροπής θα καταβληθεί αποζημίωση κατά συνεδρίαση δρχ. 10.000, στο διάστημα τριών μηνών και δρχ. 8.000 και θα βαρύνεται το Λ.Β.Κ.Α., που λειτουργεί στη ΓΓΚΑ. Ο αριθμός των μέρην αφειβομένων συνεδρίασεων ορίζεται σε τέσσερις (4).

Η παραπάνω αποζημίωση δεν υπόκειται στους περιορισμούς των παρ. 1 και 4 του άρθρου 3 του ν. 1256/82.

6. Τα Ειδικά Ταμεία των Τραπεζικών Υπαλλήλων οφείλουν να παρέχουν στην Επιτροπή κάθε απαραίτητο στοιχείο και πληροφορία που θα τους ζητηθεί.

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
Ε. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ

ΥΓΕΙΑΣ, ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ
ΚΟΙΝΩΝ. ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ
Μ. ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ

β. ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ ΥΓΕΙΑΣ, ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝ. ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ, ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΙ ΕΘΝ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

Έχοντες υπόψη:

1. Την ανάγκη αναμόρφωσης του Κοινωνικοασφαλιστικού συστήματος της χώρας.

2. Τις εξαγγελίες της Κυβέρνησης.

3. Τις διατάξεις της παρ. 4 του άρθρου 32 του ν. 1759/1988.

αποφασίζουμε:

Συγχροτούμε Επιτροπή για τη μελέτη του Κοινωνικοασφαλιστικού συστήματος της χώρας και την υποβολή προτάσεων για την αναμόρφωσή του, που αποτελείται από τους παρακάτω, προτεινόμενους από:

Την Κυβέρνηση

1. Φακιολά Ρωσσέτο, Καθηγητή Πολυτεχνείου
2. Κουκιάδη Ιωάννη, Καθηγητή Αριστοτέλειου Πανεπιστημίου Θεσ/νίκης

3. Κουτσόπουλο Κων/νο, Πρ. Ελλήνων Αναλογιστών

Τους Εργοδότες

1. Τσαγκρίδη Νικόλαο (ΣΕΒ)
2. Κωσταρά Σπυρίδωνα (ΕΝΕΣΣΕ), τ. Γεν. Δ/ντή ΤΑΕ
3. Βασιλάτο Χαράλ. (ΤΣΕΒΕΕ), τ. Διοικητή ΤΕΒΕ

Τους Εργαζόμενους

1. Πέτρουλα Παναγιώτη, τ. Γ.Γ. Κοιν. Ασφαλίσεων
2. Ρομπόλη Σάββα, Καθηγητή Πανεπιστημίου Αιγαίου
3. Ρουμπακιώτη Χρήστο, τ. Υποδιοικητή Ι.Κ.Α.

Τους αυτοτελώς Απασχολούμενους

1. Δουνούχο Δημήτριο, Πρόεδρο ΤΣΜΕΔΕ
2. Καμμά Αντώνιο, Αντιπρόεδρο Π.Ι.Σ.
3. Μιλιάδη Νεκτάριο

1. Πρόεδρο της Επιτροπής ορίζουμε τον κ. Φακιολά Ρωσσέτο και Γραμματέα τον κ. Μεταλληνό Αλέξανδρο, Γενικό Διευθυντή Κοινωνικών Ασφαλίσεων, με βοηθό γραμματέα την κ. Καπούτση-Ταλιαδούρου Αργυρώ, υπάλληλο Γ.Γ.Κ.Α..

2. Έργο της Επιτροπής είναι η μελέτη του Κοινωνικοασφαλιστικού συστήματος της χώρας και η υποβολή προτάσεων για την κατάρτιση ενός μεσομακροπρόθεσμου προγράμματος θεσμικών αλλαγών με βάση τις μακροχρόνιες προοπτικές της Οικονομίας και την ενίσχυση της διεθνούς ανταγωνιστικότητας της εγχώριας παραγωγής.

Προς τούτο, θα περιγράψει την υπάρχουσα κατάσταση, θα επισημάνει τα προβλήματα, θα καθορίσει τις βασικές αρχές και θα εκτιμήσει τις επιπτώσεις αυτών.

Η Επιτροπή θα συνεπικουρείται στο έργο της από την Επιστημονική Γραμματεία, η οποία θα έχει την ευθύνη των κνημάτων και μελετών των επι μέρους θεμάτων.

3. Με εισήγηση του Προέδρου της Επιτροπής προς την Γραμματεία Γραμματείας Υγείας,

Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων δύναται να συνιστώνται ειδικές εργασίες για τη μελέτη και υποβολή πορίσματος επί συγκεκριμένων, που θα καθορίζονται από τον Πρόεδρο της Επιτροπής.

4. Ο Πρόεδρος για την υποβολή πορίσματος επί συγκεκριμένων, που θα καθορίζονται από τον Πρόεδρο της Επιτροπής μπορεί να καλεί για να παριστανται στις συνεδρίασεις και να εκφέρουν τις απόψεις τους τους Ειδικούς Εμπειρογνώμονες.

5. Η Επιτροπή συνεδριάζει στη Γ.Γ.Κ.Α. σε ημέρες και ώρες που: ζονται από τον Πρόεδρο αυτής.

6. Ο Πρόεδρος της Επιτροπής καταρτίζει την ημερήσια διάταξη αποίσια, μαζί με την πρόσκληση σε συνεδρίαση, διανέμεται στα μέλη τουλάχιστον τημέρες πριν από τη συνεδρίαση. Η Επιτροπή βρίσκεται απαρτία, όταν παρευρίσκονται επτά (7) τουλάχιστον από τα μέλη και βάνει αποφάσεις κατά πλειοψηφία. Για τις συνεδρίασεις θα τηρούνται πρακτικά.

7. Στα μέλη και στους γραμματείς της Επιτροπής ορίζεται 20.000 δρχ. κατά συνεδρίαση. Η αμοιβή αυτή δεν υπόκειται στους σμούς των παρ. 1 και 4 του άρθρου 3 του Ν. 1256/82 και καλύπτεται από τον Λ.Β.Κ.Α..

8. Το πόρισμα της Επιτροπής θα υποβληθεί στην Γραμματεία Γραμματείας Υγείας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων μέσα σε διάστημα 3,5 μηνών από την ημερήσια διάταξη της απόφασης συστάσεως.

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΥΓΕΙΑΣ, ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ
ΚΟΙΝΩΝ. ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ
ΜΑΡΙΕΤΤΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
Ι. ΠΑΛΛΑΙΟΚΡΑΣΣΑΣ

γ. «ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ»

ΥΓΕΙΑΣ, ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ, ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΙ ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

Έχοντες υπόψη:

1. Την ανάγκη αναμόρφωσης του Κοινωνικοασφαλιστικού συστήματος Χώρας.

2. Τις εξαγγελίες της Κυβέρνησης.

3. Τις διατάξεις της παρ. 4 του άρθρου 32 του ν. 1759/1988 απόφαση οικ. 3117/13-6-91.

αποφασίζουμε:

1. Συγχροτούμε Επιστημονική Γραμματεία για την επιβοήθηση για την ημερήσια διάταξη της Επιτροπής Αναμόρφωσης του Κοινωνικοασφαλιστικού Συστήματος Χώρας, που αποτελείται από τους παρακάτω:

1. Κωνσταντούπολη Μαρία, Γενική Δ/ντρια ΚΕΠΕ

2. Γκανά Αναστασία, Ερευνήτρια ΚΕΠΕ

3. Τσαμπάση Αθανασία, Σύμβ. Επικρατείας

4. Κρεμαλή Κωνσταντίνο, Καθηγητή Πανεπιστημίου Αθηνών

5. Βενέτη Βασιλείο, Πρόεδρο Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιώς

6. Γράβαρη Σπυρίδωνα, Γεν. Δ/ντή Κοιν. Ασφαλίσεων

7. Στρούζα Χαράλαμπο, Γράλληρο Γενικού Λογιστηρίου

8. Τζώρτζη Αθανάσιο, Υπάλληλο Γενικού Λογιστηρίου

9. Νικολόπουλο Μιχαήλ, Διευθυντή Ι.Κ.Α.

10. Κωστούρο Παναγιώτη, Διευθυντή Ι.Κ.Α.

11. Καράγιαργα Γεώργιο, Διευθυντή ΟΓΑ

2. Συντονιστή της Επιστημονικής Γραμματείας ορίζουμε τον κ. Δωνάρη Γράβαρη και Γραμματείας της Επιτροπής της Γιαννακούπολης Λέττα και Γαργαρή Ευαγγελία, υπαλλήλους της Γ.Γ.Κ.Α..

3. Έργο της Επιστημονικής Γραμματείας είναι:

α) η συγκέντρωση, η επεξεργασία και η αξιολόγηση των παραπομπών της Κοινωνικής Ασφάλισης και β) η ανάλυση και μησηση των επιπτώσεων των υποβαλλόμενων από την Επιτροπή προστάτων και οικονομικό χώρων.

4. Η Επιστημονική Γραμματεία συνεδριάζει στην Γ.Γ.Κ.Α. σε ώρες που καθορίζονται από τον Συντονιστή αυτής.

Ο Συντονιστής της Επιστημονικής Γραμματείας καταρτίζει την σια διάταξη και τα προς μελέτη θέματα, σύμφωνα με τις οδηγίες της Επιτροπής και τα διανέμει στα μέλη τουλάχιστον 2 ημέρες από τη συνεδρίαση. Για τις συνεδρίασεις θα τηρούνται πρακτικά. Οι αποφάσεις της Επιστημονικής Γραμματείας για τα συγκεκριμένα θέματα θα λογοτελούνται στον Πρόεδρο της Επιστημονικής Επιτροπής.

5. Στα μέλη της Επιστημονικής Γραμματείας ζονται απομιβή 1. γραμματείας της Επιστημονικής Γραμματείας 2. κατά συνεδρίαση.

Η αμοιβή αυτή δεν υπόκειται στους περιορισμούς των παρ. 1 και 4 του άρθρου 3 του Ν. 1256/82 και καλύπτεται από τον Λ.Β.Κ.Α.

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΥΓΕΙΑΣ, ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

ΜΑΡΙΕΤΤΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ

ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΕΥΘ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ»

**δ. ΚΟΙΝΗ ΑΠΟΦΑΣΗ
ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ**

**ΥΓΕΙΑΣ, ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ
ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ, ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΙ ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ**

Έχοντες υπόψη:

1. Την ανάγκη αναμόρφωσης του Κοινωνικοασφαλιστικού συστήματος της χώρας
2. Τις εξαγγελίες της Κυβέρνησης
3. Τις διατάξεις της παρ. 4 του άρθρου 32 του ν. 1759/88
4. Τις Υπουργικές αποφάσεις οικ. 3117/13-6-91 και 3118/13-6-91.

αποφασίζουμε:

α) Συμπληρώνουμε την οικ. 3118/13-6-91 Κοινή απόφαση των Υπουργών Υγείας. Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, Οικονομικών και Εθνικής Οικονομίας «Σύσταση Επιστημονικής Γραμματείας για την αναμόρφωση του κοινωνικοασφαλιστικού Συστήματος της Χώρας» και διορίζουμε τους Χατζή Χρήστο, Μποζανίν Νικήτα και Αναστασόπουλο Δημήτριο, άπαντες εκπροσώπους της Γενικής Συνομοσπονδίας Εργατών Ελλάδας β) Τον Γριβογιάννη Σπύρο, Αναλογιστή γ) Τροποποιούμε την ίδια κοινή Υπουργική Απόφαση οικ. 3118/13-6-91 και διορίζουμε τον Δείρμεντζόγλου Ανδρέα, υπάλληλο του Υπουργείου Εθνικής Οικονομίας στη θέση του Στρούτζη Χαράλαμπου, υπάλληλο του Υπουργείου Εθνικής Οικονομίας, ομοίως, αναδρομικά από την ημερομηνία έκδοσης της κοινής Υπουργικής απόφασης (13-6-91) δ) Ορίζουμε αναπληρωτή του Συντονιστή της Επιστημονικής Γραμματείας κ. Σπυρίδωνα Γράβαρη, την Γκανά Αναστασία.

Κατά τα λοιπά ισχύει και εφαρμόζεται η οικ. 3118/13-6-91 κοινή Υπουργική Απόφαση.

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΥΓΕΙΑΣ, ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

ΜΑΡΙΕΤΤΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ

ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΕΥΘ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ»

**ε. ΑΠΟΦΑΣΗ
«Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΥΓΕΙΑΣ, ΠΡΟΝΟΙΑΣ
ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ**

Έχοντες υπόψη:

Τις διατάξεις των παρ. 1, 2, 3, 5 και 7 του άρθρου 32 του Ν. 1902/90.

αποφασίζουμε:

1. Συγχροτούμε Επιτροπή για τη γνωμοδότηση υπαγωγής όλων των εργασιών, ειδικοτήτων ή χώρων εργασίας στα βαρέα ή ανθυγειενά επαγγέλματα του Ι.Κ.Α., της ΔΕΗ ή άλλων Φορέων κοινωνικής ασφάλισης, ανεξάρτητα αν έχει προτηγηθεί ή όχι τέτοιος χαρακτηρισμός, που αποτελείται από τους παρακάτω:

α) Ε. Κακλαμάνη, αναπληρώτρια καθηγήτρια του εργαστήριου Υγεινής και Επιδημιολογίας της Ιατρικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών, με αναπληρώτριά της την Β. Καλαπούλη, επίσης αναπληρώτρια Καθηγήτρια του Εργαστήριου Υγεινής και Επιδημιολογίας της Ιατρικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών.

β) Μιχαήλ Σφατεζόπουλο, Αναπλ. Καθηγήτρια του Τμήματος Μηχανολόγων Μηχανικών του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου με αναπληρώτριά του την Άλικη Χατζοπούλου, Επίκ. Καθηγήτρια του Γενικού Τμήματος του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου.

γ) Μαρία Λιακοπόύλου-Κυριακίδη, Επίκουρο Καθηγήτρια του Τμήματος Χημικών-Μηχανικών της Πολυτεχνικής Σχολής Θεσσαλονίκης, με αναπληρωτή τον Μιχαήλ Σταματόδη, επίσης επίκουρο καθηγήτη του Τμήματος Χημικών-Μηχανικών της Πολυτεχνικής Σχολής Θεσσαλονίκης.

δ) Κωνσταντίνο Παπαγεωργίου, Διευθυντή του Τομέα κοινωνικής Ιατρικής του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών.

ε) Χαρίλαο Ανδρέου, καθηγήτη της Υγειονομικής Σχολής Αθηνών, με

αναπληρωτή του τον Θωμαΐδη Θεόδωρο, καθηγήτη της Υγειονομικής Σχολής Αθηνών.

στ) Μαρίνο Σαρτηβαλάση, υπάλληλο με βαθμό Α Κλάδου ΠΕ Θετικών Επιστημών του Υπουργείου Εργασίας, με αναπληρωτή τον Αντώνιο Χριστοδούλου, υπάλληλο με βαθμό Α του Κλάδου ΠΕ Μηχανικών του Υπουργείου Εργασίας.

ζ) Στέφανο Λαζαρί, εκπρόσωπο της Γ.Σ.Ε.Ε., με αναπληρωτή τον Ηλία Πανούτσο, εκπρόσωπο της ΓΣΕΕ, ως μέλος.

η) Ευάγγελο Ζημάλη, ιατρό, εκπρόσωπο του ΣΕΒ, με αναπληρωτή τον Δημήτριο Τζαβάρα, Υγειονολόγο-Τεχνικό Ασφαλείας, εκπρόσωπο του ΣΕΒ, ως μέλος.

θ) Καλοκαιρινό Εμμανουήλ, μέλος του Πανελλήνιου Ιατρικού Συλλόγου, με αναπληρωτή τον Γεώργιο Καραντανά, μέλος του Πανελλήνιου Ιατρικού Συλλόγου, που υποδειχθηκαν από τον Π.Ι.Σ., ως μέλος.

ι) Θεόδωρο Βυθόπουλο, ιατρό, διευθυντή του Υπουργείου Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, με αναπληρωτή τον Γεώργ. Παπουτσάκη, ιατρό, διευθυντή του Υπουργείου Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, ως μέλος.

ια) Κυπραία Χάρη, Καρδιολόγο του Ι.Κ.Α., ειδικό σε θέματα επαγγελματικών παθήσεων, με αναπληρωτή τον Εμμανουήλ Νικηφοράκη, ιατρό Δερματολόγο του Ι.Κ.Α., ως μέλος.

ιβ) Μαρία Παλούμπη, ιατρό εργασίας, με αναπληρωτή τον Ηλία Πέλλο, ιατρό εργασίας, που υποδειχθηκαν από τον Π.Ι.Σ., ως μέλος.

ιγ) Αναστάσιο Αναστασόπουλο, ιατρό εργασίας, εκπρόσωπο της ΓΕΝΟΠ-ΔΕΗ, με αναπληρωτή τον Ιωάννη Χατζή, ιατρό εργασίας, εκπρόσωπο της ΓΕΝΟΠ-ΔΕΗ, ως μέλος.

Πρόεδρος της Επιτροπής ορίζεται ο Κων/νος Παπαγεωργίου, καθηγήτης του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών.

Γραμματέας της Επιτροπής ορίζεται η Καπούστη-Ταλιαδούρου Αργυρώ, Τημηματάρχης της Γεν. Γραμμ. Κοινων. Ασφαλίσεων, με αναπληρωτή την Τ. Μαργέλου, Τημηματάρχη της Γ.Γ.Κ.Α. και βοηθό Γραμματέα τη Μαρία Δαριώτη, υπάλληλο της Γ.Γ.Κ.Α..

2. Έργο της Επιτροπής είναι η γνωμοδότηση υπαγωγής όλων των εργασιών, ειδικοτήτων ή χώρων εργασίας στα Βαρέα και Ανθυγειενά Επαγγέλματα του Ι.Κ.Α., της ΔΕΗ ή άλλων Φορέων κοινωνικής ασφάλισης, ανεξάρτητα αν έχει προτηγηθεί ή όχι τέτοιος χαρακτηρισμός.

3. Όροι λειτουργίας της Επιτροπής:

α) Η Επιτροπή συνεδριάζει στη ΓΓΚΑ σε ημέρες και ώρες που καθορίζονται από τον Πρόεδρο αυτής.

β) Ο Πρόεδρος καταρτίζει την ημερήσια διάταξη, η οποία, μαζί με την πρόσκληση σε συνεδρίαση, διανέμεται με υπογραφή στα ταχτικά μέλη της Επιτροπής, 48 ώρες πριν από τη συνεδρίαση.

γ) Εάν κάποιο μέλος της Επιτροπής κωλύεται να παραστεί στη συνεδρίαση, ειδοποιεί τον αναπληρωτή του, είτε απευθείας είτε το γραμματέα της Επιτροπής, ο οποίος αποστέλλει την ημερήσια διάταξη στο αναπληρωματικό μέλος. Αν το κώλυμα είναι γνωστό εκ των προτέρων, τη πρόσκληση, μαζί με την ημερήσια διάταξη, αποστέλλεται στο αναπληρωματικό μέλος.

δ) Η Επιτροπή μπορεί να ζητήσει από τα μέλη της ή ειδικούς εμπειρογνώμονες τη διενέργεια αυτοφίας ή πραγματογνωμοσύνης, προκειμένου να διαπιστωθούν τα πραγματικά στοιχεία των συνθηκών του χώρου εργασίας των εργαζομένων και να ορίσει ειδικό εισηγητή από αυτούς για κάθε υπόθεση.

ε) Η Επιτροπή βρίσκεται σε απαρτία όταν παρευρίσκονται επτά (7) από τα μέλη αυτής και λαμβάνει αποφάσεις κατά πλειοφθερία.

στ) Για τις συνεδριάσεις θα τηρούνται συνοπτικά πρακτικά.

4. Το έργο της Επιτροπής θα περατωθεί μέχρι την 17-10-1991 και το πόρισμα θα υποβληθεί στην Υπουργό Υγείας. Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

5. Οι αμειβόμενες κατά μήνα συνεδριάσεις, το ύψος της κατά συνεδρίαση αποζημιώσεις στον πρόεδρο, τα μέλη, το γραμματέα της Επιτροπής, τους ειδικούς εμπειρογνώμονες, καθώς και τα έξδα κίνησης αυτών. θα καθορίσθονται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΥΓΕΙΑΣ, ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ
ΜΑΡΙΕΤΤΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ»

στ. «ΑΠΟΦΑΣΗ

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

ΥΓΕΙΑΣ, ΠΡΟ-

Έχοντας υπόψη-

α) Τη διάταξη της γ
πρωτ. Φ8/283/1-2
ρέων και Ανθυγειενών

άρθρου 32 του Ν. 1902/1990 β) Την αρ.
ίραση «Σύσταση Επιτροπής Κρίσεως Βα-
ιάτων».

αποφασίζουμε:

Τροποποιούμε την Φ.8/283/1-2-1991 απόφασή μας, με την οποία συστάθηκε η Επιτροπή Κρίσεως Βαρέων και Λιθυγγεινών Επαγγελμάτων, μόνο ως προς τον ορισμό του Προέδρου της Επιτροπής αυτής και ορίζουμε Πρόεδρο τον κ. Ανδρέου Χαρ.. Καθηγητή της Γειονομικής Σχολής.

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΥΓΕΙΑΣ, ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

ΜΑΡΙΕΤΤΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ

29. Η παρ.4 του άρθρου 32 του ν.1902/1990 και η παρ.5 της αριθ. 283/1-2-91 απόφασης του Υπουργού Γείας. Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, που κυρώνεται με την προηγούμενη παράγραφο. αντικαθίστανται από τότε που ίσχυσαν ως εξής:

«Στον πρόεδρο, τα μέλη και τους γραμματείς της Επιτροπής ορίζεται αμοιβή είκοσι χιλιάδων (20.000) δρχ. κατά συνεδρίαση και μέχρι 1 συνεδρίασης το μήνα. Η αμοιβή αυτή δεν υπόκειται στους περιορισμούς των παρ. 1 και 4 του άρθρου 3 του ν.1256/1982.».

30. Στα μέλη των επιτροπών της παραγράφου 28 του παρόντος. τα οποία διαμένουν εκτός Αττικής. καταβάλλονται από το Λ.Β.Κ.Λ. ή το Ι.Κ.Α. τα έξοδα μετακίνησής τους για κάθε συμμετοχή στις συνεδριάσεις των επιτροπών.

Η ισχύς της παρ. αυτής ανατρέχει στη χρονολογία έκδοσης των υπουργικών αποφάσεων που κυρώνονται.

31. Οι εργασίες των επιτροπών των προηγούμενων παραγράφων μπορεί να παρατείνονται με κοινές αποφάσεις των αρμόδιων υπουργών.

32. Κυρώνεται και έχει ισχύ νόμου από τότε που εκδόθηκε η Φ.14/1333/1-7-1991 απόφαση της Υπουργού Γείας. Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων «Διαχανονισμός εξόφλησης οφειλών της Ολυμπιακής Λεροπορίας», το κείμενο της οποίας έχει ως εξής:

ΑΠΟΦΑΣΗ

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΥΓΕΙΑΣ, ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝ. ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Τα οικονομικά προβλήματα της Ολυμπιακής Λεροπορίας. εξαιτίας του πολέμου στον Περιοχό Κόλπο.

2. Αίτημα της Ολυμπιακής Λεροπορίας.

αποφασίζουμε:

Άρθρο 1.

1) Οι καθυστερούμενες προς το Ι.Κ.Α. ασφαλιστικές εισφορές της Ολυμπιακής Λεροπορίας, περιόδου μέχρι 31/5/91. κεφαλαιοποιούμενες κατά την ημερομηνία υποβολής της αίτησης με τα πρόσθετα τέλη και λοιπές επιβαρύνσεις (τόκοι υπερημερίας κ.λπ.), διαχανονίζονται και εξοφλούνται σε 40 ισόποσες μηνιαίες δόσεις. με υποχρέωση καταβολής προκαταβολής ίσης με 500.000.000 δρχ..

2) Η αίτηση για το διαχανονισμό και η καταβολή της προκαταβολής πρέπει να υποβληθεί μέχρι 15/7/91 και η καταβολή της πρώτης δόσης

μέχρι 31/7/91.

3) Ηρούποθεση υπαγωγής στο διαχανονισμό αλλά και συνέχισης βολής των δόσεων είναι η μη υπάρξη οφειλής από τρέχουσες απαιτησης φορές.

4) Η μη εμπρόθεσμη καταβολή τεσσάρων συνεχών δόσεων συνεπή την αμετάκλητη απώλεια του παρεχόμενου με την απόφαση αυτήν είτημας της τμηματικής εξόφλησης των οφειλούμενων εισφορών καθώς άμεσα απαιτητό το σύνολο του οφειλόμενου ποσού από κύρια εισφορά αναλογούντα σ' αυτήν κατά την ημέρα της εξόφλησης πρόσθετα επιβαρύνσεις κ.λ.π.

Άρθρο 2.

1) Οι εκκαθαρισμένες απαιτήσεις που έχει η Επιχείρηση από το Διεθνές υπόκεινται στους περιορισμούς του άρθρου 2 του Ν.1239/82, η Επιχείρηση έχει καταβάλει τις απαιτητές εισφορές και δόσεις.

2) Κατά το διάστημα της παρούσας ρύθμισης λαμβάνονται διαισχιστικά των απαιτήσεων του Ιδρύματος μέτρα (κατάσχεση. υποθήκη) ξάρτητα από την τήρηση των όρων αυτής και όταν η Επιχείρηση είναι μερη προς τη ρύθμιση δεν επισπεύδεται πλειστηριασμός κατά των πιστωτών της στοιχείων.

Η απόφαση αυτή θα κυρωθεί με νόμο.

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΜΑΡΙΕΤΤΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ

Άρθρο 24

Έναρξη ισχύος

Η ισχύς των διατάξεων του νόμου αυτού αρχίζει από τη δημοσίευση στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. εκτός αν σ' αυτές ορίζεται διαφορετική ηραρχία.

Η αραγγέλουμε τη δημοσίευση του παρόντος στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και την εκτέλεσή του ως νόμου του Κράτους.

Αθήνα, 21 Νοεμβρίου 1991

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΕΥΘ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΙΩΑΝ. ΠΑΛΑΙΟΚΡΑΣΣΑ

ΥΓΕΙΑΣ ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ
Γ. ΣΟΥΡΛΑΣ

Θεωρήθηκε και τέθηκε η Μεγάλη Σφραγίδα του Κράτους

Αθήνα, 22 Νοεμβρίου 1991

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΜΙΧ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ

Εκδίδει την ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ από το 1833

Διεύθυνση : Καποδιστρίου 34
 Ταχ. Κώδικας: 104 32
 TELEX : 22.3211 YPET GR

Οι Υπηρεσίες του ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ
 λειτουργούν καθημερινά από 8.00' έως 13.30'

ΧΡΗΣΙΜΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ

- Πώληση ΦΕΚ όλων των Τευχών Καποδιστρίου 25 τηλ.: 52.39.762
- ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ: Σολωμού 51 τηλ.: 52.48.188
- Για φωτοαντίγραφα παλαιών τευχών στην οδό Σολωμού 51 τηλ.: 52.48.141
- Τμήμα πληροφόρησης: Για τα δημοσιεύματα των ΦΕΚ τηλ.: 52.25.713 – 52.49.547
- Οδηγίες για δημοσιεύματα Ανωνύμων Εταιρειών και ΕΠΕ τηλ.: 52.48.785
 Πληροφορίες για δημοσιεύματα Ανωνύμων Εταιρειών και ΕΠΕ τηλ.: 52.25.761
- Αποστολή ΦΕΚ στην επαρχία με καταβολή της αξίας του δια μέσου Δημοσίου Ταμείου Για πληροφορίες: τηλ.: 52.48.3:

Τιμές κατά τεύχος της ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ:

Κάθε τεύχος μέχρι 8 σελίδες δρχ. 50. Από 9 σελίδες μέχρι 16 δρχ. 80, από 17 έως 24 δρχ. 100

Από 25 σελίδες και πάνω η τιμή πώλησης κάθε φύλλου (8σέλιδου ή μέρους αυτού) αυξάνεται κατά 30 δρχ.

Μπορείτε να γίνετε συνδρομητής για όποιο τεύχος θέλετε. Θα σας αποστέλλεται με το Ταχυδρομείο.

ΕΤΗΣΙΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Κωδικός αριθ. κατάθεσης στο Δημόσιο Ταμείο 2531

Κωδικός αριθ. κατάθεσης στο Δημόσιο Ταμείο 3512

Η ετήσια συνδρομή είναι:

a) Για το Τεύχος Α'	Δρχ.	10.000
β) » » » Β'	»	19.000
γ) » » » Γ'	»	6.000
δ) » » » Δ'	»	18.000
ε) » » » Αναπτυξιακών Πράξεων	»	12.000
στ) » » » Ν.Π.Δ.Δ.	»	6.000
ζ) » » » ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ	»	3.000
η) » » » Δελτ. Εμπ.& Βιομ. Ιδ.	»	6.000
θ) » » » Αν. Ειδικού Δικαστηρίου	»	1.500
ι) » » » Α.Ε. & Ε.Π.Ε.	»	40.000
ια) Για όλα τα Τεύχη	»	85.000

Ποσοστό 5% υπέρ του Ταμείου Αλληλο-
 βοηθείας του Προσωπικού (ΤΑΠΕΤ)

Δρχ.	500
»	950
»	300
»	900
»	600
»	300
»	150
»	300
»	75
»	2.000
»	4.250

Πληροφορίες: τηλ. 52.48.320